

श्रीविजयनेमिसूरिग्रन्थमाला-रत्नम् १२. ।

कुमारपालभूपालमौलिलालिताडम्रिकमलयमल-कलिकालसर्पेष्ट-

श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितं

धातुपारायणम् ।

प्राचीनटिप्पनिकायुतं मुनिदक्षविजयसंयोजित-श्रुटितटिप्पनि-

कासुसन्धानादिविभूषितं च ।

तथा-

व्याकरणवाचस्पति-कविरत्न-आश्रविशाब्द-श्रीमद्विजयलवण्यहरीश्वर-

गिष्यमुनि-दक्षविजयविरचित 'कण्डूवादिप्रकाश'युक्तः

कण्डूवादयः ।

सम्पादक —

स्यायन्तरत्नाकरादिप्रणेता मुनिदक्षविजयः ।

SALVO
JEM

O

प्रकाशयित्री—

‘श्रीरिषयदेवजी महाराजनी पेढी’

नाम्नी श्रीसर्गाडिवातीर्थस्था सन्ध्या ।

प्रथमः ५५१]

मूल्यं सदुपयोगः ५०

[प्रथमावृत्तिः

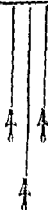
वीर सं. २४६६ ।

विदेने सं. १९९६ ।

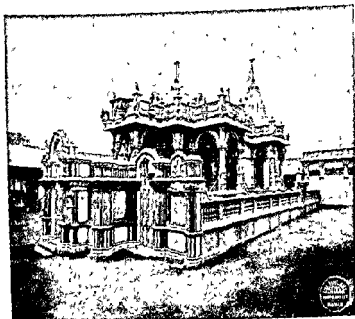
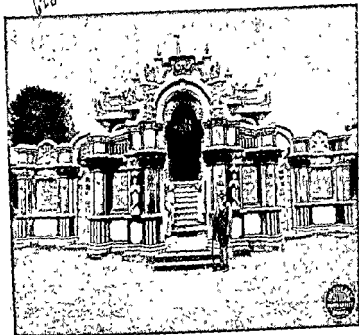
इंस्तीसन् १९४०

આ પુસ્તક
શ્રી જૈનભાસ્કરોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
મેનેજર ચાલચંદ્ર દ્વીરાલાલ લાલને
‘: છાપ્યું :’

બાણાપુરા રોડ X X X X X X X જાનમગર.

620-

॥ ॐ शर्ह नमः ॥

अथ प्रास्ताविकं किञ्चित्

अयि निरुद्धद्वयपधविद्योद्यानयानरसिका ! सुमनस ! अलङ्कृत्यता
कोमलकृकङ्कणममुना धातुपारायणग्रन्थरत्नेन ।

धातुपारायणस्यान्वर्थता---

किमिह निरूपणीयमिति जिज्ञासा त्वन्वर्थनाम्नैरोपशाम्यति । तथाहि-
अस्मिन् ग्रन्थनाम्नि शब्दयुगलं वर्तते, 'धातु' इति 'पारायण' इति च, ता दधति
क्रियार्थत्वमिति धातुन, साध्य उविशिष्टक्रियायाचक्रा भ्वादिगणपठिता भूषमृतय
शब्दा इत्यर्थ । पारमयतेऽनेनेति पारायणम्, साकल्येन वचनमित्यर्थ । धातूना
निरुक्तस्वरूपाणां पारायणं साकल्येन वचनं धातुपारायणम् । सकलधातुप्रतिपादको
ग्रन्थ इत्यर्थ । तथा चेह निरुक्ता धातवो निरूपणीया इति सिद्धम् ॥

प्रकृतग्रन्थस्य सकलव्यवहारनिर्वाहः प्रयोजनम्-

ननु 'प्रयोजनमन्तरेण मन्दोऽपि न प्रवर्तते' इति प्रेक्षावतां प्रवृत्तिकृते
प्रकृतग्रन्थस्य प्रयोजनं प्रकटनीयमिति चेद् उच्यते-सकलव्यवहारासाधारणं कारणं
भाष्ये । न हि भाषामन्तरेण लोके कोऽपि व्यवहारमार्गो निर्वहति, यदुक्तं हरिणा-

“ अर्थप्रवृत्तितत्त्वानां, शब्दा पव निबन्धनम्
तत्त्वाप्रयोव शब्दानां, नास्ति व्याकरणादृते ॥ १३ ॥
इति कर्त्तव्यता लोके, सर्वा शब्दव्यपाश्रया ।
यां पृथ्वाहितसंस्कारो, वालोऽपि प्रतिपद्यते ॥ १२१ ॥ ”
इति वाक्यपदीये ॥

सा च भाषा वचनव्यापाररूपा, वचनव्यापारश्च वाक्यादिषट्ति एव, वाक्यमपिः क्रियापदघटितमेव । यदुक्तम् “सविशेषणमाख्यातं वाक्यम्” (१. १. २६) इति क्रियापदान्यपि धातुषट्तितायेव, धातवश्चानेन बोधिता भवन्तीति प्रकृतग्रन्थस्य सकलन्यवहारनिर्वाहः प्रयोजनम् ।

क्रियापदानां तदतिरिक्तशब्दानां च धातुमूलकता—

किञ्च वाक्ये क्रियापदभिन्ना ये शब्दास्तेऽपि धातुमूला एव, यदुक्तम्—
“शब्दयोनिश्च धातवः” तथा—**“सर्वं नाम धातुजमाह शकटस्य च तोकम्”** इति भाष्यम् ;

**“नाम च धातुजमाह निरुक्ते, न्याकरणे शकटस्य च तोकम् ।
 यत्र पदार्थविशेषसमुत्थं, प्रत्ययतः प्रकृतेश्च तदूहम् ॥ १ ॥”**
 इति धीहेमचन्द्रसूरीश्वरवचनं च ।

तथा च क्रियापदभिन्नशब्दानामपि सिद्धिर्धातुमूलिकैव ॥

व्युत्पत्त्यव्युत्पत्तिपक्षद्वये धातूनामावश्यकता—

ननु शब्दविषये द्वौ पक्षौ, व्युत्पत्तिपक्षोऽव्युत्पत्तिपक्षश्च; तत्र व्युत्पत्तिपक्षो नाम प्रकृतिप्रत्ययादिमीलनेन शब्दसिद्धिं मन्यमानः पक्षः, अव्युत्पत्तिपक्षस्तु अखण्डा एव शब्दा न तु प्रकृतिप्रत्ययादिमीलनेन जाता इत्यभ्युपगमपरः पक्षः । तत्रापक्षेऽस्तु धातूनामावश्यकता, अपि तु न द्वितीयपक्षे इति चेन्न अव्युत्पत्तिपक्षानुसारिभिरपि साधुशब्दविवेककरणे कल्पितानामपि धात्वादिरूप-प्रकृत्यादीनां स्वीकारात् । यदुक्तम्—**‘रेखागवयन्यायेन शब्दानां प्रक्रिया स्मृता’** इति । तथा च व्युत्पत्तिपक्षेऽव्युत्पत्तिपक्षे च धातूनामावश्यकता स्फुटैव ॥

रचयिता—

ननु 'पुरुषविश्वासे वचनविश्वास' इति प्रकृतग्रन्थरचयितुर्नामादीन्यपि वाच्यानीति चेद् ? उच्यते— अस्य ग्रन्थस्य रचयितार कलिकालसर्वज्ञा भगवन्तो हेमचन्द्रसूरीशः, अमीषा महात्मनामनुपमप्रतिभादिविलासो जैनाजैनेषु सकलकोविदकुलालकारकोविदकुलेषु विदित एवेति तद्बोधनायास आप्रतरौ तोरणरचनेव शारदाया अद्यापनविधिरिव लवणे लवणमापादनमिव कल्याणे पवनविधिरिव मातरि मातुलपर्जनमिव विफल एव, किमु समुदितस्य भानुमालिनो भाननिवेदनकृते प्रयतते कश्चिदपि वृत्तिर ? ॥

विभागत्रयी तद्रचनाविशेषता च—

अस्मिन् ग्रन्थरने विभागत्रयी कल्पनीया । एषो मूलधातुविभागो द्वितीयोऽर्थविभागस्तृतीयो विवेचनविभागश्च, तत्र मूलधातुविभागो नाम मूलधातव एव, ते हि सिद्धहेमशब्दानुशासनवृहद्वृत्तौ विकरणप्रत्ययविधायकतत्तत्सूत्रे^५ प्रवृत्तग्रन्थ-

५ "कर्तव्यनङ्ग्य शब्" (३, ४, ७१)	इत्यत्र	द्वितीय-भदादिगणीया	धातव ।
"दिवादे इय" (३, ४, ७२)	"	तृतीयदिवादिगणीया	धातव ।
"स्वादे श्नु" (३, ४, ७५)	"	चतुर्थस्वादिगणीया	धातव ।
"तुदादे श" (३, ४, ८१)	"	पञ्चमतुदादिगणीया	धातव ।
"रुधां स्वरात्" (३, ४, ८२)	"	षष्ठरुधादिगणीया	धातव ।
"कृत्तनादे" (३, ४, ८३)	"	सप्तमतनादिगणीया	धातव ।
"श्र्यादे" (३, ४, ८५)	"	अष्टमश्र्यादिगणीया	धातव ।
"चुरादिम्य" (३, ४, १७)	"	नवमचुरादिगणीया	धातव ।

प्रदर्शिता सम्तीति ॥ एतेभ्योऽन्ये प्रथमम्वादिगणीया धातवो बोध्या । केचिद्दशान्तगत 'झादि' धातून् तृतीयगणे गणयन्तीति तेषां मते दशगणाः ज्ञेया ॥

कारेण प्रदर्शिता सन्ति । मूलधातुपाठे च गण-सेट्-अनिट्-वेट्-त्वादिविविध-
धातुस्वरूपानुबन्धका साङ्केतिकाक्षररूपा अनुबन्धा अपि तत्तद्भातौ नियोजिता
सन्ति, तेन तादृशधातोस्त्वारणे श्रवणे वा बालोऽपि सौकर्येण विशिष्टधातुस्वरूप-
मवबुध्य तत्तत्प्रयुक्तानि कार्याणि विदधाति । कस्य कस्यानुबन्धस्य किं किं फल-
मिति तु अनुबन्धकारिकाया प्रपञ्चितमस्ति, तथापि किञ्चित्प्रदर्श्यते । 'क्-च्-
ट्-त्-प्-य्-श्-ण्-' एतेऽनुबन्धा क्रमेण द्वितीय-तृतीय-चतुर्थ-पञ्चम-षष्ठ-
सप्तमा-ऽष्टम-नवमगणानुबन्धका सन्ति । अनुस्वारोऽनिट्त्वजापक, औकारो
वेट्त्वानुबन्धक, इकारो ङकारश्चाऽऽत्मनेपदित्वावबोधक, ईकारो गकारश्चोभयपदि-
त्वमूचक इत्यादि । द्वितीयोऽर्थविभागो नाम मूलधातूनामर्थप्रदर्शनम्, प्रदर्शिता-
र्थस्य पर्यायान्तरेण स्फुटीकरणम्, मतान्तरीयार्थनिर्दर्शनं च । विवेचनविभागो
नाम धातुजन्याना त्रियापदादिरूपाणा विशिष्टशब्दाना तत्तन्मूत्रादिप्रवृत्तिदर्शनेन
साधनविवरिति ॥

क्रमाद्धातुगणनामानि—

मूलधातवो नयसु गणेषु विभक्ता —
तथा हि—

- १ भ्वादिगण, २ अदादिगण,
- ३ दिवादिगण, ४ स्वादिगण,
- ५ तुदादिगण, ६ रुधादिगण,
- ७ तनादिगण, ८ क्त्वादि गण,
- ९ चुगदिगणश्च ।

केचिद् दश गणा इति कथयन्ति ।
तन्मते अदादिगणं विभज्य गणद्वय-
गणना कृता, अदादिगणो जुहोत्यादि-
(ह्लादि) गणश्चेति, तत्र—

- १ भ्वादिगण, २ अदादिगण,
- ३ जुहोत्यादिगण, ४ दिवादिगण,
- ५ स्वादिगण, ६ तुदादिगण,
- ७ रुधादिगण, ८ तनादिगण,
- ९ क्त्वादिगण, १० चुगदिगणश्च ।

वस्तुतस्तु विकरणप्रत्ययभेदेन गणभेदकपदानवगणा इति कथनं समीचीनम् । किञ्च नव वा दश वा गणा सन्तु, तथापि न तत्कृतरूपवैलक्षण्यं विकरणप्रत्ययस्य नियतवादिति ॥

पुरा सम्पादनम्—

पुरा 'धातुपारायण' नामाऽयं ग्रन्थ १८९९ मिते ख्रिस्ताब्दे [ईस्वीसन् १८९९ वर्षे], 'जर्मनप्रोफेसर' (Joh kriste) 'जोह क्रिस्टे' इति नामधेयेन (Dedicated to the Memory of George Buhler) 'ज्योर्ज बुह्लर'स्य स्मरणार्थं मोहम्मद्या[मुम्बय्या] भायस्त्रालास्य 'एज्युकेशन सोसायटीज् प्रेस'—रयमुद्रणालये मुद्रापयिवा प्राकाश्य नीत । तत्प्राकाशनकृते पृथक् पृथक् स्थलेभ्यो धातुपारायणसत्का अनेका हस्तलिखिता ग्राह्या प्रत्य *सम्पा-

---

सम्पादकमहोदय Joh Kriste प्रस्तावनाया धातुपारायणमुद्रापणसामग्रीमेव दर्शयति—

In fixing the text of Hemchandra's Dhātupārāyana I have availed myself of the following materials —

I —Mss of the Dhātupārāyana

B, Ms or fol 770 of the Royal Library of Berlin (Weber's Catalouge Vol II Part 1, No 1681) fols. 103, without date

C Ms or fol 1129 of the same library (Weber, No 1644) fols 13 giving on fols 8 a-13 b the verbal roots and their meanings without commentary, no date

D, Ms No 728 of the Deccan College Collection of 1875-76 fols 112

१९९५ प्रमिते विक्रमान्दे यदा श्रीयुगादीश्वरभग्यदिव्यप्रासादालंकृते सुप्रसिद्धे श्रीज्ञगडियातीर्थे समुपागतस्तदा तत्रत्यमुख्यकार्यवाहकेन 'ज्ञगडिया-कावी'ति तीर्थद्वयसमुद्धारकेन दीपचन्द्राभिधश्रेष्ठिवर्येणाम्यर्थितोऽहं 'नीकोरा' ख्यप्रा-
मादानीतहस्तलिखितप्रतिततिसंशोधनकृते इति । श्रीमद्गुरुचरणानामाजया तत्र
हस्तलिखितप्रतिततीनामवलोकनं कुर्वता मया 'धातुपारायण'स्यैका प्राचीना प्रतिः
सटिप्पनिका दृष्टा । तस्याः प्रान्ते—

* “इति आदिमूत्र [त्रं] समाप्तः [सम्] ॥ छ ॥

॥ संवत् १५१६ वर्षे । जेठ शुदि ९ । चार बुधे ॥

॥ म० राजाल[लि]खितमस्तिः [स्ति] ॥ छ ॥”

इति लेखं दृष्ट्वा, सा प्रति श्रीमद्गुरुपादान्दर्शिता । तां दृष्ट्वा तैरुक्तम्,
यदुक्त—“संक्षिप्तसटिप्पनिनायुक्तमादयं ग्रन्थो धातुपाठरूपस्थकर्तृणां संक्षेपरुचीना-
मत्युपयोगीति । किञ्च पूर्वमुद्रितधातुपारायणमधुना दुष्प्राप्यम् । कदाचिच्छभ्येत
तथापि प्रायः पञ्चविंशतिमितेन महता मूयेनेत्यस्य ग्रन्थस्य यदि मुद्रापणं
भवेत्तर्हि धातुपाठाम्यासिनामुपकृतिर्भवेदिति ॥” तदनु श्रीमद्गुरुपादै श्रीज्ञग-
डियातीर्थस्यायसम्पादक-मुख्यकार्यवाहक-वयोवृद्ध-धर्मात्मा श्रेष्ठिश्रीदीपचन्द्र-
कुशलचन्द्रोऽस्य ग्रन्थस्याग्रस्य कृतामहत्तादिनिदर्शनपूर्वकं समुपदिष्ट । ज्ञग-
डियातीर्थस्य ‘श्रीरिखवदेवजी महाराजनी पेढी’त्याख्यसंस्थाद्वाराऽस्य
प्रकाशनकार्यं कार्यमिति तेन श्रेष्ठिवर्येण स्वीकृतं च । तदनु तसम्पादनकार्यं

* “इति आदिमूत्र समाप्तम्” इत्यथ लेखो धातुनामादित्य सूचयतीति ।

यदुक्त-विधविधम्यचदारा भाषावत्ता, भाषा च शब्दावत्ता, शब्दाश्च धात्वा-
वत्ताः । अत एव धातुनामादित्यमिति ॥

कृपाकूपरै श्रीमद्गुरुराजैस्त्वया सर्वं सशोध्य सम्पादनीयमित्युक्त्वा मह्यं समर्पितं
मया च तथास्त्विति प्रोच्य समोद सविनयमुररीकृतमिति ॥

प्राप्तप्रतिव्यतिकरः—

यामवलम्ब्याऽयं प्रथो मुद्रितः सा प्रतिदर्शपत्रा, तस्या आयाम द्वादश
(Inch) 'इच' मित व्यासश्च सार्धचतुष्टय 'इच' मित, मूललेखस्तु कचिन्नव
कचिसंपादनव 'इच' प्रमित, परितः टिप्पनिकापरिवृतश्च । इयं प्रतिरनेकस्थलेषु
लेखकृताऽनेकाशुद्धिभिरशुद्धा घनलेखयुक्ता धावद्भविमला टिप्पनिकास कप्रति-
कविकला च । टिप्पनिका च चुरादिगणीयाष्टोत्तरशतधातुपर्यन्तैः, साऽपि कलि
कालसर्वज्ञश्रीमद्वैमचन्द्रसूरिभगवत्प्रणीतस्वोपज्ञवृत्तेरुद्धृत्यैव निर्मितास्ति, तत्राऽपि
न कश्चिद्विशेषोऽपि तु संक्षेप एव । अथ च पुरा मुद्रितधातुपारायणसम्पादकेन
या प्रतयो लब्धास्ताभ्य इयं प्रतिः प्राच्येति प्रातलिखितस्य सगवलोकनं
सिद्धं भवतीति ॥

सम्पादनं तद्वैशिष्ट्यमुपयोगिता च—

सम्पादितोऽयं प्रथोऽशुद्धिबाहुल्यामूलप्रतेर्महता परिश्रमेण, पूर्वमुद्रितस्वोपज्ञ
वृत्तियुतधातुपारायणमवलम्ब्य स्वानुभवानुसारेण च सशोधनं कृतम् एतसम्पादन-
मपि पाठकसौकर्यं मनुष्यस्य कृतम्, तथा हि—प्रत्येकधातु नमादङ्केनाङ्कितः ।
अत्यवर्णक्रमानुसारेण च मुद्रणविभागः कृतः । मूले टिप्पनिकाया च यत्र यत्र
नुटिरवगता तत्र तत्र सर्वत्र [ ] इयाकाररुचिह्नं सा सम्पूर्तिमापादिता ।
कतिपयस्थलेषु [ ] एतच्चिह्ना तर्गतलेख स्पष्टोक्तार्थमपि यस्तः । टिप्पनिकाया
च प्रतिक्रदानेन पाठान्तरदर्शनादिना च परिवर्धितो विशदीकृतश्चायं प्रथः इति ॥

चुरादिगणे अष्टोत्तरशततमाद्वातोरग्रे टिप्पनिकामद्वया विचारितं मया यदुतात्र टिप्पनिकाकरणेन येन केनाऽपि कारणेन टिप्पनिका न समापिता, अथ द्रुटितटिप्पनिकानुसन्धानं यदि भवेत्तदाऽयं ग्रन्थः पूर्णटिप्पनिकयाऽतीव शोभा-
मावहेत् पिपठिपूणामुपकारोऽपि भवेच्चेति । एतादृशोद्देशादेव टिप्पनिकाकाररच-
नाशैलीमनुल्लस्य पूर्वमुद्रितपारायणानुसारेण चुरादिगणीय '१०९ सम्बन्ध'
धातुमारभ्यासमाप्ति द्रुटितटिप्पनिकानुसन्धानं विहितं मयेति ॥

मूलप्रतेः ग्रन्थे कण्ठ्वादिधातूनां मूलमात्रपाठे दृष्ट्वा तदर्थदिप्रकाशयिषी
'कण्ठ्वादिप्रकाश' नाम्नी टीका मया विरचिता तथा च विभूषितोऽयं ग्रन्थः ।
आद्यौ सेद्-अनिद्-वेद्-धातुविभागप्रदर्शकग्रन्थेन, तत्प्रतिपादिकाभिः कारि-
काभिश्चालंकृतमिदं पुस्तकमिति । अत एव धातुसाहित्यैक्येनैतदुपयोगिताऽस्येति ॥

उपसंहारः—

यद्यपि यथासमिति भवता परिश्रमेण संशोध्य द्रुटितटिप्पनिकामनुसन्धाय
'कण्ठ्वादिप्रकाश' नाम्नी टीका कलत 'कण्ठ्वादि' नाम्नी टीका विविधस्थलेषु विश-
लोक्य च सम्पादितोऽयं ग्रन्थस्तथाऽप्यनामोगविलसिता मुद्रणालय—(प्रेस)
दादसगुरुभूता या काशन रत्नना दृष्टिपथमागच्छेत्तां संशोध्य पाठकमहोदयाः
पठन्ति निवेद्य; चेष्टां जगत्पूज्यानां पूज्यपादानां परमोपकारिणामनवधगव-
पयश्यापाराभाषागोमानां परमगुरुणां गुरुगामनन्पकृपाप्रसादेनेदं सम्पादनकार्यं
विश्वविश्लं सम्पादितं तेन प्रमूज्यानां सर्वदाऽहमृणीति सदातदनुग्रहं मन्ये ।
एतद्ग्रन्थमुद्वेगे श्रद्धागोपयन्तीर्यस ताया. 'श्रीरिसवदेवजी महाराजनी
'पेठी' इति प्रमिताया संस्थायास्त कार्यावाहकस्य श्रेष्ठिप्रीदीपचन्द्रभातुध

सहकारोऽपि न विस्मरणीयः । यदीह कापि सख्यन्ता दृष्टिपथगा भवेत्तदा
 विशदहृदयैर्ज्ञापनीया, येन पुनर्मुद्रणेऽपि तावन्ता अशुद्धिर्न स्यादिति विरमामि ॥
 इत्यलं प्रसङ्गेन ॥ श्रेयोऽस्तु ॥

श्रीविजयनेमिसूरीश्वरज्ञानशाला, पांजरापोरु, राजनगरम्—(भनडाबाद) वि. सं. १९९६, आषाढशुक्ल नवमी, शनिवासरः ॥	}	शासनसम्राट्—श्रीविजयनेमिसूरीश्वरपट्टालङ्कार- श्रीविजयलावण्यमूरीश्वरचरणारविन्दमिळिन्द- दक्षविजयो मुनिः ॥
--	---	---

॥ आशीशवशीलशालिने श्रीनेमीधराय नमो नमः ॥

॥ श्रीदेवगुर्वष्टकम् ॥

[श्लेषोल्लसितानि पञ्चचामरवृत्तानि]

नमामि नेमितीर्थपं सदा सुशीलशालिनं, समस्तसूरिचक्रवर्तिताविराजितम् ।
प्रदीप्रदीपमालिकाधिकमकाशशालिकां, विषाय विश्वनालिकां दधानमात्मसम्भवम् ॥
शिवाङ्गनाङ्गज तथाप्यलं शिवाङ्गजन्मनि, समुद्रजातरूपचारुवैभवोपशोभितम् ।
ततो नु साधुशङ्खं नरं च चक्रिसुत्तमं, नमामि नेमितीर्थपं सदा सुशीलशालिनम् ॥

विशालनेमचन्द्रमोलकाटपट्टशालिनं, बालचन्द्रघञ्जगजनप्रमोददाकृतिम् ।
अलक्षयलक्षलक्षणोपलक्षितं दमक्षमं, नमामि नेमितीर्थपं सदा सुशीलशालिनम् ॥
परं दत्तादतर्जिकम्बुकण्ठपेशलम्बनि—चमस्कृतालिलाङ्गराविराजिगीतगौरवम् ।
निजौजसादिसज्जनार्दनावलेपलोपिनं, नमामि नेमितीर्थपं सदा सुशीलशालिनम् ॥

सुदर्शनमधानपूरुषोत्तमैकमान्धवं, प्रकरूप करुणकृतं सुखं नु भोगराजिजम् ।
निधानमादधानमात्मशर्मेणं यथास्थितं, नमामि नेमितीर्थपं सदा सुशीलशालिनम् ॥

क्षमाघरं वरं सुवृद्धिमाज्यतां गतं गतं, ततो दधानमात्मसारं भौमसम्पदां पदम् ।
क्षमाभृदुत्तमाङ्गुलिबताङ्गमिषदरेणुकं, नमामि नेमितीर्थपं सदा सुशीलशालिनम् ॥

विभाव्य नामगौ नमौ च धर्मप्रान्तगावयि, युतौ गुणेन च श्रिया च चक्रिमादिभाग्यौ ।
ततोऽमरद्रुकामधेयुकामासतोऽधिकं, नमामि नेमितीर्थपं सदा सुशीलशालिनम् ॥

पदप्रवचचारगात्रं यां मुखाङ्गणं गतां, तथाप्यशेषदेशकाल्लीनभावगामिनीम् ।
सुभाप्रवाहवाहिनीं बहानमिज्यताभृतम्, नमामिनेमितीर्थपं सदा सुशीलशालिनम् ॥

श्रीमत्तपोमणिराम्यरात्रमणि-श्वेताश्वरिरोमणि-शान्तममत्राट्ट-सुखिचक्रचक्रयति-
सुखेतर-सुखतन्त्र-श्रीवदम्प्रगिष्मिमुणानेकनीयोदणैकदक्ष-श्रमापाष्टारलि-
पूजितपादपत्र-प्राप्तसम्प-प्रादुप्रभावाशित-प्राप्त स्मरणीय-जगद्गुरु-

भट्टास्काचार्यवर्य श्रीमद्विजयनेमिसरीश्वराः ॥

जन्म-
विष्णु म. १९२९,
वर्षातिक शुक्र १,
मधुमती (महवा) ।

दीक्षा-
म. १९४५ ज्येष्ठ
शुक्र ७,
भावनगर ।

गणित-
से १९६०-वर्षातिक
शुक्र ७,
वडमोपुर (बन्ना) ।

पन्थागतपद
म. १९६०
मार्गदीर्घ शुक्र
वन्धनपुर
(बन्ना) ।
सूर्यपद-
से १९६४
शुक्र ७,
वडमोपुर

भव्याब्ध्यामदृष्टिचन्द्रमुनिपं श्रीनेमिसरीश्वरं,
सम्पद्दर्शनबोधदानमदनं चारित्रभानुदयम् ।
जैनेन्द्रागमतचक्रनन्दमधनं रिक्तान-यद्वाग्वर्त्म,
चन्देऽहं सुगुणाऽमृतेन्दुममलं लाभ्यमोदामम् ॥ १ ॥

[शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्]

देवश्लेषगुरुद्वयमष्टकमिदं गीतं शमालिप्रदं,
 दक्षाभ्यर्थनया प्रणुन्नमनसा भक्त्येकलीनात्मना ।
 लावण्येन अवर्षकेन रचितं पञ्चादिमैश्वरैः,
 श्रोतॄणां पठतां नृणाञ्च शिवदं स्तात्पुष्पदन्तावधि ॥ १ ॥

॥ इति श्रीदेवगुर्वष्टकम् ॥

विषयानुक्रमः

अङ्का	गणनाम	विकरणप्रत्यय	चिह्नम्	धातुसंख्या	पृष्ठाङ्का
१	भ्वादिगण	शब् [अ]	०	१०५८	१—४८
२	अदादिगण	०	क्	८५	४९—५४
३	दिवादिगण	स्य [य]	च्	१४२	५५—६३
४	स्वादिगण	भु [नु]	ट्	२९	६४—६५
५	तुदादिगण	श [अ]	त्	१५८	६६—७२
६	रधादिगण	श्च [न]	प्	२६	७३—७४
७	तनादिगण	उ	य्	९	७५
८	भ्रूयादिगण	आ [ना]	श्	६०	७६—७८
९	युसादिगण	णिच् [इ]	ण्	४१५	७९—११४
					
१०	कण्ठादयः	यर् [य]	०	५४	११५—११७

श्रीमत्तयोग-डाधिपति-शासनसम्राट्-सूरिवचनप्रति-मयंतन्मन्त्रतन्त्र-जगद्ग-
 सुगृहीतनामधेय-भट्टारकाचार्य-श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वर-पट्टालंकार-
 व्याकरणराजस्थिति-प्रतिरत्न-शास्त्रप्रशासक-व्याख्यानसुधासुधाकर-धातुरत्नाकर-
 निरुपमश्रीटीकाचनेकनिबन्धनिबन्धनप्रभु-विशुद्धशिरोमणि-भट्टारक-

आचार्यश्रीमद्विजयलक्ष्मणसूरीश्वरः ॥

न्यायव्याख्यागमे सुललिते काव्ये तथा छन्दमि,
 साहित्यप्रभृतां प्रबन्धगगने यद्वीर्यं विभूताः ।
 प्रत्युत्पन्नमतिः प्रमादमदनं व्याख्यानराजस्थितिः,
 भोज्यं दधामोददो विजयते लाक्षण्यमरीचः ॥ १ ॥

॥ ॐ ॥

॥ जगदीयातीर्याधीश्वराय श्रीआदीश्वराय नमो नमः ॥

॥ कलिकालसर्वज्ञश्रीमद्वेमचन्द्रसूरिभगवते नमो नमः ॥

॥ श्रीहैमधातुपारायणसङ्क्षेपः ॥

॥ अहं ॥

१. भू सत्तायाम् ॥

इदं ताम्रत् पदपदार्थज्ञानद्वारोत्पन्न हेतोपादेयज्ञानं निःश्रेयसहेतुरिति प्रसिद्धम् । पदपदार्थज्ञानं च नयविशेषादिभिरधिगमोपायैः परमार्थतः, स्वय-
हारस्तु प्रकृत्यादिभिरिति; पूर्वाचार्यप्रसिद्धा एव सुखप्रवृत्त्युत्पत्त्यर्थसंतिद्वये
विशिष्टानुबन्धसम्बन्धकमाः सहाय्येन प्रकृतयः प्रस्तूयन्ते । तत्र यद्यपि १. नाम
२. धातु ३. पदमेवादौ, १. राजा २. जयति ३. पूर्वाह्णितरां पचतितरामित्यादौ
त्रेधा प्रकृतिसूत्राऽपि नामपदबोधोपादानुसारेणैव वाच्यस्वरूपनिर्णय इति तत्रापि धातु-
व्युत्पत्तिवक्ष्यादिनामपि व्युत्पत्तिपञ्चानुसारेणैव वाच्यस्वरूपनिर्णय इति तत्रापि धातु-
मूलत्वमेव । धातुप्रकृतिस्तु द्वेधा, १. शुद्धा २. प्रत्ययान्ता च । शुद्धा नृ
इत्यादिः । प्रत्ययान्ता-गोपाय, वामि, कृतीय, जुगुप्स, कण्ठ्य, बोभूय, बोभू,
चोरि, भावि, जुभूय इत्यादिः । एषाऽपि शुद्धमूलैवेति शुद्धबोदाद्विद्यते ॥

[भू सत्तायाम्] भू इत्यविभक्तिको निर्देशः सान्तरान्तशब्दानिरासार्थः,
एवं सर्वत्र । भू इत्येषा प्रकृतिः सत्तायां वर्तते । अभूत्, भूत इत्यादौ प्रयो-

२ (श्रीहैमधातुपाठायणसंक्षेपे भवादयः परस्मैपदिनो धातवः ।)

गित्त्वदर्शनादकारस्य “अप्रयोगीत्” [१, १, ३७] इतीत्संज्ञा न भवति ।
एवमन्यत्रापि ॥

वर्णसमाधायक्रमेण स्वरान्तप्रजनान्तधातूपदेशप्रतिज्ञानात् ‘पां पाने’
इत्यादेः प्रथमं निर्देशो प्राप्ते वृद्धसमयानुवर्त्तनाथं प्रथमस्य पाठः । यद् वृद्धा-
“भूवादयो धातवः” इति, मङ्गलार्थं च । एवम्-अदाद्यादिगणेष्वपि वृद्धसमयानु-
वर्त्तनमदिप्रभृतीनां प्राग्निर्देशो प्रयोजनमभ्यूहम् । सतो भावः सत्ता, अस्तिव
द्रव्यधर्मः सर्वेधात्वर्थसामान्यमिति यावत् । यदाहुः—

“धात्वर्थः केवलः शुद्धो, भाव इत्यभिधीयते ॥”

तथा यन्नान्यत् क्रियापदं न भूयते तत्रास्तीति भवन्तीपरं प्रयोक्तव्यमिति ॥

ननु भुवः सत्तावाचित्वे धातुत्वमनुपपन्नम्, क्रियार्थो धातुः, क्रिया च
स्पन्दरूपा । [सत्ता तु द्रव्यादिषु सःसदित्यनुवृत्तप्रत्ययाभिधानलिङ्गा स्पन्दरूपा
न भवति] नैव दोषः, यथा जानाति पश्यतीत्यादीनां ज्ञानदर्शनादयो द्रव्यगुणा
अपरिस्पन्दारमका अप्याख्यातप्रकृतिवाच्याः सन्तः क्रियाव्यपदेशमर्हन्ति तथा
सत्ताऽपि । मणि-मुकुर-कृपाणादिज्ञापकवैचित्र्याच्चैकरूपस्याऽपि मुखादेर्नानात्वोपल-
ब्धेर्धातुवाच्यैव सत्ता क्रियात्वमास्क्रन्दति, न प्रातिपदिकवाच्येति नाऽव्यवस्था ॥

किंच, पाकादिक्रियाणां त्रैकात्म्याभिव्यक्तकामुपलब्धं पचति पश्यति
अपाक्षीदित्यादि, तच्चेहापि भवति भविष्यति अभूदिति धातुवाच्याया सत्ताया-
मुपलभ्यमानं क्रियात्व व्यवस्थापयति । अत एव वृक्ष इत्यादि प्रातिपदिकवाच्याया
सत्तायाः न क्रियात्वम् । एवं च स्थिते क्रियावाचित्वमाश्रमाख्यातुं सत्तोपात्ता ॥

अर्थान्तराप्यनयोपलभ्यन्ते । यदाहुः—

“निपाताश्चोपसर्गाश्च, धातवश्चेति ते त्रयः ।

अनेकार्थाः स्मृताः सर्वे, पाठस्तेषां निदर्शनम् ॥ १ ॥” [इति]

तथा च भूयः कृषिद्वयार्थे वर्तते । यथा-बहुनि धनाम्पत्य भवतीति,
मन्तीत्यर्थः । कृष्यभूयमादुर्भावे, यथासीरमोतिमयाः भुगधाः पुत्रो भवति,
जायते इत्यर्थः । कृषिद्वयगतद्रावाण्ये मन्तार्थः शुभः शुभो भवति, सम्यग्गते
इत्यर्थः । उपमगौरमात्र भागोत्तरेऽर्थः प्रकाशते, यथा-प्रभवतीति व्याख्येयः
प्रथमत उपलम्ब्य । पराभवति, परिभवति, अभिभवतीति निरुक्तम् । संभव-
तीति जगत्तार्थः प्रमाणापरिरेकेण धारणे च । अनुभवतीति संवेदनम् ।
विभवतीति व्याप्तिः । आभवतीति भागागतिः । उद्भवतीति उद्देशः । प्रति-
भवतीति लक्षणाविति । अथवाऽर्थान्तरैरिति क्रियासामान्यक्या यथाऽनुवर्तते
एकेन यथाया एवोपादानं कृतम् । यथापरिरेकीति अर्थान्तराणि व्याधिरागा-
यमानाणि श्रुः । +‘एद् भावविकारा’ इति वचनात् भावः यथासामान्यक्या
क्रियेश्वरीयते । यद्वाहु-जायते, अस्ति, निरतिमते, यद्गते, अस्तिपते, विन-
श्चतीति एद् भावविकारा इति । अति च सर्वेऽति शत्रु धातवर्तने तेनोपायिता
यथादेवावतिष्ठतावतिष्ठत विधीयन्तीति सा क्रियासामान्यमिति युक्तम् । तथा
च “क्रियायो धातु” [३, ३, ३] इति श्रुते प्राप्ताम् ॥

आप्तयेपरिभवदशानुबन्धमात्राद्य दोषाकरोति परस्मैरम्, अत्रादात्म-
वाचीत्यतिङ् शत्रु, भवतीत्यर्थः, क्रियापरिहारे भाववर्तमानोपायनेर न ।
एवमिहवते । भावे भेदेन भूयते । भावस्याऽभावरूपावेन महत्वात्तमाहु-
द्विवचनबहुवचने न भवतः । एकवचनम् न आदिपरिरेकेणानुवर्तमानेन
क्रियवर्तेद्विवचनवचनम् । एकवचनमुपगतेः कतिपये इति दि भाव्यम् । अत्र
एव गुणवत्त्वात्कृतुंदावेऽति द्वितीयादिपठिके न भवतः । त्वदा भूयते, मदा
भूयते । कर्मणि अनुभूयते श्रुते, संवेदने इत्यर्थे ॥

अप्युत्तरे दि यतोमानस्या[ऽकर्मक्या]ति सकर्मकत्वे भवति । कर्त्तव्यत्वादे-
वाऽपेक्षया च सर्वे [एव] धातवः सकर्मकाः । भावमाने । योने नृकर्मणि नृकर्म,

+‘एद् भावविकारा’ । द्विवचनम् इति वदन्त्याम् ।

‘४ (श्रीहैमधातुपारादणसंक्षेपे भवादयः परस्मैपदिनो धातयः ।

गोदोहं स्वपीति । कुरुन् शेते । अर्थान्तरघृथादिना च सकर्मकस्याप्यकर्मकत्वं भवति । यदाह—

“धातोरर्थान्तरे वृत्ते-धात्वर्थेनोपसद्व्यवहृत् ।

प्रसिद्धेरविवक्षातः, कर्मणोऽकर्मिका क्रिया ॥ १ ॥ ” [इति]

अर्थान्तरे वर्त्तमानाद्धातोः सकर्मकस्याप्यकर्मिका क्रिया भवति । यथा भारं वहति, उद्यच्छतीत्यर्थः । नदी वहति, स्ववतीत्यर्थः ॥ कर्मणो धात्वर्था-
न्तःप्रवेशादकर्मकत्वम् । यथा—‘जीव प्राणधारणे’ जीवति । ‘हृदि पुरीषोत्सर्गे’
हृदते । अत्र प्राणपुरीषारणे कर्मणो धात्वर्थेनैव ऋडीकृते ॥ कर्मणः प्रसिद्ध-
त्वात् । यथा—देवो वर्णंति ॥ कर्मणोऽविवक्षितत्वात् । [यथा]—नेह पच्यते, नेह
भुज्यते । कर्माविवक्षा चौदासीन्यनिवृत्तिमात्रपरतया प्रयोगात् । यथा—किं करो-
तीति प्रश्ने पचति पठतीत्यादि प्रत्यवस्थानम्, न तु भवति विद्यते घेसादि
तेषामपर्यनुयोज्यत्वात् । यत्तु किं करोतीति प्रश्ने भवतीत्युत्तरं तत् क्रियात्म्य-
कर्मनिबन्धनम्, न तु बाह्यकर्मापेक्षं भवनं करोतीत्यर्थावगमात् । क्रिया हि
सर्वधातूनामन्तरं कर्म, अत एव क्रियाविशेषणानां कर्मत्वं स्मरन्ति ॥ नन्वेवं
क्रियाविशेषणा—[२, २, ४१]” इति योगो व्यर्थः [“कर्मणि” (२, २, ४०)
त्वेव द्वितीयासिद्धेः] । नैवम्, आन्तरकर्मणा सकर्मणोऽप्यकर्मकार्यप्रतिपत्त्यर्थ-
ब्राह्मणस्य । तेन सुखं सुप्त इत्यादौ कर्तरि क्तः सिद्धः । सुखं स्वातेत्यादौ
ऽक्षिप्तत्वा पठो न भवतीति । अत एव सकर्मकाऽकर्मकव्यवहारो द्रव्यकर्म-
नेमित्त उच्यते ॥

भू इति निरनुस्वारस्य पाठाद् “एकस्वरादनुस्वारेत्” [४, ४, ५६]
“इत्वं न भवति । सेट्त्वाऽनिट्त्वे च यद्यपि “क्ष्वाद्यशितोऽश्रोणादे”
४, ३२] इति प्रत्ययस्यादौ विधानात् प्रत्ययस्यैव, तथाप्युपचारेण धातो-
व्यतिभविषीष्ट, भविष्यति । एवं पदस्य साक्षात् प्रकृतिर्भूदाहृतः ।
॥ प्रकृतिस्तु णिगादिपूदाहारा ॥ १ ॥

२. पां पाने । ३. घ्रां गन्धोपादाने । ४. ध्मां
शब्दाग्निसंयोगयोः । ५. घ्रां गतिनिवृत्तौ । ६. स्नां
अभ्यासे । ७. दांम् दाने ॥ (आदन्ताः ॥ ६ ॥) ॥

८. जिं ९. जिं अभिभवे । १०. क्षिं क्षये । ११. इं
(इदन्ताः ॥ ४ ॥) १२. हुं १३. हुं १४. शुं १५. सुं गतौ । १६.
धुं स्थैर्ये च । १७. सुं प्रसवैश्वर्ययोः ॥ (उदन्ताः ॥ ६ ॥) ॥

अथाऽऽदन्ताः पठन्तिश्च । विशेषानुबन्धाभावात् भ्याधुं यावत् परस्मै-
पदिनः । [ध्मां शब्दाग्निसंयोगयोः] शब्दे मुखादिना चाग्निसंयोगे ॥ [घ्रां]
पोपदेशः "घः सोऽष्टवैष्टिवष्वक्" [२, ३, १८] इति सादेशार्थः । तथा च
कृतत्वात् सस्य तिष्ठासतोत्पादौ "नाम्यन्तःस्यात्" [१, ३, १५] इत्यादिना पठ्यं
सिद्धम्, स्वातेत्यादौ मकारश्चवर्णं च ॥ [स्नां अभ्यासे] अभ्यासः पारम्पर्येण
वृत्तिः ॥ [दांम्] म् इत्, अप्रगोमित्वात्, स च औत्तीत्यादौ विशेषणार्थः ।
"अधौ दाधौ दा" [३, ३, ५] इति दासंज्ञा । अनुस्वारेत्वात् सम्प्रदाता ॥ ६ ॥

इतः परमिदन्ताश्चत्वारः । [जिं] केचित्कर्मकरत्वात् 'जिं जये' इति
पृथक् पठन्ति, जयः सर्वोत्कर्ष इति च व्याचक्षते । उदयुक्तम्, उत्कर्षस्याग्नि-
भवविशेषत्वात् सकर्मकरत्वाऽकर्मकत्वयोश्च विवक्षानियन्धनत्वात् । अन्ये तु
त्रिस्थाने जुं इति ऋकारान्तं पठन्ति ॥ [क्षिं क्षये] क्षपति । कर्मकर्तरि तु
क्षीयते ॥ ४ ॥

पदुदन्ताः । [धुं स्थैर्ये च] चकारादौ । भवति । 'धुं गतिस्थैर्ययो'
रित्यस्य भुवति । अचि कृतादिवाद् द्वित्वे भुवः ॥ [सुं प्रसवैश्वर्ययोः] गतावप्येके ।
अपोपदेशत्वात् पत्वाभावे सुसाव, येषां तु पोपदेशस्तन्मते पत्वम्, सुपाव ॥ ६ ॥

६ (थीहमधातुपारायणसंक्षेपे भ्वादयः परस्मैपदिनो धातवः ।)

१८. स्मृं चिन्तायाम् । १९. गृं २०. घृं सेचने ।
 २१. औस्वृ शब्दोपतापयोः । २२. वृं वरणे । २३. ध्वं
 २४. ह्वं कौटिल्ये । २५. स्वं गतो । २६. ऋं प्रापणे
 च ॥ (ऋदन्ताः ॥ ९ ॥) ॥

२७. तृ प्लवनतरणयोः ॥ (ऋदन्तः ॥ १० ॥) ॥

२८. द्रधे पाने ॥ (एदन्तः ॥ ११ ॥) ॥

२९. दैव् शोधने । ३०. ध्ये चिन्तायाम् । ३१. स्लें
 हर्षक्षये । ३२. स्लें गात्रविनामे । ३३. ये न्यङ्गकरणे ।
 ३४. द्रें स्वप्ने । ३५. ध्रें तृप्तौ । ३६. कै ३७. गें ३८. रें
 शब्दे । ३९. ष्ट्रधे ४०. स्त्ये सङ्घाते च । ४१. खें खदने ।

ऋदन्ता नव । [औस्वृ] औदित्वाद् घेट्, स्वर्ता स्वरिता ॥ [द्वं वरणे]
 वरणं स्थगतम् ॥ [ऋं प्रापणे च] चकाराद्गतौ ॥ ९ ॥

[तृ प्लवनतरणयोः] प्लवनं मज्जनम्, तरणमुद्धरणम् ॥ १ ॥

इतः परमैदन्ता अनुस्वारेतश्चैकविंशतिः । [दैव् शोधने] वकारो “भतौ
 दाधौ दा” [३, ३, ५] इति दासंज्ञानियेभ्यः ॥ [स्लें हर्षक्षये] इह हर्षक्षयो
 भ्रातृवचयः ॥ [स्लें गात्रविनामे] विनामः कान्तिक्षयः ॥ [द्ये न्यङ्गकरणे] कुलिस-
 तमङ्गं न्यङ्गम् ॥ [द्रधे स्त्ये सङ्घाते च] चकाराच्छब्दे । “पः सः ०” [२, ३, ९८]
 इति ध्रैवर्जनात् पस्य सोऽग्र ने भवति ॥ [खें खदने] खदनं हिंसा स्यैर्यं च ॥ २१ ॥

४२. ह्यै ४३. जै ४४. सै क्षये । ४५. स्यै ४६. श्रै पाके ।
४७. पै ४८. ओवै शोषणे । ४९. ष्यै वेष्टने ॥
(पेटन्ताः ३२॥) ॥

५०. फक् नीचैर्गती । ५१. तक हसने । ५२.
तकु कृच्छ्रजीवने । ५३. शुक गती । ५४. वुक
भाषणे ॥ (कान्ताः ॥ ५॥) ॥

५५. ओखृ ५६. राखृ ५७. लाखृ ५८. द्राखृ ५९.
धाखृ शोषणालमर्थयोः । ६०. शाखृ ६१. श्शाखृ व्याप्ति ।
६२. कक्ख हसने । ६३. उख ६४. नख ६५. णख ६६.
वख ६७. मख ६८. रख ६९. लख ७० मखु ७१. रखु
७२. लखु ७३. रिखु ७४. इख ७५. इखु ७६. ईखु

अथ कान्ताः पञ्च सेटश्च । [फक् नीचैर्गती] भकारः श्रुतिस्मृत्यर्थः ।
एवं क्षेपेष्वाप्यदन्तेषु । नीचैर्गतिर्मन्दगमनम्, भयदुष्पथहारो वा ॥ [तकु
हसने] सहने इत्यन्ये ॥ [तकु] उदित् "उदित्. स्वराद्योऽन्तः" [४, ४, ९८]
इति नाऽऽगमार्थः ॥ [वुक भाषणे] भषणे इत्यन्ये; भषणं भर्त्सनम् ॥ ५ ॥

अथ खान्ता द्वयिगतिः सेटश्च । ऋदिवात् उपरे जी "उपान्त्यस्तः"
[४, २, ३५] इति न ह्रस्वः ॥ [कफल्] द्वितीयादिमेनं केचिन्मन्यन्ते ।
खल्बति ॥ [मस्] नोपदेशावात् प्रत्ययतीति, अत्र "भदुरुपमार्गः"
[२, ३ ७७] इति न णत्वम् ॥ [णख] नोपदेशावात्प्रत्ययम् ॥ २२ ॥

८ (धीहिमघातुपारायणसंक्षेपे भ्वादयः परस्मैपदिनो धातवः ।)

(खान्ताः ॥ २२ ॥) ७७. वल्ग ७८. रगु ७९. लगु ८०. तगु ८१.
श्रगु ८२. श्रलगु ८३. अगु ८४. वगु ८५. मगु ८६. स्वगु
८७. इगु ८८. उगु ८९. रिगु ९०. लिगु गतौ । ९१.
त्वगु कम्पने च । ९२. युगु ९३. जुगु ९४. वुगु वर्जने ।
(गान्ताः ॥ १८ ॥) ॥

९५. गग्घ हसने । ९६. दधु पालने । ९७. शिधु
आघ्राणे । ९८. लधु शोषणे ॥ (धान्ताः ॥ ४ ॥ सेटः ॥) ॥

९९. शुच शोके । १००. कुच शब्दे तारे । १०१.
कुञ्च गतौ । १०२. कुञ्च च कौटिल्याल्पीभावयोः । १०३.

अथ गान्ता अष्टादश सेटो वल्गवर्जिता उदितश्च । लगुः सञ्जने रूढः ॥
तगुः स्खलने रूढः ॥ चगुर्गतिवैकल्ये रूढः ॥ ऋवस्वमुदितमप्येके पठन्ति ॥
[त्वगु कम्पने च] चकाराद् गतौ । स्थितस्यैव चलनं कम्पनम् । गतिर्देशान्तर-
प्राप्तिहेतुः क्रिया ॥ १८ ॥

अथ धान्ताश्चत्वारः सेटो गग्घवर्जिता उदितश्च । [दधु पालने]
वर्जनेऽपीत्यन्ये ॥ [शिधु आघ्राणे] आघ्राण गन्धोपादानम् ॥ [लधु शोषणे]
अत्र 'मधु मण्डने' इत्येके पठन्ति ॥ ४ ॥

अथ धान्ता विंशतिः सेटश्च । [कुच शब्दे तारे] तारे उद्य इत्यर्थः ।
शब्दमात्रेऽपीत्यन्ये । [कुच सम्पन्नेति] उबलादौ पठित्यमात्रोऽपीहाभेदिशेपाव
पुनः पठितः ॥ [कुञ्च च] चकारः कुञ्चोऽनुकर्षणार्थः ॥

अथप्य उव इत्यादि दण्डकधातुमप्ये पाठात्तदण्डकराठमन्तरायेऽपि न क्षतिः ॥

लुञ्च अपनयने । १०४. अर्च पूजयाम् । १०५. अञ्च
गतौ च । १०६. वञ्च १०७. चञ्च १०८. तञ्च १०९.
त्वञ्च ११०. मञ्च १११. मुञ्च ११२. भुञ्च ११३. भुञ्च
११४. म्लुञ्च ११५. म्लुञ्च ११६. पस्च गतौ । ११७. भुञ्च
११८. म्लुञ्च स्तेये ॥ (चान्ताः ॥ २० ॥ सेटः ॥) ॥

११९. म्लेछ अव्यक्तायां वाचि । १२० लछ १२१.
लालु लक्षणे । १२२. वालु इच्छायाम् । १२३. आलु
आयामे । १२४. ह्रीछ लज्जायाम् । १२५. हुर्छा कौटिल्ये ।
१२६. मुर्छा मोहसमुच्छ्राययोः । १२७. स्फुर्छा १२८. स्मुर्छा
विस्मृतौ । १२९. युछ प्रमादे । (छान्ताः ॥ ११ ॥ सेटः ॥) ॥

१३०. धृज १३१. धृजु १३२. ध्वज १३३. ध्वजु

[अञ्च गतौ च] चकारात् पूजयाम् । "त्रिषास्यतिहरेऽगति०" [१, १, १३]
इति [गत्यर्थवर्जनाद्गतौ नारामनेपदम्] इत्यल्यस्यति मिथुन प्रामम् । [पूजायां तु
प्रतिषेधाभावादारामनेपदमेव] इत्यल्यस्यते मिथुनं देयम् । ऊदिरात् ["ऊदितो या"
(४, ४, ५२) इति] क्वायां घेट् ॥ [भुञ्च म्लुञ्च स्तेये] गतापि केचित् ॥ २० ॥
अथ छान्ता एसादस सेटश्च । [म्लेछ] "स्वेरम्य" [१, १, १०] इति
स्य द्वित्वे [म्लेच्छति ॥ 'हुर्छा कौटिल्ये' । हुर्छति ।] "स्मादेर्तामिन०"
[२, १, ६३] इति दीर्घत्वम् । आदिनाद् "आदित" [४, ४, ०१] इति
कयोरेकभावः ॥ ११ ॥

अथ ज्ञान्ताश्चतुश्चकारिणश्च त्यजपञ्चजनाः सेटश्च । [धृज] इकारोपगम्य

१३४. ध्रज १३५. ध्रजु १३६. वज १३७. व्रज १३८.
 पस्ज गतौ । १३९. अज क्षेपणे च । १४०. कुजू १४१.
 खुजू स्तेये । १४२. अर्ज १४३. सर्ज अर्जने । १४४. कर्ज
 व्यथने । १४५. खर्ज मार्जने च । १४६. खज मन्थे ।
 १४७. खजु गतिवैकल्ये । १४८. एजृ कम्पने । १४९.
 द्वास्फूर्जा वज्रनिर्घोषे । १५०. क्षीज १५१. कूज १५२.
 गुज १५३. गुजु अव्यक्ते शब्दे । १५४. लज १५५.
 लजु १५६. तर्ज भर्त्सने । १५७. लाज १५८. लाजु
 भर्जने च । १५९. जज १६०. जजु युद्धे । १६१. तुज
 हिंसायाम् । १६२. तुजु बलने च । १६३. गर्ज १६४.

इति केचित् । ध्रजति ॥ [अज क्षेपणे च] चकारादौ ॥ [कुजू खुजू]
 ऊदित्वात् सवायां घेठौ, कुत्तवा सुत्तग ॥ [खर्ज मार्जने च] चकाराद
 व्यथने ॥ [खज मन्थे] मन्थो विलोडनम् ॥ [खजु-गतिवैकल्ये] गतेवैकल्यं
 विकृतत्वम् ॥ [एजृ कम्पने] ऊदित्वाद् "उपान्यस्यः" [४, २, ३५] इति
 न ह्रस्वः ॥ [द्वास्फूर्जा] द्वित्वात् "द्वितोऽधु" [५, १, ८३] स्फूर्जधुः ।
 ओदित्वात् सयोसस्य नये, आदित्वाच्चेडभावे स्फूर्जः । "भ्वादेर्नामिनः"
 [२, १, ६३] इति दीर्घत्वे सिद्धे, दीर्घोच्चारणं भ्वादेरित्यस्याऽनित्यव्यापनायम् ।
 सेन कुर्वते कुर्वन् इत्यपि लिट् ॥ [लाज लाजु भर्जने च] चकारादौ भर्त्सने ।
 [तुजु बलने च] चादिसायाम् । पालनेऽपीत्यन्ये । बलनं प्राणनम् । कुजु
 हिंसायाम् भासायाम् ॥ [गर्ज] बहुलमेतद्विद्वानिति यचनात् सुराखित्वे

गजु १६५. गृज १६६. गृजु १६७. मुज १६८. मुजु १६९.
मृजु १७०. मज शब्दे । १७१. गज मदने च । १७२.
त्यजं हानौ । १७३. पञ्जं सङ्गे ॥ (जान्ताः ॥४४॥)

१७४. कटे वर्षावरणयोः । १७५. शट रुजा-विश-
रण-गत्यवशात्तनेषु × । १७६. वट वेष्टने । १७७. किट
१७८. खिट उत्त्रासे । १७९. शिट १८०. पिट अनादरे ।
१८१. जट १८२. झट सङ्घाते । १८३. पिट शब्दे च ।
१८४. भट भृतौ । १८५. तट उच्छ्राये । १८६. खट
काङ्क्षे । १८७. णट नृतौ । १८८. हट दोष्तौ । १८९.
पट अवयवे । १९०. लुट विलोढने । १९१. चिट प्रैष्ये ।
१९२. विट शब्दे । १९३. हेट विवाधायाम् । १९४.
अट १९५. पट १९६. इट १९७. किट १९८. कट १९९.

गजंपति ॥ [गज मदने च] चाच्छब्दे । मदने मदोत्पत्तिः ॥ [त्यजं हानौ]
हानिस्त्यागः । अनुस्वारेत्वाच्चेद् ॥ ४४ ॥

अथ टान्ता भट्टाविशत् सेटश्च । [कटे वर्षावरणयोः] वृष्टावावरणे
षार्थे ॥ [किट खिट उत्त्रासे] उत्त्रासो भयोद्गतिरघ्रासनं च ॥ [पिट शब्दे
च] चकाराण् सङ्घाते ॥ [भट भृतौ] भृतिर्वतनं भरणं च ॥ [खट काङ्क्षे]
काङ्क्षाऽस्याप्तीति अभ्रादिस्वादः काङ्क्षः । काङ्क्षाविशिष्टो धात्वर्थः ॥ [णट नृतौ]
नतावित्यन्ये । हिंसायामप्येके । नाऽयं णोपदेश इत्येके ॥

× 'अवशात्तनेषु' इत्यत्र अवसादनेत्विति पाठान्तरम् ॥

कटु २००. कटै गतौ । २०१ कुटु वैकल्ये । २०२. मुट प्रमर्दने । २०३. चुट २०४. चुटु अल्पीभावे । २०५. वटु विभाजने । २०६. रुटु २०७. लुटु स्तेये । २०८. स्फट २०९. स्फुट्ट विसरणे । २१०. लट वाल्ये । २११. रट (ठान्ता ॥३८॥) ॥ २१२. रठ च परिभाषणे । २१३. पठ व्यक्तायां वाचि । २१४. वठ स्थौल्ये । २१५. मठ मदनिवासयोश्च । २१६. कठ कृच्छ्रजीवने । २१७. हठ वलात्कारे । २१८. उठ २१९. रुठ २२०. लुठ उपघाते । २२१. पिठ हिंसासङ्केशयोः । २२२. शठ कैतवे च । २२३. शुठ गतिप्रतीघाते । २२४. कुठ २२५. लुठ

[कटै] णदित्वात् सञ्ज्ञेन ॥ [कुटु] ढान्त इति कचिद् ॥ [मुट] उदित केचिद्* ॥ [चटु विभाजने] विभागीकरणे ॥ [रुटु लुटु स्तेये] ढान्तावित्यन्ये ॥ [स्फुट्ट] ऋदित्वाद् वाऽन् ॥ [लट वाल्ये] बालकियायाम् ॥ [रट रठ च] चात् लट ॥ ३८ ॥

अथ ठान्ता सप्तदश सेटश्च । [मठ मदनिवासयोश्च] चकाराण्ये ॥ [हठ वलात्कारे] प्लवनकीलबन्धनयोः इत्यन्ये ॥ [शठ कैतवे च] चकारादिम सङ्केशयोः । तालव्यादि ॥ [शुठ] उदितमिति के ॥ [कुटु लुठ] आलस्ये च ॥ चकारादिति प्रतीघाते ॥ [रुठ] लुठमप्यन्येऽधीयते ॥ १० ॥

*कीतिवस्यद् मतम् । गुण्यति ॥

आलस्ये च । २२६. शुठु शोषणे । २२७. अठ २२८.
लु गतौ ॥ (दास्ताः ॥ १७ ॥) ॥

२२९. पुडु प्रमर्दने । २३०. मुडु खण्डने च ।

२३१. मडु भूषायाम् । २३२. गडु वदनैकदेशे । २३३.
शौडु गर्वे । २३४. यौडु सम्बन्धे । २३५. मेडु २३६.
मेडु २३७. म्लेडु २३८. लोडु २३९. लौडु उन्मादे ।
२४०. रोडु २४१. रौडु २४२. तौडु अनादरे । २४३.
कीड विहारे । २४४. तुडु २४५. तूडु २४६. तोडु तोडने ।
२४७. हुडु २४८. हूडु २४९. ह्रूडु २५०. ह्रौडु गतौ ।
२५१. खोडु प्रतीघाते । २५२. विड आक्रोशे । २५३.
अड उद्यमे । २५४. लड विलासे । २५५. कड मदे ।

अथ दास्तास्त्रिशत्सदृश । [मुडु खण्डने च] चकारात्प्रमर्दने ॥ [गडु
वदनैकदेशे] गण्डगतसंहननक्रियायामित्यर्थः ॥ [शौडु] तालस्यादिः । ऋदि-
प्राणौ हे "उपान्यस्य०" [७, २, ३५] इति इत्याभावे, अशुशौडव् ॥
[योडु सम्बन्धे] सम्बन्धः श्लेषः ॥ [लोडु] शौडादयो लोडुपञाद्यान्ता इत्यन्ये ॥
[तुडु तूडु तोडु तोडने] तोडनं विदारणम् । दारणस्य हिंसाविशेषत्वाद्
'इत्यर्थश्च' इति चुरादित्ये, तोडयति । संयुक्तान्तोयमित्येके [तुडु] ॥ [खोडु
प्रतीघाते] गतावित्यनुवृत्तेर्गतिविषये प्रतीघाते । ऋदिच्चाद् अचुखोडव् ॥ [लड
विलासे] जिह्वोन्मन्धने घटादिखाणौ इत्ये लडयति । 'घुपेरविशब्दे' इति
विशब्दप्रतिषेधमिणचोऽनित्यत्वे उल्लङ्घते ॥ [कड मदे] कटमन्धकेऽत्र पठन्ति ।

२५६. कद्ड कर्कश्ये । २५७. अद्ड अभियोगे ।
२५८. चुद्ड हावकरणे । (गन्ता ॥ ३० ॥) ॥

२५९. अण २६०. रण २६१. वण २६२. व्रण २६३.
वण २६४. भण २६५. भ्रण २६६. मण २६७. धण २६८.
ध्वण २६९. घ्रण. २७०. कण २७१. कण २७२. चण शब्दे ।
२७३. ओणु अपनयने । २७४. शोणु वर्णगत्योः । २७५.
श्रोणु २७६. श्लोणु सङ्घाते । २७७. पैण गतिप्रेरण-
श्लेषणेषु । (गान्ता ॥ १९ ॥) ॥

स तु तुदादिपाठेनैव गतायं इति नेहाऽधीत ॥ [कद्ड] दोषान्त्योऽयम् ।
'तवर्गस्य०' [१, ३, ६०] इति दस्य ङावे कङ्कति । अन्ये तु दोषान्त्यममु
मन्यन्ते, तदा सयोगान्तलोपे कद् कद् । एवम्—'अद्ड'पि ॥ ३० ॥
अथ गान्ता एकोनविंशति सेटश्च । शब्दः शब्दक्रिया । [वण
"भनादेशादे०" (४, १, २४) शिद्येत्वे, वेणतु] वेणु । पवर्गवृत्तीयादित्वेन 'न
शस-ददि-धादि०' [४, १, ३०] इति प्रतिषेधाभावः । [चण] इह च
शब्दाधेत्वाऽविदोषेऽपि, रणित नूपुरादौ । मणित सुरतकूजिते । कणितमार्ते ।
कणित वीणादौ रुडम् । एवमन्यग्राऽपि । कूजित विहगादौ । घृहित गजे ।
हेपित हये । घाणित पशुषु । गणित मेघादौ । गुणित तिहादौ, इत्यादिक
लक्ष्यादभ्यूहम् ॥ [ओणु] ऋदिस्वाणौ ङे "उपान्त्यस्य०" [४, २, ३५] इति
ह्रस्वाभावे, मा भवान् ओणिणत् । ननु नित्यत्वादनन्तरङ्गात्वाच्च द्वित्वे [कृते],
उपान्त्याऽभावादेव ह्रस्वो न प्राप्नोतीति किमृदिङ्करणेन ? स्यम्, ह्रस्वेव ऋदि-
ङ्करणे ज्ञापक नित्यमन्तरङ्गं च द्वित्वमुपान्त्यह्रस्वो याचते । तेनाऽन्यग्राऽपि पूर्वं
ह्रस्वः पश्चाद्विह्रस्वम्, मा भवानटिटत् ॥ १९ ॥

२७८. चित्ते संज्ञाने । २७९. अत सातत्यगमने ।
 २८०. च्युतृ आसेचने । २८१. चुतृ २८२. स्युतृ २८३.
 संच्युतृ क्षरणे । २८४ जुतृ भासने । २८५. अतु घन्धने ।
 २८६. कित निवासे । २८७. कृत घृणागतिस्पर्धेषु ॥
 (तात्ताः ॥ १० ॥) ॥

२८८. कुथु २८९. पुथु २९०. लुथु २९१. मथु २९२.
 मन्थ २९३. मान्थ हिंसासङ्केशयोः ॥ (तात्ताः ॥ १० ॥) ॥
 २९४. खादृ भक्षणे । २९५. वद स्थैर्ये । २९६.
 खद हिंसायां च । २९७. गद व्यक्तायां वाचि । २९८.

अथ तात्ता दश [सिद्धे] । [चित्ते संज्ञाने] संज्ञानं संविधिः । वेत्-
 १३३त् तपोनेद् ॥ [अत सातत्यगमने] निवर्तनी । भोलेकृदिभ्रमजालात् [पुं-
 १३३त् पश्चाद्विधे] या भवामनिनम् ॥ [च्युतृ आसेचने] ईदामेके ॥ [स्युतृ
 "सन्ध शपो" [१, ३, १३] इति शब्दे ३३३पोनति । यद् ३३३पोनतीति "ई-
 म" [१, ३, १८] इति धो योनात् [यः लो न भवति । धो योनात्]
 एव च सकाशादिष्टं कार्यं तदादेशस्य तात्तापत्त्यादि विज्ञायते । तेन च ३३३पोन-
 तीति विद्वत्, पून'स्युत् । पून'स्युत्तमावसान इति विदि, अन्त्यवसानादिह
 'पुनः विद्वत्, "३३३" [४, ४, १२३] इति यद्वत् [पुनः। ततः] लो "संघो-
 गत्वादा" [२, १, ८८] इति सत्तुकि विद्वत् पून' ॥ [अतु घन्धने]
 इतुमन्धे [वेद्वत्] ॥ [कित निवासे] कितुवाम् । अनेकान्येभ्यः "विद्वत् संघ-
 प्रतीकारे" [१, ४, ९] इति । ३३३त्तं गन् ॥ १० ॥

तात्ताः यद् [सिद्धे] । मन्थय विद्वद्भेदेष्वेके ॥ १० ॥

५ 'विद्वद्भेदेष्विद्वदे' इति पाठान्तात् ॥

रद विलेखने । २९९. णद ३००. जिह्विदा अव्यक्ते
शब्दे । ३०१. अर्द गतियाचनयोः । ३०२. नर्द ३०३.
णर्द ३०४. गर्द शब्दे । ३०५. तर्द हिंसायाम् । ३०६.
कर्द कुत्सिते शब्दे । ३०७. खर्द दशने । ३०८. अदु
वन्धने । ३०९. इदु परमैश्वर्ये । ३१०. विदु अवयवे ।
३११. णिदु कुत्सायाम् । ३१२. टुनदु समृद्धौ । ३१३.
चदु दीप्त्याह्लादयोः । ३१४. ऋदु चेष्टायाम् । ३१५.
कदु । ३१६. ऋदु । ३१७. कृदु रोदनाह्वानयोः ३१८.
कूलिदु परिदेवने । ३१९. स्कन्दं गतिशोपणयोः ॥
(दान्ता. ॥ २६ ॥) ॥

३२०. पिधू गत्याम् । ३२१. पिधौ शास्त्रमाह्वययोः ।

अथ दान्ता, पदविंशतिः [स्मृद्वर्जः सेटश्च] । [जिह्विदा] जीरवात्
“ज्ञानेच्छा०” [५, २, ९२] इति सत्यर्थे कः । दान्तोऽपमित्येके [क्षेडा] ।
भनुत्वारोदपि [क्षेत्ता] ॥ [अर्द गतियाचनयोः । याचनस्थाने] यातनेत्येके
[पठन्ति] ॥ [खर्द दशने] दन्दशूककर्तृके ॥ [इदु परमैश्वर्ये] परमेशनक्रिया-
याम् ॥ [विदु अवयवे] अवयव एकदेशः । अनेन स्वगता क्रिया लक्ष्यते ॥
[टुनदु] दृष्टिवात् ‘नन्दधु’ ॥ [चदु दीप्त्याह्लादयोः] आह्लाद [आह्लादनम्]
आनन्दोत्पादनमित्यर्थः ॥ २६ ॥

अथ दान्तास्त्रयः । [पिधौ शास्त्रमाह्वययोः] शास्त्रविषय शासनम् ।
‘मद्गदविषया क्रिया । अनयोरेवार्थयोरेवमोदित् । अर्थान्तरे तु, ऊदित्पूर्वक एव
ऊदित्वाद्देत् ॥ ३ ॥

३२२. शुन्ध शुद्धौ ॥ (धान्ताः ॥ ३ ॥) ॥

३२३. स्तन ३२४. धन ३२५. ध्वन ३२६. चन
३२७. स्वन ३२८. वन शब्दे । ३२९. वन ३३०. पन
भक्तौ । ३३१. कनै दीप्तिकान्तिगतिषु ॥ (नान्ताः ॥ ९ ॥) ॥

३३२. गुपौ रक्षणे । ३३३. तपं ३३४. धूप सन्तापे ।
३३५. रुप ३३६. लप ३३७. जल्प व्यक्ते वचने । ३३८.
जप मानसे च । ३३९. चप सान्त्वने । ३४०. पप
समवाये । ३४१. स्तुष्टं गतौ । ३४२. चुप मन्दायाम् ।
३४३. तुप ३४४. तुम्प ३४५. त्रुप ३४६. त्रुम्प
(पान्ताः ॥ १५ ॥) ३४७. तुफ ३४८. तुम्फ ३४९. त्रुफ
३५०. त्रुम्फ हिंसायाम् । ३५१. वर्फ ३५२. रफ ३५३.
रफु (फान्ताः ॥ ७ ॥) ३५४. अर्व ३५५. कर्व ३५६. खर्व

अथ पान्ता नव सेटश्च । [वन पन भक्तौ] भक्तिर्भजनम् । वनि-
रप्येमेदात् पुनरिहाऽधीतः ॥ [कने दीप्तिकान्तिगतिषु] दीप्तिः प्रकाशः ।
कान्तिः शोभा । ऐदिष्यात् कयोर्नेद [नान्तः] ॥ ९ ॥

अथ पान्ताः पञ्चदश, गुपौ घेद्, तपं राष्टं भलिटी, शेपाः सेटः ।
[जप मानसे च] मनोनिधेय्ये वचने । [स्तुष्टं] लुदिप्राददि भटपत् ॥ १५ ॥

अथ पान्ताः सप्त सेटश्च । [वर्फ रफ रफु] फान्ताद्ययोऽपि हिंसाया-
मिति कण्वः ॥ ७ ॥

३५७. गर्व ३५८. चर्व ३५९. तर्व ३६०. नर्व ३६१. पर्व
३६२. वर्व ३६३. शर्व ३६४. पर्व ३६५. सर्व ३६६. रिबु
३६७. खु गतौ । ३६८. कुबु आच्छादने । ३६९. लुबु
३७०. तुबु अर्दने । ३७१. चुबु वक्त्रसंयोगे ॥ (भान्ताः ॥ १८ ॥) ॥

३७२. स्मू ३७३. स्मू ३७४. स्मि ३७५.
षिम् ३७६. भर्भ हिंसायाम् । ३७७. शुम्भ भाषणे
च । ३७८. यम् ३७९. जम् मैथुने ॥ (भान्ताः ॥ ८ ॥) ॥

३८०. चमू ३८१. छमू ३८२. जमू ३८३. झमू
३८४. जिमू अदने । ३८५. क्रमू पादविक्षेपे । ३८६.
यमूं उपरमे । ३८७. स्यमू शब्दे । ३८८. णमं प्रहृत्वे ।
३८९. पम ३९०. षम वैकृत्ये । ३९१. अम शब्द-

अथ भान्ता अष्टादश सेटश्च । [रिबु] अर्थेत्पादौ रेफस्थाने नकारं सम्भज्यते
केचित्* ॥ [चुबु वक्त्रसंयोगे] वक्त्रेण सङ्गन्धे । 'नमस्तुङ्गतिरश्रुमि' इत्यु-
पचारात् ॥ १८ ॥

अथ भान्ता अष्टौ [यमं वर्जः सेटश्च] । भाषास्त्रयो दन्त्याद्याश्चतुर्धेः
पोपदेशः ॥ ॥ [शुम्भ भाषणे च] भाषने चेल्लन्ये । साहचर्यादिः ॥ ८ ॥

अथ भान्ताः सप्तदश [यमूं-गमं-गमूं वर्जः सेटश्च] । [क्रमू पादविक्षेपे]
पादव्यासे ॥ [यमूं उपरमे] अनुस्वारेत् [राक्षेत्, यन्ता] । उपरमो निवृत्तिः ॥
[णमं प्रहृत्वे] प्रहृत्वं मघ्रायम् ॥ [पम षम वैकृत्ये] वैकृत्यं कातरत्वम् ॥

भक्त्योः । ३९२. अम ३९३. द्रम ३९४. हम्म ३९५.
मीमृ ३९६. गम्तुं गतौ ॥ (मान्ताः ॥ १७॥) ॥

३९७. हय ३९८. हर्य क्लान्तौ च । ३९९. मव्य
वन्धने । ४००. सूक्ष्य ४०१. ईक्ष्य ४०२. ईर्ष्य ईर्ष्यार्थाः ।
४०३. शुच्यै ४०४. चुच्यै अभिपवे ॥ (यान्ताः ॥ ८ ॥) ॥

४०५. त्सर छद्मगतौ ४०६. क्मर हूर्छने । ४०७.
अभ्र ४०८. वभ्र ४०९. मभ्र गतौ । ४१०. चर भक्षणे
च । ४११. घोरु गतेश्चातुर्ये । ४१२. खोरु प्रतीघाते ॥
(रान्ताः ॥ ८ ॥) ॥

४१३. दल ४१४. जिफला विशरणे । ४१५. मील

[अम शब्दभक्त्योः] भक्तिर्मज्जनम् ॥ [अम गता] अमेत्येमेदात् पुनः
पाठः ॥ [मीमृ गतौ] मीमृ शब्देऽप्येके ॥ १७ ॥

अथ यान्ता अष्टौ [सेटश्च] । [सूक्ष्य ईक्ष्य ईर्ष्य ईर्ष्यार्थाः] ईर्ष्या
कामजमसादनम् ॥ [शुच्यै चुच्यै अभिपवे] द्वयेण प्रवाणां परिवासनमभि-
पवः । आनमिति चान्द्राः ॥ ८ ॥

अथ रान्ता अष्टौ [सेटश्च] । [त्सर छद्मगतौ] छद्मप्रकारे । तादिरपम् ॥
[क्मर हूर्छने] कौटिल्ये ॥ [घोरु गतेश्चातुर्ये] अदिष्याच्च इन्वः । अप्यस्मिन्देशे
वत्तरापः ॥ [खोरु प्रतीघाते] गतेरित्यनुवृत्तेर्गतेः प्रतीघाते ॥ ८ ॥

अथ सान्ताश्चत्वारिंशत् सेटश्च । [जिफला] जीत्वात् "ज्ञानेऽङ्गात्" ॥
[५, २, ९१]ति वर्धमाने क्तः । आदिष्वान् "नवा भावारम्भे" [५, ४, ७१]

४१६. इमील ४१७. स्मील ४१८. क्षमील-निमेषणे ।
 ४१९. पील प्रतिष्टम्भे । ४२०. णील वर्णे । ४२१. शील
 समाधौ । ४२२. कील बन्धे । ४२३. कूल आवरणे ।
 ४२४. शूल रुजायाम् । ४२५. तूल निष्कर्षे । ४२६. पूल
 संघाते । ४२७. मूल प्रतिष्ठायाम् । ४२८. फल निष्पत्तौ ।
 ४२९. फुल्ल विकसने । ४३०. चुल्ल हावकरणे । ४३१.
 चिल्ल शैथिल्ये च । ४३२. पेल्ल ४३३. फेल्ल ४३४. शेल्ल
 ४३५. षेल्ल ४३६. सेल्ल ४३७. वैल्ल ४३८. सल ४३९.
 तिल ४४०. तिल्ल ४४१. पल्ल ४४२. वैल्ल गतौ । ४४३.
 वेल्ल ४४४. चेल्ल ४४५. केल्ल ४४६. केल्ल ४४७. खेल्ल
 ४४८. स्खल चलने । ४४९. खल संचये च । ४५०.
 श्वल ४५१. श्वल्ल आशु गतौ । ४५२. गल (छान्ताः ॥ ४०॥)

इति [कयोर्वा नेटि प्रकुलितमनेन प्रपुल्लितमनेन प्रकुलितः प्रकुल्लः] ॥ [मील
 इमील स्मील क्षमील निमेषणे] निमेषणं सङ्कोचः ॥ [पील वर्णे] वर्णो-
 पलक्षिताया क्रियायाम्, यथा-श्वेतं नीलति मरकतकान्त्या ॥ [शील समाधौ]
 समाधिर्वाङ्मयम् ॥ [तूल निष्कर्षे] निष्कर्षोऽन्तस्थस्य चहिर्निःसारणम् ॥
 [फल निष्पत्तौ] निष्पत्तिः सिद्धिः ॥ [चुल्ल हावकरणे] मेषुनेष्टाप्रैरित-
 हानकरणम् ॥ [गल] अनेकाद्यैर्वाह्य एवनेऽप्ययम् । बहुलमेतन्नि-
 ति गच्छिष्य एवने ॥ ४० ॥

४५३. चर्व अदने । ४५४. पूर्व ४५५. पर्व ४५६.
 मर्व पूरणे । ४५७. सर्व ४५८. ध्रुव ४५९. शर्व गतो ॥
 ४६०. कर्व ४६१. खर्व ४६२. गर्व दर्पे । ४६३. द्विगु
 ४६४. द्विगु निरसने । ४६५. जीव प्राणधारणे । ४६६.
 पीव ४६७. मीव ४६८. तीव ४६९. नीव स्यान्त्ये ।
 ४७०. उर्व ४७१. तुर्व ४७२. भुर्व ४७३. दुर्व ४७४.
 धुर्व ४७५. जुर्व ४७६. अर्व ४७७. भर्व ४७८. शर्व
 हिसायाम् । ४७९. सुर्व ४८०. मर्व बन्धने । ४८१. गूर्व
 उग्रमे । ४८२. पितु ४८३. मितु ४८४. नितु मेनने ।
 ४८५. द्वितु ४८६. त्रितु ४८७. जितु प्रीणने । ४८८.
 इतु व्याप्तौ च । ४८९. अत्र रक्षण-गति-शान्ति-प्रीति-
 तत्त्वप्रगमन-प्रोक्त-श्रवण-स्वास्थ्य-दान-क्रियेच्छा-

दीप्यवाप्यालिङ्गन-हिंसा-दहन-भाव-वृद्धिषु ॥

(चान्ताः ॥ ३७ ॥) ॥

४९०. कश शब्दे । ४९१. मिश ४९२. मश रोषे च ।
४९३. शश प्लुतिगतौ । ४९४. णिश समाधौ । ४९५.
दृश्रुं प्रेक्षणे । ४९६. दंशं दशने ॥ (चान्ताः ॥ ३७ ॥) ॥

४९७. घुषृ शब्दे । ४९८. चूप पाने । ४९९. तूप
तुष्टौ । ५००. पूष वृद्धौ । ५०१. लूप ५०२. मूष स्तेये ।
५०३. पूष प्रसवे । ५०४. ऊष रुजायाम् । ५०५. ईष
उञ्छे । ५०६. कृषं विलेखने । ५०७. कष ५०८. शिष
५०९. जष ५१०. झष ५११. वष ५१२. मष ५१३.
मुष ५१४. रुप ५१५. रिष ५१६. यूष ५१७. जूष ५१८.
शष ५१९. चष हिंसायाम् । ५२०. वृषू संघाते च ।
५२१. भष भर्त्सने । ५२२. जिषू ५२३. विषू ५२४.
मिषू ५२५. निषू ५२६. पृषू ५२७. वृषू सेचने । ५२८.

अथ शान्ता. सप्त, भाषाः पञ्च सेटम् । [कश शब्दे] सौघोऽपमिषेके ॥
[मिश मश रोषे च] शब्दे रोषक्रियायां चेत्यर्थः ॥ [शश प्लुतिगतौ]
प्लुतिमिर्गमने डप्लुत्य गमने इत्यर्थः ॥ [दंशं दशने] दशनं दन्तकर्म ॥ ३७ ॥

अथ पाप्मा एकधात्वादिनाम् इषं वृषाः सेटः । [पूष प्रसवे] ताडय-
दियमिति चारकाः ॥ [ईष उञ्छे] उञ्छमुच्चयनम् ॥ [कृषं विलेखने]
विष्टेकनं इकोत्पन्नम् ॥ [भष भर्त्सने] भर्त्सने इति लशब्दकर्म ॥ ३८ ॥

मृषू सहने च । ५२९. उषू ५३०. श्रिषू ५३१. श्लिषू
 ५३२. घुषू ५३३. प्लुषू दाहे । ५३४. घृषू संहर्षे । ५३५.
 हृषू अलीके । ५३६. पुष पुष्टौ । ५३७. भूष (घान्ताः ॥ ४१॥)
 ५३८. तसु अलंकारे । ५३९. तुस ५४०. हस ५४१.
 हस ५४२. रस शब्दे । ५४३. लस श्लेषणक्रीडनयोः ।
 ५४४. घसलुं अदने । ५४५. हसे हसने । ५४६.
 पिष्ट ५४७ पेष्ट ५४८. वेष्ट गतौ । ५४९. शसू हिंसा-
 याम् । ५५० शंसू स्तुतौ च ॥ (घान्ताः ॥ १३ ॥) ॥

५५१. मिहं सेचने । ५५२. दहं भस्मीकरणे । ५५३.
 चह कल्कने । ५५४. रह त्यागे । ५५५. रहु गतौ ।
 ५५६. दह ५५७. दहु ५५८. बृह वृद्धौ । ५५९. बृह
 ५६०. बृहु शब्दे च । ५६१. उहृ ५६२. तुहृ ५६३. दुहृ
 अर्दने । ५६४. अर्ह ५६५. मह पूजायाम् ॥ (घान्ताः ॥ १५॥) ॥

अथ सान्ताञ्जयोदरा सेटश्च वरलंघर्जाः ॥

घान्ताः पञ्चदश मिहंदहंवर्जाः सेटश्च । [चह कल्कने] कल्कनं
 शाठ्यम् ॥ x[अर्हं मह पूजायाम् । “अयञ्जनाद्यञ्” (५, ३, १३२) इति
 घञि] “न्यङ्ङ्हते” [४, १, ११२]ति घे [च अर्हन्ति तेनेति] अर्धे
 मूल्यं पूजादर्घ्यं च । अर्धिवर्जावन्तरं च सौत्रम् [अर्घः] । [अर्हन् पूजायाम् ।

xभइं धातोः “सुविद्वपाहः सत्रिगामुत्तुत्ये” [५, २, २६] इत्यणशि,
 त्रिषोऽप्यभ्यर्चनप्रकरणमर्हति ‘अर्हन्’ ॥

५६६. उक्ष सेचने । ५६७. रक्ष पालने । ५६८. मक्ष ५६९. मुक्ष संघाते । ५७०. अक्षौ व्याप्तौ च । ५७१. तक्षौ ५७२. त्वक्षौ तनूकरणे । ५७३. णिक्ष चुम्बने । ५७४. तृक्ष ५७५. स्तृक्ष ५७६. णक्ष गतो । ५७७. वक्ष रोपे । ५७८. त्वक्ष त्वचने । ५७९. सूक्ष अनादरे । ५८०. काक्षु ५८१. वाक्षु ५८२. माक्षु काङ्क्षायाम् । ५८३. द्राक्षु ५८४. ध्राक्षु ५८५. ध्वाक्षु घोरवासिते च ॥ (क्षान्ताः ॥२०॥) ॥

॥ [इति] परस्मैभाषा ॥

अर्हयति] अयमर्थविशेषे पूजायामेव पुरादिरिति पूजाया अन्यत्र योग्यत्वाद् न णिच् [अर्हति] । इह च पूजायां पाठात् पूजायामपि णिजभावः ॥ १५ ॥

अथ क्षान्ता विंशतिः सेटश्च । क्षान्तानां वान्तेषु पाठो युक्तो वैचित्र्यार्थं त्विह कृतः । [मक्ष] रोपेऽयमित्येके ॥ [तक्षौ त्वक्षौ तनूकरणे] तनूकरण काश्यम् । “तक्षः स्वार्थे वा” [३, ४, ७७] इति श्रुः, तद्वनोति तक्षति । स्वार्थः पाठापेक्षया तनूकरणम् । इदमेव ज्ञापक ‘धातुघोऽनेकार्था’ इति ॥ [णिक्ष चुम्बने] चुम्बनं ध्वजसंयोगः ॥ [स्तृक्ष] पोषदेशोऽयमिति चन्द्रः ॥ [वक्ष रोपे] संघाते इत्येके ॥ [त्वक्ष त्वचने] त्वचनं त्वग्रहणं संवरणं वा ॥ [सूक्ष] यान्तोऽयमित्यन्ये [सूर्यति] ॥ [द्राक्षु ध्राक्षु ध्वाक्षु घोरवासिते च] चकारात् काङ्क्षायाम् ॥

पते निरनुबन्धत्वात् “क्षेपात् परस्मै” [३, ३, १००]

इति कर्त्तरि परस्मैपदिनः ॥

[॥ अथ आत्मनेपदिनः ॥]

५८६. गांङ् गतो ॥ [आदन्तः ॥ १॥] ॥ ५८७. णिङ्
ईषद्धसने ॥ [इदन्तः ॥ १॥] ॥ ५८८. डीङ् विहायसां गतो ॥
[इदन्तः] (॥ १॥) ॥

५८९. उंङ् ५९०. कुंङ् ५९१. गुंङ् ५९२. घुंङ्
५९३. ङुंङ् शब्दे । ५९४. च्युंङ् ५९५. ज्युंङ् ५९६.
जुंङ् ५९७. झुंङ् ५९८. ञुंङ् गतो । ५९९. रुंङ् रेपणे
च ॥ [इदन्तः] (॥ ११॥) ॥

६००. पूङ् पवने । ६०१. मूङ् वन्धने ॥ [ऊदन्तोः] ॥ २॥ ॥

६०२. धृङ् अविध्वंसने ॥ [अदन्तः ॥ १॥] ॥

अथ इदित आत्मनेपदिन आ ईक्षेर्वर्णसमाप्तायक्रमेण वक्ष्यन्ते ॥

[गांङ् गतो] दिश्यादात्मनेपदम् । एकदिबहुष गाते, जगे जगते
जगिरे । अनुस्वारेष्वाशेद, गाता । 'कै ते ई शब्दे' गायति ॥ [णिङ्] "षः
स०" [२, ३, ९८] इति पक्ष सत्ये, सप्तमे । पोपदेशत्वात् "नाम्यन्तस्या०"
[२, ३, १५] इति पक्षे, सिद्धिमे ॥

अथ उकारान्ता एकादश भनिरस्य । [उंङ्] 'घाणात् प्राकृत घलीय'
इति न्यायादन्तरादीर्घाणां गुणादेशे, ऊवे ॥ [रुंङ् रेपणे च] रेपणं दिमा-
शब्दः ॥ ११ ॥

ऊदन्तो द्वौ सेटौ च । [पूङ् पवने] पवन कीरजीकरणम् ॥ २ ॥

[अदन्तः] सेट् । धृङ् अविध्वंसने] उभयपदिय पठित्यमाणस्याऽप्य-
क्ताविध्वंसमे धत्तीति मयोनित्वापघे इह पाठः ॥ १ ॥

६०३. मेंड् प्रतिदाने । ६०४. देंड् [पदन्तो ॥२॥]
 ६०५. त्रेंड् पालने । ६०६. र्येंड् गतौ । ६०७.
 प्येंड् वृद्धौ ॥ [पेदन्ता] (॥३॥) ॥
 ६०८. वकुड् कौटिल्ये । ६०९. मकुड् मण्डने ।
 ६१०. अकुड् लक्षणे । ६११. शीकृड् सेचने । ६१२.
 लोकृड् दर्शने । ६१३. श्लोकृड् संघाते । ६१४. त्रेकृड्
 ६१५. ध्रेकृड् शब्दोत्साहे । ६१६. रेकृड् ६१७. शकुड्
 शङ्कायाम् । ६१८. ककि ल्योल्ये । ६१९. कुकि ६२०.
 वृकि आदाने । ६२१. चकि तृप्तिप्रतीधातयोः । ६२२.
 रुकुड् ६२३. श्वकुड् ६२४. ऋकुड् ६२५. अकुड् ६२६.
 लुकृड् ६२७. ङुकृड् ६२८. त्रुकृड् ६२९. ञ्वष्कि ६३०.
 त्सिकि ६३१. मसिकि ६३२. तिकि ६३३. टिकि ६३४.
 णिकृड् ६३५. सेकृड् ६३६. स्वेकृड् (कान्ताः ॥२९॥)

अथ पदन्तो ह्रावनिटौ च । [मेंड् प्रतिदाने] प्रतिदानं प्रत्यर्पणम् ॥२॥

अथ पेदन्तास्त्रयोऽनितश्च ॥ ३ ॥

अथ कान्ता एकान्तत्रिसत् सेटश्च । [वकुड् कौटिल्ये] गतावपीत्येके ॥
 मकुड् लक्षणे । गतावप्येके लक्षणं विद्वम् ॥ [श्लोकृड् सङ्घाते] सङ्घातः
 ह्रमनं संहन्यमानश्च ॥ [त्रेकृड् ध्रेकृड् शब्दोत्साहे] शब्दस्योत्साह औदत्यं
 विश्व ॥ [रेकृड् शकुड् शङ्कायाम्] शङ्का सन्देहः पूर्वस्वार्थः, द्वितीयस्य
 सत्त्वश्च ॥ [ककि ल्योल्ये] ल्योल्यं गर्भश्चापलं च ॥ २९ ॥

६३७. रघुङ् ६३८. लघुङ् गतौ । ६३९. अघुङ् ६४०.
वघुङ् गत्याक्षेपे । ६४१. मघुङ् कैतवे च । ६४२. राघुङ्
६४३. लाघुङ् सामर्थ्ये । ६४४. द्राघुङ् आयासे च ।
६४५. श्लाघुङ् कथने ॥ [चान्ताः] (॥९॥) ॥

६४६. लोचुङ् दर्शने । ६४७. पचि सेचने । ६४८.
शचि व्यक्तायां वाचि । ६४९. कचि बन्धने । ६५०.
कचुङ् दीप्तौ च । ६५१. श्वचि ६५२. श्वचुङ् गतौ ।
६५३. वचि दीप्तौ । ६५४. मचि ६५५. मुचुङ् कल्कने ।
६५६. मचुङ् *पूजनोच्छ्रायधारणेषु च । ६५७. पचुङ्
व्यक्तीकरणे । ६५८. प्टुचि प्रसादे ॥ (चान्ताः ॥१३॥) ॥

६५९. एजुङ् ६६०. भ्रेजुङ् ६६१. भ्राजि दीप्तौ ।
६६२. इजुङ् गतौ ६६३. ईजि कुत्सने च । ६६४. ऋजि

अथ चान्ता नव सेटश्च । [लघुङ्] लङ्भिर्भोजननिवृत्त्यर्थोऽपि ॥ [अघुङ्
वघुङ् गत्याक्षेपे] गतेराक्षेपो वेग आरम्भ उपलम्भो* वा ॥ [श्लाघुङ्
कथने] कथनमुत्कर्षाद्व्याप्तम् ॥ ९ ॥

[अथ चान्ताष्टयोदश सेटश्च । पचि सेचने] सेचनं सेवनं भजननिति
यावत् ॥ [मचि मुचुङ् कल्कने] कल्कनं दम्भः शाठ्यं वधनं च ॥ १३ ॥

अथ जान्ता नव [सेटश्च] । [भ्राजि] "यजसृज०" [२, १, ८७]
इत्यत्र राजिसहचरितर्यय भ्राजेर्गङ्गाद् [भक्ष्य पराभावे] पदलुपि, बाध्नाक्ति ।

*अत्र 'भारणोच्छ्रायपूजनेषु च' इत्यानुपूर्विकोऽपि पाठः ॥

*'उपलम्भो वा' इत्यपि पाठः ॥

गतिस्थानार्जनोर्जनेषु । ६६५. ऋजुङ् ६६६. भृजैङ्
भर्जने । ६६७. तिजि क्षमानिज्ञानयोः ॥ (जान्ता ॥१॥) ॥

६६८. घट्टि चलने । ६६९. स्फुटि विकसने ।
६७०. चेष्टि चेष्टायाम् ६७१. गोष्टि ६७२. लोष्टि
संघाते । ६७३. वेष्टि वेष्टने । ६७४. अदृष्टि हिंसाति-
क्रमयोः ॥ (जान्ता ॥३॥) ॥

६७५. एठि ६७६. हेठि विवाधायाम् । ६७७.
मठुङ् ६७८. कठुङ् शोके । ६७९. मुठुङ् पलायने ।
६८०. वठुङ् एकचर्यायाम् । ६८१. अठुङ् [जान्ता ॥३॥]
६८२. पठुङ् गतौ । ६८३. हुडुङ् ६८४. पिडुङ् संघाते ।
६८५. शडुङ् रुजायां च । ६८६. तडुङ् ताडने ।
६८७. कडुङ् मदे । ६८८. खडुङ् मन्थे । ६८९. खुडुङ्

अत एव एत्वंद्विस्वाभावविकल्पोऽपि तस्यैव, [भ्रेजे बभ्राजे] । इदमेव च
[आजेरारमनेपदिनोऽप्युभयपदिषु] दुभाजि [दीप्ताविति पाठे] प्रयोजनम् ॥
[ऋजि गतिस्थानार्जनोर्जनेषु] ऊर्जने प्राणनम् ॥ [ऋजुङ् भृजैङ् भर्जने]
भर्जने प्राकप्रकारः । [तिजि क्षमानिज्ञानयोः] निज्ञान तीक्ष्णाकरणम् ॥१॥
अथ जान्ता, सप्त सेटश्च । [चेष्टि चेष्टायाम्] चेष्टेहा ॥ [वेष्टि वेष्टने]
वेष्टन ग्रन्थनम् [लोठन परिहाणिश्च] ॥ [अदृष्टि हिंसातिक्रमयोः] अतिक्रम
उल्लङ्घनम् । दोषान्तयोऽयम् ॥ ७ ॥

अथ जान्ता सप्त सेटश्च । [मठुङ् कठुङ् शोके] शोकोऽप्राप्तपानम् ॥
[घट्टुङ् एकचर्यायाम्] एकस्याऽसहायस्य चर्या गतिस्तस्याम् ॥ ८ ॥

गतिवैकल्ये । ६९० कुडुङ् दाहे । ६९१. वडुङ् ६९२.
मडुङ् वेष्टने । ६९३. भडुङ् परिभाषणे । ६९४. मुडुङ्
मज्जने । ६९५. तुडुङ् तोडने । ६९६. भुडुङ् वरणे ।
६९७. चडुङ् कोपे । ६९८. द्राडुङ् ६९९. ध्राडुङ्
विशरणे । ७००. शाडुङ् श्लाघायाम् । ७०१. वाडुङ्
आप्लाव्ये । ७०२. हेडुङ् ७०३. होडुङ् अनादरे । ७०४.
हिडुङ् गतौ च ॥ (दान्ताः ॥२३॥) ॥

७०५. घिणुङ् ७०६. घुणुङ् ७०७. घृणुङ् ग्रहणे ।
७०८. घुणि ७०९. घूर्णिभ्रमणे । ७१०. पणि व्यव-
हारस्तुत्योः ॥ (गान्ता. ॥६॥) ॥

७११. यतैङ् प्रयत्ने । ७१२. युतृङ् ७१३ जुतृङ्

अथ दान्तास्त्रयोविंशतिः सेटश्च । [चडुङ् मडुङ् वेष्टने] विभाजने-
ऽप्यग्ये ॥ [मुडुङ् मज्जने] मज्जन शोधन न्यवभाषश्च ॥ [तुडुङ् तोडने]
तोडन हिंसा ॥ [भुडुङ् वरणे] वरण स्थीकरणम् ॥ [वाडुङ् आप्लाव्ये]
आप्लाव्यमाप्लावनम् ॥ २३ ॥

अथ गान्ताः षट् सेटश्च । [पणि] 'गुणौ ध्रुव०' [३, ४, ३] इत्याग्ये,
पणावति । भाषान्तस्येतिर्याभावात् "क्षेपात् परस्मै" [३, ३, १००] इति
[परस्मैपदम्] ॥ २४ ॥

[अथ तान्तास्त्रयः सेटश्च । जुतृङ् भासने] कौशिकस्तु ज्योतिः
सिद्धये जुतिस्थाने ज्युतिमधीते । तदसद्, "जुतेरादेश्च ज" [९९१ उणा०]
इति सिद्धावात् ॥ २५ ॥

भासने ॥ (तान्ताः ॥३॥) ॥

७१४. विथृङ् ७१५. वेथृङ् याचने । ७१६
उपतापैश्वर्याशीःषु च । ७१७. अथुङ् शैथिल्ये
अथुङ् कौटिल्ये । ७१९. कथि श्लाघायाम् ॥ (यान्
७२०. श्विदुङ् श्वैत्ये । ७२१. वदुङ् स्तु
दनयोः । ७२२. भदुङ् सुखकल्याणयोः ।
मदुङ् स्तुति-मोद-मद-स्वप्न-गतिषु । ७२४

अथ यान्ता पट् सेटश्च । [नाथृङ् उपतापैश्वर्याशीषु च
उपताप उपधातः । अत्र याञ्जोपतापो क्रियात्वादर्थावैश्वर्याशीषौ
त्वाद् श्लोके । यद्वा गण्डति श्वेतते प्रासादः, घण्टा ध्वनति, सयु-
समवैतीति द्रव्यगुणसंयोगसत्तासमवायानामिव सिद्धानामप्याद्य
साध्यतया प्रतीते-[रनयो]-रथत्वमप्यस्तु । यदाह-पूर्वापरीभूत भ
नाऽऽद्ये । सर्पियो नाथते, सर्पिर्नाथते, सर्पिर्मे भूयादित्यादास्ते
कौटिल्ये] कौटिल्यं कुसुतिबन्धश्च ॥ [कथि श्लाघायाम्
गुणारोपः ॥ ६ ॥

अथ दान्ता एकविंशतिः [हृदियजां. सेटश्च] । [श्विदुङ् श्वै-
[श्वितगुण] क्रिया । श्विन्दते । कोऽर्थः ? यदि सकर्मकस्तदा श्वेतीकरो
ऽकर्मकस्तदा श्वेतीभवति ॥ [वदुङ् स्तुत्यभिवादनयोः] गुणैः प्रसा-
भमिवादनं पादयोः प्रणिपातः ॥ [भदुङ् सुखकल्याणयोः] सुखं ।
दयाशुभानुभवमम् । वदयाण धेयः । xप्रीतावप्यभ्ये ॥ [मदुङ्
मदस्वप्नगतिषु] स्वप्नेनाऽऽह स्वमपि लक्ष्यते । मोदमदस्वप्नेत्वधर्म

किञ्चिच्चलने । ७२५. क्लिदुङ् परिदेवने । ७२६. मुदि
हर्षे । ७२७. ददि दाने । ७२८. हर्दि पुरीषोत्सर्गे ।
७२९. ष्वदि ७३०. स्वर्दि ७३१. स्वादि आस्वादने ।
७३२. उर्दि मानक्रीडनयोश्च^x । ७३३. कुर्दि ७३४.
गुर्दि ७३५. गुदि+ क्रीडायाम् । ७३६. पूदि क्षरणे ।
७३७. ह्रादि शब्दे । ७३८. ह्रादैङ् सुखे च । ७३९.
पर्दि कुत्सिते शब्दे । ७४०. स्कुदुङ् आप्रवणे ॥

(दान्ता. ॥ २१ ॥) ॥

७४१. एधि वृद्धौ ७४२. स्पर्धि संघर्षे । ७४३.
गाधृङ् प्रतिष्ठा-लिप्ता-ग्रन्थेषु । ७४४. बाधृङ् रोटने ।

गत्योः सकर्मकः ॥ [क्लिदुङ् परिदेवने] परिदेवनं शोचनम् । गित्त्वमङ्गवो-
भयश्च पाठस्तु फलवत्यपि कर्त्तरि परस्मैपदार्थः । अफलेऽप्यात्मनेपदार्थश्च ॥
[गुर्दि] गुर्दिस्थानेऽभ्ये सुर्दि पेठुः [खर्दते] ॥ [गुर्दि] गुर्दिस्थाने गुर्धिते
[अप्येपत्] ॥ [पूदि क्षरणे] क्षरण निरसनम् ॥ [पर्दि कुत्सिते शब्दे]
पायुष्वनी । अन्ये तु निःशब्दमधोपातं पर्दनं मन्वाना अशब्दे इत्याहुः ॥
[स्कुदुङ् आप्रवणे] आप्रवणमुत्प्लुत्य गमनमाकन्दने वा । उद्धरणमित्यन्ये ॥ २१ ॥

अथ धान्ताः सप्त [सेटश्च] । [स्पर्धि संघर्षे] संघर्षः परानिभवेच्छा ।
सति 'विस्पर्धिपते' । अकर्मकः ॥ [गाधृङ् प्रतिष्ठालिप्ताग्रन्थेषु] प्रतिष्ठाऽऽ-

^xअत्र 'मानक्रीडयोश्च' इति पाठान्तरम् ॥

+कचिद् गुर्दिस्थाने 'गर्दि' इत्यपि पाठः ॥

भासने ॥ (तान्ताः ॥३॥) ॥

७१४. विथुङ् ७१५. वेथुङ् याचने । ७१६. नाथुङ्
उपतापैश्वर्याशीः पु च । ७१७. अथुङ् शैथिल्ये । ७१८.
ग्रथुङ् कौटिल्ये । ७१९. कत्थि श्लाघायाम् ॥ (धान्ताः ॥६॥) ॥

७२०. श्विदुङ् श्वैत्ये । ७२१. वदुङ् स्तुत्यभिवा-
दनयोः । ७२२. भदुङ् सुखकल्याणयोः । ७२३.
मदुङ् स्तुति-मोद-मद-स्वप्न-गतिषु । ७२४. स्पदुङ्

अथ धान्ता पट् सेटश्च । [नाथुङ् उपतापैश्वर्याशी पु च । चायाचने]
उपताप उपधातः । अत्र याचोपतापो क्रियात्वादधातुश्रियांशिषी तु धर्ममात्र-
त्वाद् शैत्ये । यद्वा गण्डति श्वेतते प्रासादः, घण्टा ध्वनति, सयुज्यते, भस्ति,
समवैतीति द्रव्यगुणसंयोगसत्तासमवायानामिष सिद्धानामप्यारयातवाच्यत्वेन
साध्यतया प्रतीते- [रनयो]-रन्ध्रत्वमप्यस्तु । यदाह-पूर्वापरीमृतं भावमारपाते-
नाऽऽघटे । सर्पिषो नाथते, सर्पिर्नाथते, सर्पिर्मै मूयादित्याश्रयते ॥ [ग्रथुङ्
कौटिल्ये] कौटिल्यं कुसुतिर्वन्धश्च ॥ [कत्थि श्लाघायाम्] श्लाघा
गुणारोपः ॥ ६ ॥

अथ धान्ता एकविंशतिः [हृदिबजाः सेटश्च] । [श्विदुङ् श्वैत्ये] श्वैत्यं
[श्वेतगुण] क्रिया । श्विन्दते । कोऽर्थः ? यदि मकर्मस्तदा श्वेतीकरोति । भया-
ऽकर्मकस्तदा श्वेतीभवति ॥ [वदुङ् स्तुत्यभिवादनयोः] गुणैः प्रसादा स्तुतिः ।
अभिवादनं पादयोः प्रणिपातः ॥ [भदुङ् सुखकल्याणयोः] सुखं सद्ब्रह्मणो-
दयात्पुमानुभवमम् । वक्ष्याण श्रेयाः । xप्रीतावप्यभ्ये ॥ [मदुङ् स्तुतिमोद-
मदस्यप्नगतिषु] स्वप्नेनाऽऽस्त्यमपि दृश्यते । मोदमदस्वप्नेष्वकर्मकः, स्तुति-

किञ्चिच्चलने । ७२५. क्लिदुङ् परिदेवने । ७२६. मुदि
हर्षे । ७२७. ददि दाने । ७२८. हर्दि पुरीषोत्सर्गे ।
७२९. व्वदि ७३०. स्वर्दि ७३१ स्वादि आस्वादने ।
७३२. उर्दि मानक्रीडनयोश्च^x । ७३३. कुर्दि ७३४.
गुर्दि ७३५. गुदि+ क्रीडायाम् । ७३६. पूदि क्षरणे ।
७३७. ह्रादि शब्दे । ७३८. ह्रादैङ् सुखे च । ७३९.
पर्दि कुत्सिते शब्दे । ७४०. स्कुदुङ् आप्रवणे ॥

(धान्ताः ॥ २१ ॥) ॥

७४१. एधि वृद्धौ ७४२. स्पर्धि संघर्षे । ७४३.
गाधृङ् प्रतिष्ठा-लिप्ता-ग्रन्थेषु । ७४४. बाधृङ् रोटने ।

गत्योः सकर्मकः ॥ [क्लिदुङ् परिदेवने] परिदेवनं शोचनम् । तिष्ठन्मृत्त्वो-
भयस्य पाठस्तु फलवत्यपि कर्तरि परस्मैपदार्थः । अकलेऽप्यारमणेपदार्थश्च ॥
[गुर्दि] गुर्दिस्थानेऽन्ये सुर्दि येषुः [खर्दंते] ॥ [मुदि] मुदिस्थाने गुप्तिमेके
[अप्येषन्] ॥ [पूदि क्षरणे] क्षरणं निरसनम् ॥ [पर्दि कुत्सिते शब्दे]
पायुष्वनौ । अन्ये तु निःशब्दमधोवातं पर्वनं मन्वाना अशब्दे इत्याहुः ॥
[स्कुदुङ् आप्रवणे] आप्रवणमुत्प्लव्य गमनगास्कन्दनं वा । उद्धरणमित्यन्ये ॥ २१ ॥

अथ धान्ताः सप्त [सिद्धश्च] । [स्पर्धि संघर्षे] संघर्षः पराभिभवेच्छा ।
सन्ति 'पिस्पर्धिपते' । अकर्मकः ॥ [गाधृङ् प्रतिष्ठालिप्ताग्रन्थेषु] प्रतिष्ठाऽऽ-

^xअत्र मानक्रीडयोश्च इति पाठान्तरम् ॥

+क्वचिद् गुदिस्थाने 'गर्दि' इत्यपि पाठः ॥

७४५. दधि धारणे । ७४६. वधि बन्धने । ७४७.
नाधृङ् नाधृङ्वत् ॥ (धान्ता. ७७॥) ॥

७४८. पनि स्तुतौ । ७४९. मानि पूजायाम् ॥
(नान्तौ ॥२॥) ॥

७५०. तिपृङ् ७५१. टिपृङ् ७५२. ऐपृङ् क्षरणे ।
७५३. तेपृङ् कम्पने च । ७५४. दुवेपृङ् ७५५. केपृङ्
७५६. गेपृङ् ७५७. कपुङ् चलने । ७५८. ग्लेपृङ्
दैन्ये च । ७५९. मेपृङ् ७६०. रेपृङ् ७६१. लेपृङ्
गतौ । ७६२. त्रपौषि लज्जायाम् । ७६३. गुपि गोपन-
कुत्सनयोः ॥ (पान्ता ॥१४॥) ॥

स्पदम् । लब्धुमिच्छा लिप्ता । ग्रन्थन ग्रन्थ. । प्रतिष्ठायामकर्मकोऽय लिप्ता-
ग्रन्थयो सकर्मकः ॥ [याधृङ् रोटने] रोटन प्रतिघात ॥ [नाधृङ् नाधृङ्वत्]
उपतापैश्वर्याशीर्याज्जासु [अर्थेषु नाधृङ्वदय वर्तते] लाघवार्थमेव निर्देश ।
वर्णक्रमानुसरणात् नैकत्र पठितौ ॥ ७ ॥

[अथ नान्तौ द्वौ सेटौ च । मानि पूजायाम्] विचारे "शास्त्रदान्"
[३, ४, ७] इति [सनि, पूर्वस्येतो दीर्घे च, मीमासते धर्मम् । "शस्ति
प्रत्ययात्" (५, ३, १०५) इत्य, 'मीमासा' ॥ २ ॥]

अथ पान्ताश्चतुर्दश [सेटश्च] । [दुवेपृङ्] द्रविष्वात्, वेपथु
[त्रपौषि लज्जायाम्] विघादलि त्रपा ॥ १४ ॥

७६४. अवुङ् ७६५. खुङ् शब्दे । ७६६. लवुङ्
अवसंसने च । ७६७. कवुङ् वर्णे । ७६८. क्लीवुङ्
आघाष्टर्थे । ७६९. क्षीवुङ् मदे ॥ (बान्ताः ॥६॥) ॥

७७०. शीमृङ् ७७१. व्रीमृङ् ७७२. शलिम
कथने । ७७३. वलिम भोजने । ७७४. गलिम घाष्टर्थे ।
७७५. रेमृङ् ७७६. अमृङ् ७७७. रमुङ् ७७८.
लमुङ् शब्दे । ७७९. प्रमुङ् ७८०. स्कमुङ् ७८१.
ष्टमुङ् स्तम्भे । ७८२. जमुङ् ७८३. जभैङ् ७८४.
जृमुङ् गात्रविनामे । ७८५. रभिं राभस्ये । ७८६.
डुलभिप् प्राप्ता ॥ (भान्ताः ॥१७॥) ॥

७८७. भामि क्रोधे । ७८८. क्षमोपि सहने ।

अथ बान्ताः षट् [सेटश्च । लवुङ्] लम्ब्यते, प्रलम्ब्यते, अवलम्ब्यते,
आलम्ब्यते, उल्लम्ब्यते, विलम्ब्यते अङ्गुलीनेकार्थेऽवमन्यत्राप्युपसर्गयोगोऽनुदाहार्यम् ॥
[कवुङ् वर्णे] वर्णो वर्णनं शुक्लादिश्च ॥ ६ ॥

अथ भान्ताः सप्तदश [रभिलभिर्वर्जाः सेटश्च । प्रभूट स्तम्भे] लम्भः
क्रियानिरोधः । टपरः पकारोऽयमित्येके [विष्टम्ब्यते] । विष्टम्ब्यते इति तु लङ्गातेः ॥
[रभिं राभस्ये] राभस्यं कार्योपक्रमः ॥ [डुलभिप्] अनुस्वारेऽलङ्घ्या ।
द्विषात् प्रिमङ् [लङ्प्रिमम्] विषादङि ["लभ" (४-४-१०३) इति ने
"नो व्यञ्जनसं" (४. २. ४५) इति ननुकिं] लभा ॥ १७ ॥

अङ् इत्यनेकार्थेऽनुपसर्गयोगित्तमन्यत्राप्युदाहार्यम्' इत्येव पाठान्तरोऽत्र ॥

७८९. कमूङ् कान्तौ ॥ (मान्ता ॥१॥) ॥

७९०. अयि ७९१. वयि ७९२. पयि ७९३. मयि
७९४. नयि ७९५ चयि, ७९६ रयि गतौ । ७९७.
तयि ७९८. णयि रक्षणे च । ७९९. दयि दान-गति-
हिंसा-दहनेषु च । ८००. ऊयैङ् तन्तुसन्ताने । ८०१.
पूयैङ् दुर्गन्धविशरणयोः । ८०२. क्रूयैङ् शब्दोन्दनयोः ।
८०३. क्ष्मायैङ् विधूनने । ८०४. स्फायैङ् ८०५.
ओप्यायैङ् वृद्धौ । ८०६. तायृङ् सन्तानपालनयोः ॥
(यान्ता ॥१७॥) ॥

८०७. वलि ८०८. वल्लि संवरणे । ८०९. शलि चलने
च । ८१०. मलि ८११. मल्लि धारणे । ८१२. भलि
८१३. भल्लि परिभाषणहिंसादानेषु । ८१४. कलि शब्द-
संख्यानयोः । ८१५. कल्लि अशब्दे ॥ (लान्ता ॥९॥) ॥

अथ मान्तास्रय [सेटश्च । कमूङ् कान्तौ] कान्तिरभिलाष ॥ १ ॥

अथ यान्ता सप्तदश [सेटश्च । क्रूयैङ् शब्दोन्दनयो] उन्दन
लेदनम् ॥ दुर्गन्धोऽपीत्येके ॥ [तायृङ् सन्तानपालनयो] सन्तान. प्रबन्ध ।
ऋदिष्वाद् ङ न हस्व [अनतायत्] ॥ १७ ॥

अथ लान्ता नव [सेटश्च । वलि संवरणे] दन्त्योष्ठयादिरयम् ।
ज्वलादौ [वल्लि प्राणनधान्यावरोधयोरिति] स्त्रोष्ठयादि । [भलि प्राणने]
घटादिश्रेत्येके [वल्लयति] ॥ [कल्लि अशब्दे] शब्दस्याऽभावोऽशब्द सूणी
भाष्य । शब्दार्थाऽप्यभिव्यक्तौ । अशब्दशब्दार्थे इत्यपरे ॥ ९ ॥

८१६. तेवृङ् ८१७. देवृङ् देवने । ८१८. पेवृङ्
८१९. सेवृङ् ८२०. केवृङ् ८२१. खेवृङ् ८२२. गेवृङ्
८२३. ग्लेवृङ् ८२४. पेवृङ् ८२५. प्लेवृङ् ८२६. मेवृङ्
८२७. म्लेवृङ् सेवने । ८२८. रेवृङ् ८२९. पवि गतौ ॥

(वान्ताः ॥१४॥) ॥

८३०. काशृङ् दीतौ । ८३१. क्लेशि विवाधने ॥

(शान्तौ ॥२॥) ॥

८३२. भापि च व्यक्तायां वाचि । ८३३. ईपि
गतिहिंसादर्शनेषु । ८३४. गेपृङ् अन्विच्छायाम् । ८३५.
येपृङ् प्रयत्ने । ८३६. जेपृङ् ८३७. नेपृङ् ८३८. एपृङ्
८३९. हेपृङ् गतौ । ८४०. रेपृङ् ८४१. हेपृङ् अव्यक्ते-
शब्दे । ८४२. पयि स्नेहने । ८४३. घुपुङ् कान्तीकरणे ॥

(वान्ताः ॥१२॥) ॥

अथ पान्ताश्रवणं । सर्वे ऋदिक् [सेटश्च । नदिश्च] टपरे णौ
[उपान्ता] इत्वाभावार्थम् ॥ [रेवृङ् पवि गतौ । रेवृङ्] प्लुतिगतावित्यन्ये ॥१४॥

अथ पान्ता द्वादश [सेटश्च । भापि च व्यक्तायां वाचि] प्रकृतेः
परस्त्रकारः प्रकृतिमनुकुर्यात् । तेन क्लेशिभाषिश्च व्यक्ताया वाचि ॥ [गेपृङ्
अन्विच्छायाम्] अन्विच्छाऽन्वेष्टनम् ॥ १२ ॥

८४४. स्मसूङ् प्रमादे । ८४५. कासूङ् शब्द-
कुत्सायाम् । ८४६. भासि ८४७. दुभ्रासि ८४८.
दुभ्लासूङ् दीप्तौ । ८४९. रासूङ् ८५०. णासूङ् शब्दे ।
८५१. णसि कौटिल्ये । ८५२. भ्यसि भये । ८५३.
आङः शसूङ् इच्छायाम् । ८५४. प्रसूङ् ८५५. ग्लसूङ्
अदने । ८५६. घसूङ् करणे ॥ (सान्ताः ४१३॥) ॥

८५७. ईहि चेष्टायाम् । ८५८. अहुङ् ८५९.
प्लिहि गतौ । ८६०. गर्दि ८६१. गल्हि कुत्सने । ८६२.
वर्हि ८६३. वल्हि प्राधान्ये । ८६४. बर्हि ८६५. बल्हि
परिभाषणार्हिसाच्छादनेषु । ८६६. वेहङ् ८६७. जेहङ्
८६८. वाहङ् प्रयत्ने । ८६९. द्राहङ् निक्षेपे । ८७०.

अथ सान्तास्त्रयोदश [सिद्धश्च । स्मसूङ् प्रमादे] दन्त्यादिः । प्रमादो-
ऽवलेपः ॥ [कासूङ् शब्दकुत्सायाम्] शब्दस्य कुत्सा रोगः ॥ [दुभ्रासि
दुभ्लासूङ्] द्वावित्राद् [अधौ] भ्रासधुः, भ्लासधुः ॥ [आङः शसूङ्] "भाह"
[४, ४, १२०] इति आङः पर एवायं प्रयुज्यते । नान्योपसर्गाच्चापि केचन
इति ज्ञापनार्थम् ॥ १३ ॥

अथ हान्ता अष्टादश [सिद्धश्च । यर्हि वल्हि] दानेऽप्यन्ये । औष्ठगदी
प्लौ, प्लौं तु दन्त्यौष्ठयादौ ॥ [द्राहङ् निक्षेपे] निद्राक्षेपे हायेके ॥

ऊहि ×तर्के । ८७१. गाहौङ् विलोडने । ८७२. ग्लहौङ्
ग्रहणे । ८७३. वहुङ् ८७४. महुङ् वृद्धौ ॥ (हान्ताः ॥ १८॥) ॥

८७५. दक्षि शैष्ये च । ८७६. धुक्षि ८७७.
धिक्षि सन्दीपनक्लेशनजीवनेषु । ८७८. वृक्षि वरणे ।
८७९. शिक्षि विद्योपादाने । ८८०. भिक्षि याचञायाम् ।
८८१. दीक्षि मौण्ड्येज्योपनयननियमव्रतादेशेषु । ८८२.
ईक्षि दर्शने ॥ (क्षान्ताः ॥ ८॥) ॥

॥ [इति] आत्मनेमापाः ॥

[ऊहि तर्के] तर्कं ज्ञापेक्ष ॥ [गाहौङ् विलोडने] विलोडनं परिमलनम् ॥
[ग्लहौङ् । ग्रहं] गृहौङ् इत्येके [गर्हते] ॥ १८ ॥

अथ क्षान्ता अष्टौ सेटश्च । पृषो च पान्तेषु पाठो युक्तो वैशिष्ट्यायं
विह कृतः ॥ [दक्षि शैष्ये च] शैष्यं शीघ्रता । [वाहौङ्] ॥ दीक्षि]
मौण्ड्येज्योपनयननियमव्रतादेशेषु] मौण्ड्यं वसनम् । इत्या यजनम् ।
उपनयनं मौर्ज्यावन्धः । नियमः संयमः । व्रतादेशः संस्कारादेशः । दीक्षते ।
केचित्तु दीक्षि मौण्ड्ये ज्योपनयनादौ चेति [वृद्धपाठं] भिन्दिमि । उपवते ।
जीतः ॥ ८ ॥

×वितर्के इत्यपि पाठोऽत्र ॥

[॥ अथ उभयपदिनः ॥]

८८३. श्रिग् सेवायाम् ॥ (इदन्तः ॥१॥) ॥ ८८४. णीग्
 प्रापणे ॥ (इदन्तः ॥१॥) ॥ ८८५. हृग् हरणे । ८८६. भृग्
 भरणे । ८८७. धृग् धारणे । ८८८. डुकृग् करणे ॥
 (कदन्ताः ॥४॥) ॥

८८९. हिकी अव्यक्ते शब्दे ॥ (कान्तः ॥१॥) ॥

८९० अञ्चूग् गतौ च । ८९१. डुयाचृग् याच्ना-
 याम् । ८९२. डुपचीष् पाके ॥ (चान्ताः ॥३॥) ॥

अथोभयपदिनो मूलर्क्षी यावद् वर्णक्रमेण—

[श्रिग् सेवायाम्] गित्वात् फलवत् कर्त्तरि “ईगित” [३. ३. ९५]
 इत्यारमनेपदम् । अन्यत्र च “शेपात्” [३, ३, १००] इति परस्मै [पदम्] ।
 एवं सर्वत्र ॥

[हृग्] हरति [‘रयं] सकर्मकोऽकर्मकश्च । उपसर्गवशादनेकार्थश्च ॥
 [धृग् धारणे] ‘धृष्ट्वा स्थाने’ ध्रियते । शुरादेराकृतिगणत्वाद् धारयति ॥
 [डुकृग्] “कृग् तनादेरुः” [३, ४, ८३] कुरुते करोति । तनादिषु पाठ-
 मकृत्वाऽस्याऽत्र पाठः “तन्म्यो वा” [४, ३, ६८] इति सिचो लुग्विकल्पा-
 भावायः । [तेन भकृत भकृयाः इत्यत्र “धुद्वात्” (४, ३, ७०) इति
 नित्यमेव सिञ्जुक् भवति] शवर्थश्च, तेन करते कर्त्तरि [इत्यत्र “कर्त्तर्येनद्वयम्”]
 (३, ४, ७१)] इति शवपि भवति ॥ ४ ॥

[अथ चान्तास्त्रयस्तप्राप्तौ सेटावन्त्योऽनिद् । अञ्चूग् गतौ च ।
 भयम्] भपूग् [गतादि-] त्येके । भपुग् [गतौ] इति केचित् ॥ [१] ॥

८९३. राजृग् ८९४. दुभ्राजि दीप्तौ । ८९५. भर्जी
सेवायाम् । ८९६. रञ्जीं रामे ॥ (जान्ताः ॥४४॥) ॥

८९७. रेदृग् परिभाषण-याचनयोः ॥ (जान्ताः ॥११॥) ॥
८९८. वेणृग् गति-ज्ञान-चिन्ता-निशामन-वादित्र-
ग्रहणेपु ॥ (जान्ताः ॥११॥) ॥ ८९९. चतेग् याचने ॥
(जान्ताः ॥११॥) ॥ ९००. प्रोथृग् पर्याप्तौ । ९०१. मिथृग्
मेधाहिसयोः । ९०२. मेथृग् सहमे च ॥ (१)

९०३. चदेग् याचने । ९०४. ऊबुन्दृग् निशामन
णिदृग् ९०६. णेदृग् कुत्सासन्निकर्षयोः । ९०७.
९०८. मेदृग् मेधाहिसयोः ॥ (जान्ताः ॥६॥) ॥ ९०९.
सहमे च । ९१०. शृधृग् ९११. मृधृग् उन्दे । ९१२. शु
शोधने ॥ (जान्ताः ॥४४॥) ॥ ९१३. खनृग् अवदारणे । ९१४.
दानी अवखण्डने । ९१५. शानी तेजने ॥ (जान्ताः ॥३४॥) ॥

[दुभ्राजि] भ्राजेरात्मनेपदिनोऽपि पुनरिह पाठो राजृमादृचर्यायः ।
तेन “पञ्चसूत्रे” [२, १, ८७] इत्यत्राऽप्ययं [मदृणाम्] पत्ये, याभ्राजि ।
यद्येव परस्मैय विकल्प्यताम्, किमर्थः पुनः पाठः ? । मथृग्, भ्राज्यात्मनेप-
दाऽप्यभिचारोपदर्शनद्वाराऽप्येषां यथादर्शनमात्रात्मनेपदाऽनित्यावस्थापनायः । तेन
कर्मते कर्मति सेवते सेवतीत्यादि ॥ [४] ॥

[प्रोथृग् पर्याप्तौ । पर्याप्तिः] पृथगा ॥ [ऊबुन्दृग् निशामने]
निताननमालोचनम् ॥ [शृधृग् मृधृग् उन्दे] उभयः कृदणम् ॥

११६. शर्पी आक्रोशे ॥ (पान्तः ॥ ११॥) ॥ ११७. चायृग्
 पूजानिशामनयोः । ११८. व्ययी गतौ ॥ (पान्तौ ॥ १२॥) ॥
 ११९. अली भूषणपर्याप्तिवारणेषु ॥ (छान्तः ॥ १३॥) ॥
 १२०. धावृग् गतिशुद्धयोः । १२१. चीवृग् झपीवत् ॥
 (पान्तौ ॥ १२॥) ॥ १२२. दाशृग् दाने ॥ (शान्तः ॥ १४॥) ॥ १२३.
 झपी आदानसंवरणयोः । १२४. भेषृग् भये । १२५. भ्रेषृग्
 चलने च । १२६. पपी बाधनस्पर्शनयोः । १२७. लपी
 कान्तौ । १२८. चपी भक्षणे । १२९. छपी हिंसायाम् ।
 १३०. त्विपी दीप्तौ । १३१. अपी (पान्ताः ॥ १५॥) १३२. असी
 गत्यादानयोश्च । १३३. दासृग् दाने ॥ (शान्तौ ॥ १२॥) ॥
 १३४. माहृग् माने । १३५. गुहृग् संवरणे
 ॥ (शान्तौ ॥ १२॥) ॥ १३६. भ्लक्षी भक्षणे ॥ (शान्तः ॥ १३॥) ॥

॥ [इति] उभयतो भ्यायाः ॥

[शर्पी आक्रोशे] आक्रोशो विद्वानुभ्यानम् ॥ [१] ॥ [चीवृग्
 झपीवत्] आदानसंवरणयोः । [झपी आदानसंवरणयोर्द्वयते तद्वदयमपीत्यर्थः]
 ॥ [२] ॥ [पपी बाधनस्पर्शनयोः] स्पर्शनं प्रग्नानम् ॥ [लपी कान्तौ]
 कान्तिरिच्छा ॥ [३] ॥ [माहृग् माने] मानं पतेनम् ॥ [४] ॥ [भ्लक्षी
 भक्षणे] भयं भक्षित्वये ॥ [५] ॥

[॥ अथ द्युतादयः ॥]

१३७. द्युति दीप्तौ ॥ (तान्ताः ॥१॥) ॥ १३८. रुचि
अभिप्रीत्यां च ॥ (चान्तः ॥१॥) ॥ १३९. द्युटि परिवर्त्तने ।
१४०. रुटि १४१. लुटि (तान्ताः ॥२॥) १४२. लुठि
प्रतीघाते ॥ (तान्तः ॥१॥) ॥

१४३. श्विताङ् वणे ॥ (तान्तः ॥१॥) ॥ १४४.
जिमिदाङ् स्नेहने । १४५. जिह्विदाङ् १४६. जिण्वि-
दाङ् मोचने च ॥ (तान्ताः ॥३॥) ॥

१४७. शुभि दीप्तौ । १४८. क्षुभि संचलने ।
१४९. णभि १५०. तुभि हिंसायाम् । १५१. स्त्रम्भूङ्
विश्वासे ॥ (तान्ताः ॥५॥) ॥

॥ अथ द्युतादयः 'कृषौङ् सामर्थ्ये', पर्यन्ता आत्मनेपदिनः ॥

[द्युति दीप्तौ] पूर्वाचार्यानुवर्त्तनेन द्युतेः पूर्वं पाठः ॥ [रुचि अभि-
प्रीत्यां च] चकारादीप्तौ । अभिप्रीतिरभिलाषः ॥ [रुटि लुटि लुठि प्रती-
घाते] भाष्ये दीप्तावित्यन्ये ॥ [श्विताङ्] आदिस्वात् कयोर्नेङ् [श्वितः श्वित-
वात्] ॥ [जिमिदाङ् स्नेहने] स्नेहनं स्नेहयोगः । जीस्वात् "जानेच्ञा०"
[५. २. ९२] इति [वर्त्तमाने] कः [मिन्नः] ॥ [क्षुभि संचलने] संचलनं
रूपाभ्यधात्वम् ॥ [स्त्रम्भूङ्] दन्त्यादिः ॥

९५२. भ्रंशूङ् (तान्तः ॥१॥) ९५३. संसूङ् अव-
संसने । ९५४. ध्वंसूङ् गतौ च ॥ (तान्तौ ॥२॥) ॥

९५५. वृतूङ् वर्तने ॥ (तान्तः ॥१॥) ॥ ९५६.
स्यन्दौङ् स्रवणे ॥ (तान्तः ॥१॥) ॥ ९५७. वृधूङ् वृद्धौ ।

९५८. शृधूङ् शब्दकुत्सायाम् ॥ (तान्तौ ॥२॥) ॥ ९५९.
कृपोङ् सामर्थ्ये ॥ (तान्तः ॥१॥) ॥

॥ वृत् घृतादयः ॥ २३ ॥ आत्मनेपदिनः ॥

॥ अथ घृतादेरन्तर्गणो वृतादिः पञ्चकः ॥

[वृत् वृत्तं] वर्तनं स्थितिः । घृताद्यङि^x अतृत् ॥ [स्यन्दौङ्
स्रवणे] स्यन्दते, सस्यन्दे । यङि [सास्ययते । यङ्लुपि] सास्यन्दीति [सास्य-
न्ति] । “निरभ्यनोश्च” [२. ३. ५०] इति [वा पथे] नि.स्यन्दते नि.स्यन्दते ॥
[शृधूङ् शब्दकुत्सायाम् । तालङ्घ्यादिः । शब्दकुत्सा] पायुशब्दवात् ॥

वृत् वर्तनम् । [वृत्] घृतादिः २३, वृतादि (५) श्रान्तर्गणौ वर्तितौ
समासावित्यर्थः । वृधेः क्विप् वृत्, वर्धितौ पूर्णावित्येके ॥

^xअत्र “लृदिद् घृतादिपुण्यादेः परस्मै” [३. ४. ६४] इति सूत्रेणाऽहं
संज्ञाय इति ॥

[॥ अथ ज्वलादयः ॥]

१६०. ज्वल दीप्तौ ॥१॥ १६१. कुच सम्पर्चन-कौ-
टिल्य-प्रतिष्टम्भ-विलेखनेषु ॥ [चान्तः ॥१॥] ॥ १६२.
पल्लु [चान्तः] (॥१॥) १६३. पथे गतौ । १६४. कथे
निष्पाके । १६५. मथे विलोडने ॥ (धान्ताः ॥३॥) ॥ १६६.
पदलं विशरणगत्यवसादनेषु । १६७. शदलं शातने ॥
(दान्तौ ॥२॥) ॥ १६८. बुध अवगमने ॥ [धान्तः] (॥१॥) ॥
१६९. दुवमू उद्विरणे । १७०. अमू चलने ॥ (मान्तौ ॥२॥) ॥
१७१. क्षर संचलने ॥ [चान्तः] (॥१॥) ॥
१७२. चल कम्पने । १७३. जल घात्ये । १७४.
टल १७५. दल वैक्लव्ये । १७६. छल स्थाने ।

अथ ज्वलादयो यजादेः प्राक् पट्त्रिंशत्—

पदलं-शदलं-पुलां-रहं-रमिवर्जाः सेटः चणकमेण निदिश्यन्ते । तत्रापि
पूर्वाचार्यानुसारेण पृथं 'ज्वल' [इति] ॥ [कुच सम्पर्चन-कौटिल्य-प्रतिष्टम्भ-
विलेखनेषु] सम्पर्चनं मिश्रता । प्रतिष्टम्भो रोधनम् । विलेखनं कर्षणम् ॥
[पदलं विशरणगत्यवसादनेषु] विशरणं शतनम् । अवसादोऽनुस्मादः ॥
[शदलं शातने] शातनं तनूकरणम् ॥ [बुध अवगमने] अवगमनं जारनम् ॥
[दुवमू उद्विरणे] उद्विरणं भुक्त्वोर्ध्वगतिः । द्वात्रिंशद् यमयुः ॥ [क्षर
संचलने] सक्तेर्कोऽकर्मकभायम् । क्षरति गौः, पयो मुञ्चतीत्यर्थः । क्षरति जल
खण्डीत्यर्थः ॥ [जल घात्ये] घात्यं शदत्वमतेद्वयमित्यर्थः ॥ [टल दल वैक्लव्ये]
विक्लव एव वैक्लव्यम् ॥

९७७. हल विलेखने । ९७८. णल गन्धे ।
 ९७९. चल प्राणनधान्यावरोधयोः । ९८०. पुल महत्वे ।
 ९८१. कुल बन्धु-संस्त्यानयोः । ९८२. पल ९८३. फल
 ९८४. शल गतो । ९८५. हुल हिंसा-संवरणयोश्च ॥
 (छान्ताः ॥१४॥) ॥

९८६. क्रुशं आह्वानरोदनयोः ॥ (शान्तः ॥१॥) ॥
 ९८७. कस गतौ ॥ [शान्तः] ॥१॥ ॥ ९८८. रुहं जन्मनि ॥
 [हान्तः] ॥१॥ ॥ ॥ परस्मै भाषाः ॥

९८९. रमिं क्रीडायाम् ॥ १ ॥ ९९०. पहि मर्षणे ॥
 ॥ आत्मने भाषौ ॥

वृत् ज्वलादिः ॥ ३१ ॥

[हल विलेखने] विलेखनं कर्षणम् ॥ [णल गन्धे] गन्धोऽर्धनम् ॥ [चल
 प्राणनधान्यावरोधयोः] प्राणनं जीवनम् । धान्यमवरुध्यते यत्रेति धान्यावरोधः
 कुशलः । ओष्वादिः ॥ [कुल बन्धुसंस्त्यानयोः] संस्त्यानं सङ्घातः ॥१४॥
 [रुह जन्मनि] बीजजन्मनीत्येके । सचाहकुरोत्पत्तिः । णौ "रुहः प"
 [४. २. १४] इति वा पादेशे, रोपयति रोहयति ॥

[अध्यात्मनेपदिनौ । पहि मर्षणे] मर्षणं क्षमा ॥

॥ ज्वलादयो वृत्ताः समाप्ता इत्यर्थः ॥

[अथ यजादयः]

९९१. यजीं देवपूजासंगतिकरणदानेषु ॥ १ ॥ ९९२.
वेङ्गं तन्तुसन्ताने । ९९३. व्येङ्गं संवरणे । ९९४.
ह्येङ्गं स्पृष्ट्वाशब्दयोः ॥ (पदन्ताः ॥ ११ ॥)

९९५. डुवर्पीं वीजसन्ताने ॥ (पान्तः ॥ ११ ॥) ९९६.
वर्हीं प्रापणे ॥ [दान्तः] (॥ ११ ॥) ॥

॥ उभयतो भाषाः ॥

९९७. द्वोश्चि गतिवृद्धयोः ॥ १ ॥ ९९८. वद
व्यक्तायां वाचि ॥ १ ॥ ९९९. वसं निवासे ॥ १ ॥

॥ परस्मै भाषाः ॥

धृत् यजादिः ॥ ९ ॥

अथ यजादयो नव—

[श्विपद्वर्जां भनिटश्च] वर्णक्रमेण [दर्शयन्ते । तत्रादि] पूषां पायां नुतोषे-
नादौ 'यजी' [इति] ॥ [व्येङ्गं संवरणे] संवरणमाचक्षते ॥
[डुवर्पीं वीजसन्ताने] वीजानां सन्तानः क्षेत्रे विस्तारणम् । द्रविवात्
त्रिमकिः उप्रिमम् ॥ [९] ॥

[अथ घटादयः]

१०००. घटिप् चेष्टायाम् ॥ १ ॥ १००१. क्षजुङ्
गतिदानयोः ॥ [जान्तः] (॥ १॥) ॥ १००२. व्यथिप् भयचल-
नयोः । १००३. प्रथिप् प्रख्याने ॥ (यान्तो ॥ २॥) ॥ १००४.
अदिप् मर्दने । १००५. स्वदिप् खदने । १००६. कदुङ्
१००७. क्रदुङ् १००८. कृदुङ् वैक्लव्ये ॥ (दान्ताः ॥ ५॥) ॥
१००९. कृपि कृपायाम् ॥ [यान्तः] (॥ १॥) ॥ १०१०. जित्-
रिप् सम्भ्रमे ॥ [यान्तः] (॥ १॥) ॥ १०११. प्रसिप् विस्तारे ॥
[यान्तः] (॥ १॥) ॥ १०१२. दक्षि हिंसागत्योः ॥ [यान्तः] (॥ १॥) ॥

॥ आत्मने भाषाः ॥

॥ अथ घटादयो वर्णक्रमेणाऽऽम्बादिसमाप्तेर्वक्ष्यन्ते-

तत्र घटे. एवं निर्देशः पूर्वाचार्यप्रसिद्धेः । [घटिप् चेष्टायाम्] चेष्टा
हंहा । इह घटादीनामनेकार्थत्वेऽपि पठितार्थेणैव घटादिकार्यविज्ञानम् । विघटय-
तीति स्वजन्यत्वादन्तस्य च । [‘जिञ् बहुल नाम्न०’] (३. ४. ४२) इति करो-
त्यर्थे] निवि रूपम् । इह घटादौ केऽप्यत्रैवाऽधीतः प्रकृत्यादिकार्यभाजो म्या-
यशब्दप्रत्ययाश्च । अन्ये तु स्वस्थानोक्तकार्यभाजः पितृहस्वाद्यर्थमनूतन्ते इति
यथायथमुल्लेख्यम् ॥

[व्यथिप् भयचलनयोः] दुःखेऽत्यन्ते ॥ [प्रथिप् प्रख्याने] प्रख्याने
प्रसिद्धिः । पितृवादति प्रथा ॥ [स्वदिप् खदने] खदनं विदारणम् ॥
[कदुङ् क्रदुङ् कृदुङ् वैक्लव्ये] विक्लवः कातरत्वस्य भावः कर्म वा वैक्लव्यम् ।
वैक्लव्ये इति चम्पूः ॥ [प्रसिप् विस्तारे] प्रसारे इत्यन्ये ॥

१०१३. आं पाके ॥ १ ॥ १०१४. स्मृं आध्याने

॥ १ ॥ १०१५. दृ भये १०१६. नृ नये ॥ २ ॥

१०१७. टृक १०१८. स्तक प्रतीघाते । १०१९. चक

तृत्तो च । १०२० अक कुटिलायां गतौ ॥ (कान्ताः ॥ ४४ ॥) ॥

१०२१. कखे हसने ॥ १ ॥ १०२२. अग अकवत् । १०२३.

रगे शङ्कायाम् । १०२४. लगे सङ्गे । १०२५. हगे १०२६.

हगे १०२७. पगे १०२८. सगे १०२९. षगे १०३०. स्यगे

संवरणे ॥ (कान्ताः ॥ ४५ ॥) ॥

१०३१. वट १०३२. भट परिभाषणे । १०३३. णट

नतौ ॥ (कान्ताः ॥ ४६ ॥) ॥ १०३४. गड सेचने । १०३५. हेड

वेष्टने । १०३६. लड जिह्वोन्मन्यने ॥ (कान्ताः ॥ ४७ ॥) ॥

[आं पाके] 'अं पाके' 'आं पाके' इत्यस्य चेह घटादिकार्याय पाठः ।
आयति आति या कश्चित्, तमन्यः प्रयुङ्क्ते अयति । आयति आति वा
हविः स्वयमेव । अत एव शापकादनेकार्यं भातुं सिद्धम् ॥ [स्मृं आध्याने]
आध्यानमुक्कण्डा । आध्यानादन्यथा चित्तं स्थापयति । अन्यतोक्तस्याऽर्थविशेषे घटा-
दिकार्यायैव पाठः ॥ [नृ नये] ऋदादेर्नृदादिकार्यायैव विरलोऽस्य पाठः ॥

[हगे हगे पगे सगे षगे स्यगे संवरणे] [संवरणमाप्लादनम् ।
एदित्वाद् "स्यजनदे०" (४. ३. ४७) रिति वा वृद्धेः ["नधिजामृदसक्षण-
हगेदित्वा" (४. ३. ४९) इति प्रतिषेधे 'अहगीत्' इत्यादि । नौ पदादित्वाद्
हस्ये हगयति] ॥ [णट नतौ] नृत्तौ तु नाटयति ॥ [लड जिह्वोन्मन्यने] जिह्वो-
न्मन्यनयोरित्येके । तन्मतसंग्रहार्थं [जिह्वा च] जिह्वाविषया क्रिया, उन्मन्यनं
चेति समाहारोऽपि ॥

१०३७. फण १०३८. कण १०३९. रण गतौ ।
 १०४०. चण हिंसादानयोश्च । १०४१. शण १०४२.
 श्रण दाने ॥ (गान्ताः ॥६॥) ॥ १०४३. स्नथ १०४४. क्रथ
 १०४५. क्रथ १०४६. क्लथ हिंसार्थाः ॥ [यान्ताः] (॥४॥) ॥
 १०४७. छद् ऊर्जने । १०४८. मदौ हर्षग्लपनयोः ॥

(दान्तौ ॥२॥) ॥ १०४९. घ्न १०५०. स्तन १०५१. ध्वेन
 शब्दे । १०५२. स्वन अवतंसने । १०५३. चन हिंसा-
 याम् ॥ (नान्ताः ॥५॥) ॥ १०५४. ज्वर रोगे ॥ १ ॥ १०५५.
 चल कम्पने । १०५६. हल १०५७. हल चलने १०५८.
 ज्वल दीप्तौ च ॥ (लान्ताः ॥४॥) ॥ परस्मै भाषाः ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृता भ्वादयो

निरनुबन्धा घातवः ॥ छ ॥

[छद् ऊर्जने] ऊर्जनं प्राणन बलं च ॥ [मदौ हर्षग्लपनयोः] 'मदैश्च हर्षे' इत्ययमनयोर्थयोर्घटादिकार्यार्थमिह पठितः ॥ [ज्वल दीप्तौ च] चका-
 राच्चलने । [ज्वलादौ पठितोऽप्ययं घटादिकायार्थमिहाधीतः] । केचित्तु दलि-
 षलि-रुल्लि-क्षपि-प्रपीणामपि घटादिस्वमिच्छन्ति ॥

॥ औत्सर्गिकशबिकरणो निरनुबन्धो भूवादिगणः सम्पूर्णः ॥

[॥ अथ अदादयः ॥]

१. अद् २. प्साक् भक्षणे । ३. भाक् दोस्तौ । ४. याक् प्रापणे । ५. वाक् गतिगन्धनयोः । ६. प्णाक् शौचे । ७. श्राक् पाके । ८. द्राक् कुत्सितगतौ । ९. पाक् रक्षणे । १०. लाक् आदाने । ११. राक् दाने । १२. दाक् लवने । १३. ख्याक् प्रथने । १४. प्राक् पूरणे । १५. माक् माने ॥ (आदन्ताः ॥ १४०) ॥

[अथ अदादयः]

[अद् प्साक् भक्षणे] अयेहाऽविहारेषु धातुषु वर्णक्रमेण पठितव्येषु पूर्वाचार्यप्रसिद्धपुस्तकेनाऽदेगदाधुपन्यासः । विश्वरूपमदादिशापनाथं सर्वत्र ज्ञेयम् । “कर्त्तव्येनदम्पाः शब्” [१, ४, ७१] इत्यदिबर्जनात् [शब्भाये] भति ॥

अथाऽऽदन्ताब्धतुर्गताऽस्मिन् । [श्राक् पाके] भति परपते स्वयमेवेत्यर्थः ॥ [द्राक् कुत्सितगतौ] कुत्सिता गतिः परायणं स्वापन्नम् ॥ [दाक् लवने] वकारो “अदी दाधौ दा” [१, ३, ५] इति विदेशणार्थः ॥ [ख्याक् प्रथने] प्रकथने इत्यन्वे ॥ [माक् माने] मानं वर्त्तनम् । माति पात्रे ॥ १४ ॥

अत्र ‘स्वप्न’ इत्यपि पाठः ॥

पाची वीर अपूर्व चर्मलारी तथा
इन वीरोंका सनातनधर्म एवं
हुआ। जिसमें श्रीगोगाजी एवं
मज्जूवीर वीरगतिको प्राप्त हुए
मन्त्र, प्रभाव एवं प्रेरणासे

संग्राम हैं तथा
रखा एवं होता है। पाम
के योग कर एक-दु
गोगाजीने कृतकृत्य एवं

१६. इक् स्मरणे । १७. इणक् गतौ ॥ (इदन्तो ॥ २४ ॥)
 १८. वीक् प्रजनकान्त्यसनखादनेषु च ॥ (इदन्तो ॥ ११ ॥)
 १९. वुक् अभिगमे । २०. पुक् प्रसवैश्वर्ययोः ।
 २१. तुक् ×वृत्तिर्हिंसापूरणेषु । २२. युक् मिश्रणे ।
 २३. णक् स्तुतो । २४. क्षणक् तेजने । २५. स्नुक्
 प्रस्रवने । २६. दुक्षु २७. रु २८. कुक् शब्दे ॥ (उदन्ताः ॥ १० ॥)
 २९. रुद्रक् अश्रुविमोचने । ३०. जिप्वपंक् शये ।
 ३१. अन ३२. श्वसक् प्राणने । ३३. जक्षक् भक्षहस-
 नयोः ॥ [रुद्रादि] (॥ ५ ॥) ॥ ३४. दरिद्राक् दुर्गतौ । ३५.

[इणक् गतौ] गिरवमिणक् इत्यादौ विशेषणार्थम् ॥ [२] ॥

[स्नुक् प्रस्रवने] प्रस्रवणं क्षरणम् ॥ [उदन्ताः] १० ॥

अथाऽन्तर्गणो रुद्रादिपञ्चकः । [रुद्रक्] "रूपञ्चकान्०" [४, ४, ८६]
 इति [इटि] रोदिति ॥ [अन श्वसक् प्राणने] प्राणन जीवनम् । वर्णक्रमस्य
 प्रतिज्ञानात् स्वपः प्राणनेर्निर्देशे प्राप्ते लाघवार्थमिह पाठः । [श्वस] सालाद्यादि-
 दन्त्यान्त्यः ॥ [जक्षक्] अयं रूपञ्चकस्य पञ्चमो जक्षपञ्चकस्य त्वाद्य इत्युभय-
 कार्यभाक् ॥

×अत्र 'वृत्ति' इति स्थाने 'प्रवृत्ति' इति पाठान्तरम् ॥

क् "उनसर्गस्याऽनिणेघेदोति" [१, २, १९] इत्यत्र इणो घर्जनादुपसर्गावर्णस्य
 लगभावे, उप एति उपैति ॥ "इणः" [२, १, ५१] "इणिकोर्गाः" [४, ४, २३],
 इणोऽभेदे" [५, १, ०५] इति सूत्रेषु निष्पन्नमयोजनमूलम् ॥

जायक् निद्राक्षये । ३६. चकासृक् दीप्तौ । ३७. शासृक्
अनुशिष्टौ ॥ [जभादि] ॥ ५० ॥

३८. वचंक् भाषणे ॥ १ ॥ ३९. मृजौक् शुद्धौ ॥ १ ॥
४०. सस्तुक् स्वप्ने ॥ १ ॥ ४१. विदक् ज्ञाने ॥ १ ॥ ४२.
हनंक् हिंसागत्योः ॥ १ ॥ ४३. वशक् कान्तौ ॥ १ ॥ ४४.
असक् भूवि । ४५. पसक् स्वप्ने ॥ २ ॥ यङ्लुप् च ॥
॥ परस्मै भाषाः ॥

४६. इक् अध्ययने ॥ १ ॥ ४७. शीङ्क् स्वप्ने ॥ १ ॥
४८. हुङ्क् अपनयने ॥ १ ॥ ४९. पूङ्क् प्राणिगर्भवि-
मोचने ॥ १ ॥

५०. पृचैङ् [चान्तः] ५१. पृजुङ् ५२. पिजुकि सम्पर्वने ।

[शासृक् अनुशिष्टौ] अनुशिष्टिर्नियोगः । शालि ॥ [वशक् कान्तौ]
कान्तिरिष्टा ॥ [असक् भुवि] नवनं भूः संज्ञा ॥

[यङ्लुप् च] सर्वे धातवो यङ्लुबन्तः द्विकरणाद्दादौ परस्मैपदिनश्च ।
बोमवीति बोमोति, पापवीति पापति । यङ्लुबन्तमात्मनेपदे न प्रयुज्यत
इत्येके । भावकर्मणोरारम्भेपदे न प्रयुज्यत इत्यन्ये । छन्दस्येवेति केचित् ।
यङ्लुबन्तस्य चर्करीतं चर्करीतिश्च पूर्वेषां सज्ञा ॥

[इति परस्मैपदिनोऽदादयः]

[इङ्क् अध्ययने] इङ्किरपिनाबध्पभावी योगः । अनुस्वारोवाच्चेद्,
बध्वेता ॥ [हुङ्क् अपनयने] अपनयनमपलापः ॥ पृचङ् पृजुङ् पिजु कि
सम्पर्वने] सम्पर्वने मिश्रणम् ॥

५३. वृजैकि वर्जने । ५४. णिजुकि शुद्धौ । ५५.
शिजुकि अव्यक्ते शब्दे ॥ (जान्ता ॥५॥) ॥

५६. ईडिक् स्तुतौ ॥ १ ॥ ५७. ईरिक् गतिकम्प-
नयोः ॥ १ ॥ ५८. ईशिट् ऐश्वर्ये ॥ १ ॥ ५९. वशिक्
आसिक् उपवेशने । ६२. कसुकि गतिशातनमोः । ६३.
णिसुकि चुम्बने ॥ (सान्ता. ॥५॥) ॥ ६४. चक्षिक् व्यक्तायां
वाचि ॥ १ ॥ ॥ आत्मने भाषा ॥

६५. ऊर्णुगक् आच्छादने । ६६. पुंक् स्तुतौ ।
॥ २ ॥ ६७. वृंगक् व्यक्तायां वाचि ॥ १ ॥ ६८. द्विषोक्
अप्रीतौ ॥ १ ॥ ६९. दुर्हीक् क्षरणे । ७०. दिर्हीक् लेपे ।
७१. लिर्हीक् आस्वादने ॥ (हान्ता ॥३॥) ॥ उभयतो भाषा ॥

[आङ्ग शासुकि इच्छायाम्] आङ्ग इत्याङ्पूर्व एवाय प्रयोग्यो, न
केवलो, नाप्यन्योपसर्गपूर्वं इत्येवमर्थम् ॥ [चक्षिक्] "सवोगत्यादौ" [२, १,
८८] इति कस्य लुकि, भाष्ये ॥

[इत्यात्मनेपदिनोऽदाददः]

अथोभयपदिन । [ऊर्णुग्व "घोणो" (४, ३, ६०) रिति घोणे,
घोणोति घोण्याति । "न दिखो" (४, ३, ६१) रित्योरवप्रतिषेधे प्रौणोत् प्रौणो] ॥
[इयुभयपदिनोऽदादयः]

[अथ हृदयः]

७२. हुंक् दानादनयोः ॥ १ ॥ ७३. ओहांक् त्यागे
॥ १ ॥ ७४. जिर्भीक् भये । ७५. होंक् लज्जायाम् ॥ २ ॥
७६. पृंक् पालनपूरणयोः । ७७. ऋंक् गतो ॥ २ ॥
॥ परस्मै भाषाः ॥

७८. ओहांङ्क् गतो । ७९. मांङ्क् मानशब्दयोः
॥ १ ॥ आत्मने भाषा. ॥

८०. हुदांक् दाने । ८१. डुपांक् धारणे च ।
॥ २ ॥ ८२. डुडुभृंक् पोषणे च ॥ १ ॥

॥ अथादाद्यन्तर्गणो हृदयः ॥

[हुंक् दानादनयोः] दानमग्र इति विशेषः ॥ [ओहांक् त्यागे] कका-
रोऽदादित्वज्ञापनार्थं 'न हाको हुवि' [४, १, ४९] इत्यादौ विशेषणार्थम् ॥

[हुदांक् दाने] "हवः तिलि" [४, १, १२] इति द्विवे "भये०"
[४, २, १६] त्यास्तुक्ति च दत्ते ॥ [डुडुभृंक्] इतिवाक्यः [भार्युः] ।
इतिवाक्य त्रिमक् [मृत्रिमम्] ॥

८३. णिजुंकी शौचे च । ८४. विजुंकी पृथग्भावे ॥ १ ॥
 ८५. विष्लुंकी व्याप्तौ ॥ १ ॥ उभयतो भाषाः ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृताअदादयः

कितो धातवः ॥ छ ॥

[णिजुंकी शौचे च] चापोषणे । अदिश्वाद् ["अदिष्ट्वि०" (१, ४, ६५)
 इति] वाडडि [अनिजत्] ॥ [विष्लुंकी] लुदिश्वादि [अविपत्] ॥

अग्रान्वैरन्वेष्येकादशाधीयन्ते । घृ शरणदीप्योः । हृ पसद्यकरणे । छ
 गतो । भस् भस्सर्जदीप्योः । किकितौ ज्ञाने । तुर त्वरणे । धिप्र शब्दे । घन
 धाम्ये । जन जनने । गा स्तुताविति । [ति स्वलोकिस्त्ववादस्याभिरुपेक्षिताः] ॥

॥ [इत्यविकरणः कित्-अदादिगणः सम्पूर्णः] ॥

[॥ अथ दिवादयः ॥]

१. दिवूच् क्रीडा-जयेच्छा-पणि-द्युति-स्तुति-
गतिषु ॥ १ ॥ २. जृप् ३. झृप्च् जरसि ॥ (ऊदन्तो ॥२०॥) ॥

४. शौच् तक्षणे ५. टों ६. छौच् छेदने । ७.
पोंच् अन्तकर्मणि ॥ (ओदन्त ॥४॥) ॥

८. ब्रीडच् लजायाम् ॥ (डादन्त ॥१०॥) ॥ ९. नृतैच्
नर्तने ॥ (तान्त ॥११॥) ॥ १०. कुथच् प्रतिभावे । ११.
पुथच् हिंसायाम् ॥ (थान्तो ॥१२॥) ॥

अथ द्व्यधिकरणा दिवादयो वर्णक्रमेण निर्दिश्यन्ते
तत्रापि पूर्वाचार्यप्रसिद्धपञ्चुरोपेतादौ—

[दिवूच् क्रीडाजयेच्छापणिद्युतिस्तुतिगतिषु] जयेच्छा विजिगीषा ।
पणिसर्ववहार ऋयादि । “दिवादे०” [१, ४, ७१] रिति श्ये “भ्वादे०”
[२, १, ११] रिति दीर्घे च ‘दीव्यति’ । चिरकाल दिवादिविज्ञापनायम्, एष
सर्वत्र ॥ [जृप् झृप्च् जरसि] जरा वयोहातिः ॥ [पोंच् अन्तकर्मणि]
अन्तकर्म विनाश ॥ [नृतैच् नर्तने] नर्तन नाट्यम् ॥ [कुथच् प्रतिभावे]

१२. गुधं च परिवेष्टने । १३. रांधं च वृद्धौ । १४.

व्यधं च ताडने ॥ (घन्ता ॥३॥) ॥

१५. क्षिपं च प्रेरणे । १६. पुष्पं च विकसने ॥

(पान्तो ॥१०॥) ॥

१७. तिम १८. तोम १९. टिम २०. टोम च

आर्द्रभावे ॥ (मान्ता ॥१०॥) ॥

२१. पिवू च उतौ । २२. श्रिवू च गतिशोषणयोः ।

२३. षिवू २४. क्षिवू च निरसने ॥ (वान्ताः ॥४॥) ॥

२५. इषू च गतौ ॥ (पान्त ॥१०॥) २६. णसू च निर-

सने । २७. कसू च हृतिदीप्त्योः २८. त्रसू च भये ।

२९. प्युसू च दाहे ॥ (मान्ताः ॥४॥) ॥

३०. पृह ३१. पुहू च शक्तौ ॥ (हान्तौ ॥२॥) ॥

वृत्तिभावो दुर्गन्धः । [हेदः] ॥ [रांधं च वृद्धौ] वृद्धेरन्यत्र भूरेव [राध्नोत्थोदन पच
तीत्यर्थः] । मग्राय राध्यतीत्यत्राऽपि मग्नस्य वृद्धिविषयं शुभाशुभपर्यालोचनमिति ॥
[पिवू च उतौ] दृढिर्वात तन्तुमन्तान् इत्यर्थः ॥ [कसू च हृतिदीप्त्योः] हृतिः
कीटित्यम् ॥ [पुहू च शक्तौ] वृत्तावयमित्येके ॥

५
॥ स्वादिषु पठित्यमागस्याप्यस्येह पाठो वृद्धावेव इयविकरणार्थः । राध्नति
वर्धते इत्यर्थः ॥

[अथ पुषादयः]

३२. पुषञ् पुष्टौ ॥ ३३. उचच् समवाये ॥
 [धान्तः] (॥१॥) ॥ ३४. लुटच् विलोटने ॥ [अन्तः] (॥१॥) ॥
 ३५. णिदाच् गात्रप्रक्षरणे । ३६. छिदौच् आर्द्रभावे ।
 ३७. जिमिदाच् स्नेहने । ३८. जिक्षिदाच् मोचने
 च ॥ (धान्तः ॥२॥) ॥

३९. क्षुधञ् बुभुक्षायाम् । ४०. शुधञ्+ शौचे ।
 ४१. कुधञ् कोपे । ४२. पिधञ् संराद्धौ । ४३. ऋधूच्
 वृद्धौ । ४४. एधूच् अभिकाङ्क्षायाम् । ४५. रधौच्
 हिंसासंराद्धयोः ॥ (धान्तः ॥३॥) ॥

॥ अथ दिवाद्यन्तर्गणः पुषादिः परस्मैपदेषु ॥

[तथाऽपि प्रसिद्धपुषोवादादौ, पुषञ् पुष्टौ] अकर्मकोऽयम् ॥ [उचच्
 समवाये] समवाय ऐक्यम् ॥ [णिदाच् गात्रप्रक्षरणे] गात्रप्रक्षरण धर्मेषुनि ।
 आदिष्वान् अयोर्नेट् [छिदः स्विस्तवान्] ॥ [शुधञ् शौचे] शौचं नैर्मल्यम् ॥
 [पिधञ् संराद्धौ] सारादिर्निष्पत्तिः । अनुस्वारैस्त्वान्द [सेदा सेदुम् सिद्धः] ॥

+ अत्र 'शुधञ् शुद्धौ' इत्यपि पाठः ॥

४६. तृपौच् प्रीतौ । ४७. दृपौच् हर्षमोहनयोः ।
 ४८. कुपच् क्रोधे । ४९. गुपच् व्याकुलत्वे । ५०. युप
 ५१. रुप ५२. लुपच् विमोहने । ५३. डिपच् क्षेपे ।
 ५४. घृपच् समुच्छ्राये ॥ ॥ (पान्ताः ॥९॥) ॥

५५. लुभच् गाद्वर्धे । ५६. क्षुभच् संचलने ।
 ५७. णभ ५८. तुभच् हिंसायाम् ॥ (भान्ताः ॥१॥) ॥

५९. नशौच् अदर्शने । ६०. कुशच् श्लेषणे ।
 ६१. भृश ६२. भ्रंशच् अधःपतने । ६३. वृशच् वरणे ।
 ६४. कृशच् तनुत्वे ॥ (शान्ताः ॥६॥) ॥

६५. शुषंच् शोषणे । ६६. दुषंच् वैकृत्ये । ६७.
 श्लिषंच् आलिङ्गने । ६८. प्लुषूच् दाहे । ६९. जितृषच्
 पिपासायाम् । ७०. तुषं ७१. हृषच् तुष्टौ । ७२.

[तृपौच् प्रीतौ] प्रीतिः सौहित्यम् ॥ [दृपौच् हर्षमोहनयोः] मोहनं हर्षः ॥
 [लुभच् गाद्वर्धे] गाद्वर्धमभिकाङ्क्षा ॥ [क्षुभच् संचलने] संचलनं रूपान्य-
 भासम् । सुतादिपठितेनैवाक्षुभदिति सिद्धं श्यविकरणार्थं [तु] दिवादावयमवश्यं
 पठितव्य इति पुष्पादावपि पठितः ॥ [नशौच् अदर्शने] अदर्शनमनुपलब्धिः ॥
 [दुषंच् वैकृत्ये] वैकृत्यं रूपभङ्गः ॥ [प्लुषूच्] अनूदिदयमित्येके ॥ [तुषं
 हृषच् तुष्टौ] तुष्टिः प्रीतिः । 'हृष' ऊदिदित्येके+ ॥

रुषच् रोषे । ७३. प्युष (पान्ताः ॥९॥) ७४. प्युस ७५.
पुसच् विभागे । ७६. विसच् प्रेरणे । ७७. कुसच् श्लेपे ।
७८. असूच् क्षेपणे । ७९. यसूच् प्रयत्ने । ८०. जसूच्
मोक्षणे । ८१. तसू ८२. दसूच् उपक्षये । ८३. वसूच्
स्तम्भे । ८४. वुसच् उत्सर्गे । ८५. मुसच् खण्डने । ८६.
मसैच् परिणामे ॥ (सागताः ॥१३॥) ॥

[अथ शमादयोऽष्टौ]

८७. शमूच् ८८. दमूच् उपशमे । ८९. तमूच्
काङ्क्षायाम् । ९०. श्रमूच् खेदतपसोः । ९१. भ्रमूच्
अनवस्थाने । ९२. क्षमौच् सहने । ९३. मदैच् हर्षे ।
९४. क्लमूच् ग्लानौ ॥ (मागताः ॥८॥) ॥ [इति शमादयोऽष्टौ]

९५. मुहौच् वैचित्ये । ९६. द्रुहौच् जिघांसायाम् ।
९७. ण्हौच् उद्भिरणे । ९८. णिहौच् प्रीतौ ॥
(सागताः ॥९॥) ॥ वृत् पुपादिः [९०] ॥ परस्मै भाषाः ॥

[वुसच् उत्सर्गे] डातगोत्यायः ॥ [मसैच् परिणामे] परिणामो
विकारः । परिणामे इत्यग्ये ॥ १३ ॥

अथ शमादीनां सेटां सप्तकं द्ये दीघार्थं मदेच् पर्यन्तं [तमू-
पर्यन्तं] चाष्टकं घिनणर्थं प्रदर्शयते । तत्र च बहुव्याग्यान्ताः पडादौ ॥
अथ प्रकृतचर्णक्रमेण हागताश्चकारः । [मुहौच् वैचित्ये] वैचित्यमधिकः ॥

[अथ स्वादयो नव]

१९. पूङ्गैच् प्राणिप्रसवे । १००. दूङ्गच् परितापे ॥

[ऊदन्तौ] (॥२॥) ॥ १०१. दीङ्गच् क्षये । १०२. धीङ्गच्

अनादरे । १०३. मीङ्गच् हिंसायाम् । १०४. रीङ्गच्

श्रवणे^५ । १०५. लीङ्गच् श्लेषणे । १०६. डीङ्गच् गतौ ।

१०७. त्रीङ्गच् वरणे ॥ [इदन्ताः] (॥३॥) ॥ वृत् स्वादिः ॥९॥ ॥

॥ पुषादि [दिवाद्यन्त-] गणो वर्तितः सम्पूर्ण इत्यर्थः]

[केचित्तु शम्-दम्-तम्-धम्-भ्रम्-भ्रमौ-मदै-भसौ-यस्-जस्-दस्-वस्-
प्युष-प्युस-पुस-प्लुष-विस-कुस-कुश-वुस-मुस-मसै-लुट-उच-भृश-भ्रंश-
वृश-कृश-जितृष-हृष-रुष-डिष-ट्टृष-कुष-गुष-घुष-रुष-लुष-लुभ-णभ-तुभ-
क्लिदौ-जिमिद्रा-निदिबदा-ऋधू-गृधूनां-पुषादिभ्यं नेच्छन्ति^५] ।

अथात्मनेपदेषु सूर्यत्यादिर्नवकः तयोस्तस्य नवार्थं प्रदर्श्यते । [हीङ्गच्
गतौ] भ्वादेरेषेह इयार्थं सूर्यत्यादिस्वार्थं च पाठ इत्येके । तन्मते द्यतेरपि
हीनः हीनवान् ॥ ९ ॥

अ तन्मते पुष्याद्यहमावे सिचि भशमीत् भदमीत् भभमीत् भयसीत्
भडोटीत् भण्डोपीत् भकोपीत् भलोपीत् भहर्पीदित्यादि ॥

अ अत्र 'रीङ्गच् छवणे' इति पाठान्तरम् ॥

१०८. पीड्च् पाने । १०९. ईड्च् गतो । ११०.

प्रीड्च् प्रीतो ॥ (ईदन्ताः ॥३॥) ॥

१११. युजिच् समाधौ । ११२. सृजिच् विसर्गे ॥

(जान्तो ॥२॥) ॥ ११३. वृतूचि वरणे ॥ [तान्तः ॥१॥] ॥ ११४.

पदिच् गतो । ११५. विदिच् सत्तायाम् । ११६. खिदिच्
दैन्ये ॥ (दान्ताः ॥३॥) ॥

११७. युधिच् सम्प्रहारे । ११८. अनो रुधिच्

कामे । ११९. वुधि (धान्ताः ॥३॥) १२०. मनिच् ज्ञाने ।

१२१. अनिच् प्राणने । १२२. जनैचि प्रादुर्भावे ॥

(नान्ताः ॥३॥) ॥

अधेदन्तास्त्रयोऽनितश्च । [पीड्च् पाने] 'पीड्च् माने' इत्यपि कश्चिद् ॥

[युजिच् समाधौ] समाधिश्चित्तवृत्तिनिरोधः ॥

[वृतूचि वरणे] 'वृदूच् वतने' इत्यस्यैव वरणे दिवादिच् विधीयते ।
अन्ये तु वा वृतूचि वरणे इति दि[-वादि-] एवं वा एतिपक्षाः । केचित्तु वागान्द-
दिने [-क-] स्वरोऽयमित्याहुः [वावृत्यते] ॥ [पदिच् गतो] गतिर्मानं ज्ञानं
च ॥ [युधिच् सम्प्रहारे] सम्प्रहारो दहनम् ॥ [अनो रुधिच् कामे] काम
इच्छा । अनुपूर्वो रुधिदिवादिः कामे । [अनुवृत्त्यते] । कामादन्यत्र रुधादिः ॥
[अनिच्] णान्तोऽयमित्येके ॥

१२३. दीपैचि दीप्तौ । १२४. तपिच् ऐश्वर्ये वा ॥

[पान्तौ] (॥२॥) ॥

१२५. पूरैचि आप्यायने । १२६. घूरैङ् १२७. जूरैचि जरायाम् । १२८. घूरैङ् १२९. गूरैचि गतौ । १३०. शूरैचि स्तम्भे । १३१. तूरैचि त्वरायाम् ॥ घूरादयो हिंसायां च ॥ ६ ॥ १३२. चूरैचि दाहे ॥ (सन्ताः ॥८॥) ॥

१३३. क्लिशिच् उपतापे । १३४. लिशिच् अल्पत्वे । १३५. काशिच् दीप्तौ । १३६. वाशिच् शब्दे ॥ (शान्ताः ॥३॥) ॥ आत्मनेभाषाः ॥

[तपिच् ऐश्वर्ये वा] 'तपं धूप सन्तापे' इत्यस्यैवैश्वर्ये[ऽर्थे] दिवादि-
स्वमात्मनेपदं च वा विधीयते । पक्षे ऐश्वर्ये[ऽर्थे] स्वादित्वम् । एकं तु तपिच्
[ऐश्वर्ये इति] धात्वन्तरं दिवादिमाहुः । अन्ये× तु पतोर्विपर्ययेण पतिच्
ऐश्वर्ये [वा] इति पेटुः ॥

[पूरैचि आप्यायने] आप्यायनं वृद्धिः ॥ [घूरादयो हिंसायां च]
घूरादयः पक्षे हिंसायां चकाराद्यधायधमुक्तेषु जरादिषु ॥

१३७. शर्कीच् मर्षणे ॥ १ ॥ १३८. शुचृगैच् पूति-
भात्रे ॥ १ ॥ १३९. रर्जीच् रागे ॥ १ ॥ १४०. शर्पीच्
आक्रोशे ॥ १ ॥ १४१. मृषीच् तितिक्षायाम् ॥ १ ॥ १४२.
णर्हीच् वन्धने ॥ १ ॥ ॥ उभयतो भाषाः ॥

इत्याचार्यश्रीहैमचन्द्रानुस्मृताः दिवादयश्चित्तो

धातवः ॥ छ ॥

अधोभयपदिनः ॥ शर्कीच् मर्षणे [-भवीदय मर्षणे इयविकाणो-]
ऽर्धान्तरे तु [शुचिर्गः] स्वादिपठित पृथेक्येके ॥ [शुचृगैच् पूतिभात्रे]
पूतिभावः हेतुः ॥

[॥ अथ स्वादयः ॥]

१. पुंगूट् अभिषवे ॥ २. पिंगूट् बन्धने । ३. शिगूट् निशाने । ४. डुमिगूट् प्रक्षेपणे । ५. चिंगूट् चयने ॥ (इदन्ताः ॥४॥) ॥

६. धूगूट् कम्पने ॥ (उदन्ताः ॥५॥) ॥ ७. स्तृगूट् आच्छादने । ८. कृंगूट् हिंसायाम् । ९. वृगूट् वरणे ॥ (ऋदन्ताः ॥६॥) ॥ उभयतो भाषाः ॥

१०. हिंट् गतिवृद्धयोः ॥ (इदन्ताः ॥७॥) ॥ ११. श्रुंट् श्रवणे । १२. डुडुंट् उपतापे ॥ (उदन्तो ॥८॥) ॥ १३. पृंट् प्रीती । १४. स्मृंट् पालने च ॥ (ऋदन्तो ॥९॥) ॥

अथ स्वादयो वर्णक्रमेण निर्दिश्यन्ते—

तत्रापि प्रसिद्धधनुरोच्चेनादौ—[पुंगूट् अभिषवे] अभिषव. हेइनं सन्धानाख्यं पीडनमन्धने वा । दिवं स्वादित्वज्ञापनार्थम्, एवं सर्वत्र श्रेयम् ॥ [शिगूट् निशाने] निशान तनूकरणम् ॥ [चिंगूट् चयने] केचित्तु 'चिगण् चये' इति श्रुतादौ पठन्ति, यस्य च घटादिषु ["चिस्फुरोर्नका" (४, २, २२) इत्याद्याभावं श्लेषितम् । तन्मते प्रययन्ति] ॥

१५. शक्लुट् शक्ती । १६. 'तिक (चान्तौ ॥ २ ॥) १७. तिग
 (चान्तः) १८. पघट् हिंसायाम् ॥ (चान्तः ॥ ११ ॥) ॥ १९. राधं
 २०. साधंत् संसिद्धौ । २१. ऋधूट् वृद्धौ ॥ (चान्तः ॥ ३ ॥) ॥
 २२. आप्लुट् व्याप्तौ । २३. तृपट् प्रीणने ॥ (चान्तौ ॥ २ ॥) ॥
 २४. दम्भूट् दम्भे ॥ [चान्तः] १ ॥ २५. कृबुट् हिंसाकर-
 णयोः । २६. धिबुट् गतौ ॥ (चान्तौ ॥ २ ॥) ॥ २७.
 जिधृपाट् प्रागल्भ्ये ॥ [चान्तः ॥ १ ॥] ॥ परस्मैमाषाः ॥
 २८. छिधिट् आस्कन्दने ॥ (चान्तः ॥) ॥ २९.
 अशौटि व्याप्तौ ॥ (चान्तः ॥ १ ॥) ॥ शात्मने भाषो ॥
 इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृताः स्वादयष्टितो धातवः ॥

[शक्लुट् शक्ती] ये तु शक्यतेः [उप्यादिष्वे प्रतिपञ्चास्तेषां] उप्यादि-
 स्वादेवाहि सिद्धे लुदिस्वमात्मनेपदेऽप्यट्पद्येम् । जेत " क्रियाव्यनिहारे । "
 [३. १. २३] इति [आत्मनेपदेऽटि] व्यत्ययकत ॥ [तिक तिग पघट्
 हिंसायाम्] आद्यावाहकन्दनेऽपीत्येके । [पघट्] अयोपदेशोऽप्यित्येके
 [सिवावयिषति] । 'तिक तिग चपघ हिंसायाम्' इत्यग्रे पेटुः ॥ 'धिबुट्
 गतौ' इत्यनन्तरं येऽन्यैरष्टौ पठिताः * अट व्याप्तौ, दघ धातने, ऋक्षि चिर्मि
 त्रिरि दाम हु हिंसायामिति' तेऽलौकिकत्वाद्युपेक्षिताः ॥ अयात्मनेपदिनौ [सेटो
 च] । [अशौटि व्याप्तौ] सहातेऽप्यन्ये ॥

* अत्र न्ये त्वन्यरिहाष्टौ पठिता इत्यपि पाठः ॥

[अथ तुदादयः]

१. तुदीत् व्यथने (॥१॥) २. भस्जीत् पाके ॥
[जान्तः] (॥१॥) ॥ ३. क्षिपीत् प्रेरणे ॥ [यान्तः] (॥१॥) ॥ ४.
दिशीत् अतिसर्जने ॥ [जान्तः] (॥१॥) ॥ ५. कृषीत् विले-
खने ॥ [यान्तः] (॥१॥) ॥

[अथ मुचादयोऽष्टौ]

६. मुच्लंती मोक्षणे । ७. पिचिीत् क्षरणे ॥
[यान्तो ॥२॥] ॥ ८. विद्लंती लाभे ॥ [जान्तः ॥१॥] ॥ ९.
लुप्लंती छेदने । १०. लिपीत् उपदेहे ॥ [उभयतो भावाः] ॥
५-विभाषिताः ॥

११. कृतैत् छेदने । १२. खिदत् परिघाते । १३.
पिशत् अवयवे ॥ ३-वृत्त मुचादिः ॥

अथ तुदादयस्त्रितो वर्णक्रमेण—

तत्र प्रसिद्धानुसोषेनादौ [‘तुदीत् व्यथने’] । त्रितो तुदादिवृत्तानाम्
सर्वत्र शेषम् ॥

[मुच्लंती] अथ मुचादयोऽष्टौ. तत्राष्टौः पञ्चानि ८ उभयपक्षिभ्यः त्रयः
परस्मैपदिनः, खिद्वर्जाः सेटव्यः ॥ [लिपीत् उपदेहे] उपदेहो वृद्धिः ॥
[खिद्वत् परिघाते] परिघाते इत्यप्ये ॥ [पिशत् अवयवे] मुचादिवाच्ये
विभक्तिः ॥ ८ ॥

१४. रिं १५. पित् गतो । १६. धित् धारणे ।

१७. क्षित् निवासगत्योः ॥ [ऋदन्ताः] (॥१॥) ॥

१८. पूत् प्रेरणे ॥ [ऋदन्तः] (॥१॥) ॥ १९. मृत् प्राण-
त्यागे ॥ [ऋदन्तः] (॥१॥) ॥ २०. कृत् विक्षेपे । २१. गृत्
निगरणे ॥ [ऋदन्तौ] (॥२॥) ॥ २२. लिखत् अक्षरविन्यासे ॥

[आन्ताः] (॥१॥) ॥

२३. जर्च २४. झर्चत् परिभाषणे । २५. त्वचत्
संवरणे । २६. ऋचत् स्तुतो । २७. ओवस्वोत् छेदने
॥ [आन्ताः] (॥५॥) ॥

२८. ऋछत् इन्द्रियप्रलयमूर्तिभावयोः । २९.
विछत् गतो । ३०. उछैत् विवासे । ३१. मिछत्
उल्लेखे । ३२. उल्लुत् उज्ज्हे । ३३. प्रछत् क्षीप्तायाम् ॥

[आन्ताः] (॥१॥) ॥

[रिं] अथ प्रहृषवर्णकमेनेदन्ताः प्रहृषवर्णकमेनेदन्ताः मिदन्ताः ॥

[गृत् निगरणे] निगारणं भोजनम् ॥ [त्वचत् संवरणे] संवरण-
माप्यादनम् ॥ [ओवस्वोत्] दृग्द्योराग्नयोऽग्नम् ॥ [उछैत् विवासे] विवा-
सोऽतिशयः ॥ [मिछत् उल्लेखे] उल्लेखो भाषनम् । निषेति द्रमिला. ॥
[उल्लुत् उज्ज्हे] उज्ज्हे उच्चयः ॥ [प्रछत् क्षीप्तायाम्] भोष्या क्षीप्ता ॥

३४. उब्जत् आर्जवे । ३५. सृजन्तु विसर्गे । ३६.
रुजोत् भङ्गे । ३७. भुजोत् कौटिल्ये । ३८. दुमस्जोत्
शुद्धौ । ३९. जर्ज (जान्ताः ॥६॥) ४०. झर्झत् परिभाषणे ।
४१. उद्झत् उत्सर्गे ॥ (द्वास्तौ ॥२॥) ॥

४२. जुडत् गतौ । ४३. पृड ४४. मृडत् सुखने ।
४५. कडत् मदे ॥ (द्वास्तौ ॥२॥) ॥

४६. पृणत् प्रीणने । ४७. तुणत् कौटिल्ये । ४८.
मृणत् हिंसायाम् ॥ ४९. दुणत् गतिकौटिल्ययोश्च ।
५०. पुणत् शुभे । ५१. मुणत् प्रतिज्ञाने । ५२. कुणत्
शब्दोपकरणयोः । ५३. घुण ५४. घूर्णत् भ्रमणे ॥
(जान्ताः ॥ ९ ॥) ॥

५५. चृतैत् हिंसाग्रन्थयोः ॥ [तान्त] (॥१॥) ५६.
णुदन्त प्रेरणे । ५७. पद्मलृत् अवसादने ॥ (द्वास्तौ ॥२॥) ॥

[दुमस्जोत् शुद्धौ] शुद्ध्या स्नान मुद्धन च कश्चपते ॥ [उद्झत्]
होषान्वयोऽय “उवर्गस्य०” [१. ३. ६०] इति दस्य जाये, वञ्चति ॥ [कडत्
मदे] भक्षणे इत्यन्ये ॥

[पुणत् शुभे] शुभं शुभविषया क्रिया ॥

[णुदत् प्रेरणे] ईदिदयमित्येके । [तन्मते “ईगित ” (३. ३. ९५)
सि कश्चपत्कथं परामनेपदे, जुदते जुनुदे] ॥

५८. विधत् विधाने ॥ [पान्ता] ॥ ५९. वृषत् वृषणे ॥ ६०. वृषत् वृषणे ॥
 गतो ॥ [मान्ती] ॥ ६१. वृषत् वृषणे ॥ [पान्ता] ॥ ६२. रिफत् कथन-युद्ध-हिंसा-दाने ॥ ६३. वृषत्

६४. वृषत् वृषणे ॥ ६५. वृषत् वृषणे ॥ ६६. वृषत् वृषणे ॥
 ६७. वृषत् वृषणे ॥ ६८. वृषत् वृषणे ॥ ६९. वृषत् वृषणे ॥
 ग्रन्थने ॥ [पान्ता] ॥ ७०. वृषत् वृषणे ॥

७१. उभ ७२. उंभत् पूरणे ॥ ७३. वृषत् वृषणे ॥
 शुंभत् शोभार्थे ॥ ७४. वृषत् वृषणे ॥ ७५. वृषत् वृषणे ॥
 विमोहने ॥ [मान्ता] ॥ ७६. वृषत् वृषणे ॥

७७. वृषत् वृषणे ॥ ७८. वृषत् वृषणे ॥ ७९. वृषत् वृषणे ॥
 वृषत् वृषणे ॥ ८०. वृषत् वृषणे ॥ ८१. वृषत् वृषणे ॥
 वृषत् वृषणे ॥ ८२. वृषत् वृषणे ॥ ८३. वृषत् वृषणे ॥
 दीप्तयोः ॥ ८४. वृषत् वृषणे ॥ ८५. वृषत् वृषणे ॥
 ८६. वृषत् वृषणे ॥ ८७. वृषत् वृषणे ॥

[वृषत् वृषणे] पान्तायेताविरिषे ॥ [वृषति] ॥ दो नञ्च च नेष्यते,
 वृषति ॥ [वृषत्] इकारोपागम्यो रादिष्ठापमित्यम्यः ॥ [वृषते] दो पञ्चे-
 पामिहं, वृषति ॥ वृषति ॥

[शुंभत् शोभार्थे] शुभ भाषणे चेत्यर्थमेवात् पाठ [शुंभति] ॥
 म्बादौ शुभ निशुभनाद्यर्थो वन्त्यादिरित्येके ॥ २ ॥

स्वप्नक्षेपणेषु । ८८. हिलत् हावकरणे । ८९. शील ९०.
सिलत् उञ्छे । ९१. तिलत् स्नेहने । ९२. चलत्
विलसने । ९३. चिलत् वसने । ९४. विलत् वरणे ।
९५. विलत् भेदने । ९६. णिलत् गहने । ९७. मिलत्
श्लेषणे ॥ (लान्ताः ॥१३॥) ॥

९८. स्पृशत् संस्पर्शे । ९९. रुशं १००. रिशत् हिंसायाम्
। १०१. विंशत् प्रवेशने । १०२. मृशत् आमर्शने । १०३.
लिशं (शान्ताः ॥६॥) १०४. ऋषेत् गतौ । १०५. इषत्
इच्छायाम् । १०६. मिषत् स्पर्धायाम् ॥ (पान्ताः ॥३॥) ॥
१०७. वृहोत् उद्यमे । १०८. तृहो १०९. तृंहो ११०.
स्तृहो १११. स्तृंहोत् हिंसायाम् ॥ (हान्ताः ॥५॥) ॥

[अथ कुटादयः]

११२. कुटत् कौटिल्ये ॥ ११३. गुत् पुरीषोत्सर्गे ।
११४. धुत् गतिस्थैर्ययोः ॥ (उदन्तो ॥२॥) ॥
११५. णूत् स्तवने । ११६. धूत् विधूनने ॥
(उदन्तो ॥२॥) ॥

[स्तृहो स्तृंहोत्] योपदेतादिमात्रिव्येष्ट ॥ ५ ॥

अथ तुदाद्यन्तर्गण कुटादि-मात्र प्रतियङ्गुलोपेतादौ 'वृ' ॥

११७. कुचत् संकोचने । ११८. व्यचत् व्याजी-
करणे ॥ (चान्दी ॥२॥) ॥ ११९. गुजत् शब्दे ॥ [जान्त]
॥१॥ ॥ १२०. घुटत् प्रतीघाते । १२१. चुट १२२. लुट १२३.
त्रुटत् छेदने । १२४. तुटत् कलहकर्मणि । १२५. मुटत्
आक्षेप-प्रमर्दनयोः । १२६. स्फुटत् विकसने । १२७.
पुट [जान्ता ॥६॥] १२८. लुठत् संश्लेषणे ॥ [जान्तः ॥१॥] ॥

१२९. कृडत् घसने । १३०. कुडत् वाल्ये च ।
१३१. गुडत् रक्षायाम् । १३२. जुडत् वन्द्ये । १३३.
तुडत् तोडने । १३४. लुड १३५. थुड १३६. स्थुडत्
संवरणे । १३७. वुडत् उत्सर्गे च । १३८. घुड १३९.
भ्रुडत् मंघाते । १४०. दुड १४१. हुड १४२. नुडत्
निमज्जने ॥ [जान्ता ॥१४॥] ॥

१४३. चुणत् छेदने ॥ [जान्त] ॥१॥ ॥ १४४. डिपत्
क्षेपे ॥ [जान्त] ॥३॥ ॥ लुरत् छेदन । १४६. स्फुरत् स्फुरणे
[जान्ती ॥२॥] १४७. स्फुलत् संचये च ॥ [जान्तः] ॥१॥ ॥
॥ परस्मै भाषा ॥

[लुठन्] ज्ञान्तव्यायमित्येके [लुडति लुलोड लुडिता । 'लुठ दघाते'
नोठति । 'लुटि प्रतीघाते' लोठते] ॥
[कृडत् घसने] घसन भक्षणम् ॥

१४८. कुंङ् १४९. कूङ् शब्दे ॥ (ऊदन्तः ॥१०) ॥

१५०. गुरैति उद्यमे ॥ रान्तः ॥ ३९. ॥ वृत् कुटादिः ॥

१५१. पृङ् व्यायामे । १५२. वृङ् आदरे ।

१५३. धृङ् स्थाने ॥ (ऊदन्ताः ॥१०) ॥

१५४. ओत्रिजैति भयंचलनयोः । १५५. ओल-

जैङ् १५६. ओलस्त्रैति व्रीडे । १५७. ष्वञ्जित् सङ्गे ॥

(गान्डीः ॥४॥) ॥

१५८. जुपैति प्रीतिसेवनयोः ॥ [गान्डीः] ॥१० ॥

॥ आत्मने भाषाः ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृताःस्तुदादयस्तिता

धातवः ॥

[घृत् कुटादिः] तुदाप्राप्तगणः कुटादिः सम्पूर्ण इत्यर्थः ॥

अथ प्रकृतवर्णवशेन [ऊदन्ताःषोडशित्वे] । [पृङ् व्यायामे] आ-
नाम उद्योगः ॥ [धृङ् स्थाने] धारणे इत्यर्थः ॥

[अथ रुधादयः]

१. रुधृपी आचरणे ॥ १ ॥ २. रिचृपी विरेचने । ३.
विचृपी पृथग्भावे ॥ (घातो ॥ ११ ॥) ॥ ४. युजृपी योगे ॥
[जाग्राः] ॥ ११ ॥ ॥

५. भिदृपी विदारणे । ६. छिदृपी द्वेधीकरणे ।
७. क्षुदृपी संपेपे+ । ८. उजृदृपी दीप्तिदेवनयोः । ९.
उत्तृदृपी हिंसानादरयोः ॥ (शब्दाः ॥ ५४ ॥) ॥ उभयतो मापाः ॥
१०. पृचृप् संपर्के । ११. वृचृप् वरणे । १२. तञ्चू
(घाताः ॥ ११ ॥) १३. तञ्चोप् संकोचने । १४. भञ्जोप्
आमर्दने । १५. भुजंप् पालनाभ्यवहारयोः । १६.

अथ रुधादयः श्रविकरणा वर्णक्रमेण प्रदर्शने ।

[रुधृपी आचरणे] आचरणे अचरिष्य ॥ रिचि विरेचने ॥
[रिचृपी विरेचने] विरेचने विचरिष्य ॥

[उजृदृपी दीप्तिदेवनयोः] वसनेऽप्यग्ने ॥

[भुजंप् पालनाभ्यवहारयोः] आचरणे भोजनम् ॥

+ 'संपेपे' इत्यत्र 'संक्षेपे' इति पठः कश्चिद् ॥

अञ्जौप् व्यक्ति-अक्षय-गतिषु । १७. ओविजैप् भय-
चलनयोः ॥ (जान्तोः ॥ ५ ॥) ॥

१८. कृतैप् वेष्टने ॥ [जान्त] ॥ ११ ॥ १९. उन्दैप्
क्रेदने ॥ [जान्त.] ॥ १ ॥ २०. शिष्ट्लुप् विशेषणे । २१.
पिष्ट्लुप् संचूर्णने ॥ (जान्तोः ॥ ११ ॥) ॥ २२. हिसु [जान्त]

(१) २३. तृहप् हिंसायाम् ॥ [जान्त] (१) ॥ परस्मैभाषा ॥

२४. खिदिप् दैन्ये । २५. विदिप् विचारणे ॥
(जान्तोः ॥ ११ ॥) ॥ २६. जिङ्न्धैपि दीप्तौ ॥ [जान्त.] ॥ ११ ॥

॥ आत्माने भाषा ॥

इत्याचार्य-श्रीहैमचन्द्रानुस्मृता रुधादयः पितो धातवः ॥

[अञ्जौप् व्यक्ति-अक्षय-गतिषु] व्यक्ति प्रकटता । अक्षय भृतादिसेकः । एव
केवलस्य अक्षयः एव वृत्तिः, सोपसर्गविशेषस्य तु दोषयोः सति विवेकः ॥

[शिष्ट्लुप् विशेषणे] विशेषण गुणान्तरोत्पादनम् ॥

[इति श्रविकरणः पितृ-रुधादिगणः सम्पूर्णः]

[॥ अथ तनादयः ॥]

१. तनूयी विस्तारे । २. पणूयी दाने । ३. क्षणूग् ४. क्षिणूयी हिंसायाम् । ५. ऋणूयी गतो । ६. तृणूयी अदने । ७. घृणूयी दीतो ॥ (नाम्नाः ॥००) ॥

॥ उभयतो भाषा ॥

८. वनूयि याचने । ९. मनूयि बोधने ॥ (नाम्नो ॥२७)

॥ आत्मने भाषा ॥

इत्याचार्य-श्रीहेमचन्द्रानुस्मृतास्तनादयो यितो

धातवः ॥ छ ॥

अथ तनादय उचिकरणा वर्णरमेण प्रदर्शयन्ते—

तयोमयषदिग्धादौ नाम्ना मत्त सेट्ठ । [तनूयी विस्तारे] विस्त
तनादित्वज्ञापनार्थम् । [हिंसायाम् "इति"] (१ ३ ९५) इति षण्वक्वत्तयो
रमेणपदे "दृष्टानादेः" (३ ४ ८३) रिपुकारे च 'तनुने' ॥

[इति उचिकरणो यित्-तनादिगणः सम्पूर्णः]

[॥ अथ क्रयादयः ॥]

१. डुर्कींश्च द्रव्यविनिमये । २. पिंश्च बन्धने ।
[इदन्ताः] ॥ ३. प्रींश्च तृप्तिकान्त्योः । ४. श्रींश्च पाके ।
५. मींश्च हिंसायाम् ॥ [इदन्ताः ॥ ३॥] ॥

६. युंश्च बन्धने । ७. स्कुंश्च आप्रवणे ॥
[उदन्तो ॥ २१॥] ॥ ८. कूश्च शब्दे । ९. द्रूश्च हिंसायाम् ॥
[उदन्तो ॥ २२॥] ॥ १०. ग्रहीश्च उपादाने ॥ [हान्ताः] ॥ ११॥ ॥

[प्वादयः २२.]

११. पूश्च पवने ॥

[प्वाद्यन्तर्गणो ल्वादिः]

१२. लृश्च छेदने । १३. धूश्च कम्पने ॥

अथ क्रयादयः श्वाविकरणाः [वर्ण] क्रमेण प्रस्तूयन्ते—

[तत्रादौ डुर्कींश्च द्रव्यविनिमये] विनिमयः परिवर्तनम् ॥ [प्रींश्च
तृप्तिकान्त्योः] काम्तितामिरापः ॥ [स्कुंश्च आप्रवणे] आप्रवणमुदरणम् ॥
[द्रूश्च हिंसायाम्] गतावित्तम्ये ॥ [ग्रहीश्च उपादाने] उपादानं रबीकारः ॥

अथ क्रयाद्यन्तर्गणः प्वादिः “प्वादेर्इत्स्व” [४. २. १०५] इति इत्स्व-
स्योक्तार्थः प्रदर्श्यते । [तत्रोदन्तादयः संज्ञा । ‘पूश्च पवने’ । पवनं शुद्धिः]

अथ प्वाद्यन्तर्गणो ल्वादिः—“कृद्वादे०” [४. २. १८] इति
नावाधः प्रदर्श्यते । [लृश्च छेदने] “ल्वादे०” [४. २. १०५] इति इत्स्व-

(ऊदन्ताः ॥३॥) ॥ १४. स्तृग्श् आच्छादने । १५. कृग्श्
हिंसायाम् । १६. वृग्श् वरणे ॥ (ऊदन्ताः ॥३॥) ॥
॥ उभयतो भाषा, ॥

१७. ज्यांश् हानौ ॥ [आदन्तः] (१) ॥ १८. रींश् गति-
रेपणयोः । १९. लींश् श्लेषणे । २०. व्लींश् वरणे ।
२१. ल्वींश् गतौ ॥ (ह्रिदन्ताः ॥४॥) ॥

२२. कृ २३. मृ २४. शृग्श् हिंसायाम् । २५. पृग्श्
पालन-पूरणयोः । २६. बृग्श् भरणे । २७. भृग्श् भर्जने
च । २८. दृग्श् विदारणे । २९. जृग्श् वयोहानौ । ३०.
नृग्श् नये । ३१. गृग्श् शब्दे । ३२. ऋग्श् गतौ ॥
(ऊदन्ताः ॥११॥) ॥ वृत् प्रादि-२२, ल्वादि-२१ ॥

३३. ज्ञांश् अववाधने ॥ [आदन्तः] । ॥ ३४. क्षिप्श्
हिंसायाम् ॥ [ह्रिदन्तः] । ॥ ३५. व्रींश् वरणे । ३६. व्रींश्

लुनीते लुनाति । “कृत्वादे०” [४. २. ६८] रिति [कृत्वा तो] नत्वे, कृत्वा
लुनवान् लुनिः ॥

[रींश् गतिरेपणयोः] रेपण हिंसा ॥ [व्लींश् वरणे] गताविलम्बे
[ल्वींश् गतौ] ‘ल्वींश् श्लेषणे’ इत्यप्येके पठन्ति ॥
[बृग्श् भरणे] वरणे इत्यन्ये । ओष्ठवादिः ॥ [भृग्श् भर्जने च] भर्जनं पाक.
। चकाराद्वरणे । भासने इत्यन्ये ॥ [दृग्श् विदारणे] भये इत्यन्ये ॥

[॥ अथ क्र्यादयः ॥]

१. डुर्कींश्च द्रव्यविनिमये । २. पिंश्च बन्धने ।
[इदन्तः] ॥ ३. प्रींश्च तृप्तिकान्त्योः । ४. श्रींश्च पाके ।
५. मींश्च हिंसायाम् ॥ (इदन्ताः ॥३॥) ॥

६. गुंश्च बन्धने । ७. स्कुंश्च आप्रवणे ॥
(वदन्तो ॥२॥) ॥ ८. कूश्च शब्दे । ९. द्रूश्च हिंसायाम् ॥
[उदन्तो ॥२॥] ॥ १०. ग्रहीश्च उपादाने ॥ [हान्तः] ॥१०॥

[प्रादयः २२.]

११. पूश्च पवने ॥

[प्राद्यन्तर्गणो ल्वादिः]

१२. लृश्च छेदने । १३. धूश्च कम्पने ॥

अथ क्र्यादयः श्राविकरणाः [वर्ण] क्रमेण प्रस्तुयन्ते—

[तत्रादौ डुर्कींश्च द्रव्यविनिमये] विनिमयः परिषत्तनम् ॥ [प्रींश्च
तृप्तिकान्त्योः] कान्तिरमिलापः ॥ [स्कुंश्च आप्रवणे] आप्रवणमुदरणम् ॥
[द्रूश्च हिंसायाम्] गतावित्वभ्ये ॥ [ग्रहीश्च उपादाने] उपादानं श्वीकारः ॥

अथ प्राद्यन्तर्गणः प्रादिः "प्रादेर्लृ" [४. २. १०५] इति इत्थं
प्रयोजनाधेः प्रदर्शयते । [तत्रोदन्ताश्चः सेट्भ । 'पूश्च पवने' । पवनं ध्रुविः]

अथ प्राद्यन्तोर्गणो ल्वादिः—"लृश्च छेदने" [४. २. १०६] इति
नराधेः प्रदर्शयते । [लृश्च छेदने] "प्रादेर्लृ" [४. २. १०५] इति इत्थं,

(अदन्ताः ॥३७॥) ॥ १४. स्तृग्श् आच्छादने । १५. कृग्श् हिंसायाम् । १६. वृग्श् वरणे ॥ (अदन्ताः ॥३८॥) ॥

॥ उभयतो भाषाः ॥

१७. ज्यांश् हानौ ॥ [आदन्तः] (१) ॥ १८. रींश् गति-
रेपणयोः । १९. लींश् श्लेषणे । २०. व्लींश् वरणे ।
२१. त्वींश् गतौ ॥ (इदन्ताः ॥३९॥) ॥

२२. कृ २३. मृ २४. शृश् हिंसायाम् । २५. पृश्
पालन-पूरणयोः । २६. बृश् भरणे । २७. भृश् भर्जने
च । २८. दृश् विदारणे । २९. जृश् वयोहानौ । ३०.
नृश् नये । ३१. गृश् शब्दे । ३२. ऋग्श् गतौ ॥
(अदन्ताः ॥४०॥) ॥ घृत् प्यादिः-२२, त्वादिः-२१ ॥

३३. झांश् अववाधने ॥ [आदन्तः] १ ॥ ३४. क्षिप्श्
हिंसायाम् ॥ [इदन्तः] १ ॥ ३५. व्रींश् वरणे । ३६. श्रींश्

लुनीते लुनाति । “अल्लवादे०” [४. २. ६८] रिति [कृत्कीनां तो] नत्वे, लूनः
लूनवान् लुतिः ॥

[रींश् गतिरेपणयोः] रेपणं हिंसा ॥ [व्लींश् वरणे] गताविलम्बे
[स्वींश् गतौ] ‘स्वींश् श्लेषणे’ इत्यप्येके पठन्ति ॥
[बृश् भरणे] वरणे इत्यन्ये । भोष्टयादिः ॥ [भृश् भर्जने च] भर्जनं पालः
। चकाराङ्करणे । भर्त्सने इत्यन्ये ॥ [दृश् विदारणे] भये इत्यन्ये ॥

भरणे ॥ [इदन्तो] २ ॥ ३७. हेठश् भूतप्रादुर्भावे ॥ [घान्तः]

१ ॥ ३८. मृडश् सुखने ॥ [घान्तः] १ ॥

३९. ग्रन्थश् मोचनप्रतिहर्षणयोः । ४०. मन्थश्
विलोडने । ४१. ग्रन्थश् संदर्भे । ४२. कुन्थश् संक्षेपे ॥
[यान्ताः] ४ ॥

४३. मृदश् क्षोदे ॥ [घान्तः] १ ॥ ४४. गुधश् रोपे ।
४५. बन्धश् बन्धने ॥ [घान्तो] २ ॥ ४६. क्षुभश् संच-
लने । ४७. णभ ४८. तुभश् हिंसायाम् ॥ [भान्ताः] २ ॥

४९. खवश् हेठश्चत् ॥ [घान्तः] १ ॥ ५०. क्षिशौश्
विबाधने । ५१. अशश् भोजने ॥ [घान्तो] २ ॥

५२. इषश् अभीक्ष्ण्ये । ५३. विषश् विप्रयोगे ।
५४. प्रुष ५५. प्लुषश् स्नेह-संचन-पूरणेषु । ५६. मुषश्
स्तेये । ५७. पुषश् पुष्टौ । ५८. कुषश् निष्कर्षे ॥
[यान्ताः] ७ ॥ ५९. ध्रसूश् उज्ज्हे ॥ [सान्तः] १ ॥ परस्मै भाषाः ॥

वृड्श् सम्भक्तौ ॥ १ ॥ आत्मने भाषा ॥

इत्याचार्यश्रीहैमचन्द्रानुस्मृताः-त्रयादयः शितो धातवः ॥

[हिठश् भूतप्रादुर्भावे] भूतप्रादुर्भावे [इति घान्तोत्पत्तिः] ॥

[इति श्वादिष्वरः शित्-क्यादिगणः सम्पूर्णः]

[अथ चुरादयः]॥

१. चूरण् स्तेये ॥ २. पृण् पुरणे । ३. घृण् स्रवणे

अथ णितश्चुरादयो वर्णक्रमेण प्रस्तुयन्ते—

तत्रादौ 'चुरण स्तेये' । णित्व चुरादिवङ्गापनार्थम् । स्वार्थिकत्वेना-
न्तरङ्गत्वाद् विशेषविधानाच्च कर्त्रादिकारकापेक्षत्वेन बहिरङ्गस्य सामान्यविधि-
तेभ्यश्च तिगादिभ्यः प्रागेव "चुरादिभ्यः" [३ ४ १७] इति स्यायं णिति,
णिजन्तस्याऽपि क्रियाधैरवाद्भातुत्वे 'शेषाद्' [३ ३ १००] इति परस्मैपद-
चोरयति । णिचो गित्वाभावात् फलवत् कर्तव्यात्मनेपद नास्ति । चन्द्रस्तु
णिच्यप्युभयपदित्वमाप्तासीत् णिन् विकल्प च । ['धातोरेकस्वराद्'] (३
४ ४६) इति परोक्षया आसि चोरयाचकार "णिधिः" (३ ४ ५८) इति
दे, अचूचुरत् ।] चोरयन्त प्रायुडत्तेति णिजन्तात् "प्रयोक्तव्यापारे" [३ ४.
२०] इति णिणि 'णेरिति' [४ ३ ८३] इति णिचो लुक्चपि णिजात्य-
श्रयणात् समानलोपित्वाभावाद् "ठपान्त्यस्य" [४ २. ३५] इति इत्वे,
"लघोर्दीर्घः" [४ १ ६४] इति पूर्वस्य दीर्घे च अचूचुरत् ॥ इह पचुण्-
चितुण्-प्रभृतीनां सनकारनिर्देशमकृत्वा उदित्करणं चुरादिणिचोऽनित्यत्वज्ञा-
पकम्, न च चिन्त्यते इत्यादौ नलोपाभावाधम् । ततो णिन्लुक् स्थानित्वेनो-
पान्त्याभावाच्च लुकोऽप्रसङ्गात् । तेन चोरति चिन्तसीत्यादि सिद्धम्, इदं च
ज्ञापकं पुषैरविशब्दने [इति विशब्दने-] प्रतिषेधः । अयं [हि] विशब्दने पुषे-
रिति प्रतिषेधाभावाच्च स च णिचो नित्यत्वेऽनेकस्वरत्वादेव सिद्धः, तेन
'महीपालवच श्रुत्या, जुषुषु पुष्यमाणया' इत्यपि सिद्धम् ॥ १ ॥
कदन्तौ द्वौ । [पृण्] [स्वाय णिति, पारयति] कदन्तोऽयमित्येके ।
'पृक् पाठनपूरणयो' विवर्ति । 'पृहत् व्यायामे' व्याप्रियत । [घृण् स्रवणे]
४, स आवरणे' इति पूर्वं पेठ ॥ २ ॥

॥ [अदन्तो] २॥ ॥

४. श्वल्क ५. बल्कण् भाषणे । ६. नक्क ७. धक्कण्
नाशने । ८. चक्क ९. चुक्कण् व्यथने । १०. टकुण् बन्धने ।
११. अर्कण् स्तवने ॥ (कान्ताः ॥८॥) ॥

१२. पिच्चण् कुट्टने । १३. पचुण् विस्तारे ॥
(चान्तौ ॥२०॥) ॥

१४. म्लेछण् म्लेच्छने ॥ [छान्तः ॥१॥] ॥

१५. ऊर्जण् बल-प्राणनयोः । १६. तुजु १७.
पिजुण् हिंसा-बल-दान-निकेतनेषु । १८. क्षजुण् कृच्छ्र-
जीवने । १९. पूजण् पूजायाम् । २०. गज २१. मार्जण्
शब्दे । २२. तिजण् निशाने । २३. वज २४. व्रजण्

कान्ता भट्टे । [चुक्कण् । चिकेति कौशिकः । चिक्रणम्, चिक्रणम्] ॥८॥

चान्तौ द्वौ । [पचुण् विस्तारे । उदित्वाच्चे] प्रपञ्चयति । [अङि
प्रपञ्च] 'पचुङ् व्यक्तीकरणे' पञ्चते ॥ २ ॥

[म्लेछण् म्लेच्छने] म्लेच्छनमव्यक्ता वाक् । [म्लेच्छयति] 'म्लेछ
अव्यक्ताया वाचि' [म्लेच्छति] ॥ १ ॥

अथ जान्ता एकादश । [तुजु पिजुण् हिंसाबलदाननिकेतनेषु ।
निकेतनं गृहम्] लुजुमप्येके पेठुः, [लुजयति] । 'लोहं तर्के'ति [दण्डकेऽनयोः]
पुन. पाठोऽर्थमेवार्थे आश्रयनेपदार्थः मकर्मणार्थश्च [तुजयते पिजयते] 'तुजु बलने
च' तुजति । 'पिजुकि सम्पर्धने' विद्वक्ते ॥ [तिजण् निशाने] 'तिजि क्षमा-

मार्गणसंस्कारगत्योः । २५. रुजण् हिंसायाम् ॥

(जान्ताः ॥११॥) ॥

२६. नटण् अवस्यन्दने । २७. तुट २८. चुट
२९. चुटु ३०. छुटण् छेदने । ३१. कुट्टण् कुत्सने च ।
३२. पुट ३३. चुट ३४. पुट्टण् अल्पीभावे । ३५. पुट
३६. मुटण् संचूर्णने । ३७. अट ३८. स्मिटण् अना-
दरे । ३९. छुटण् स्तेये च । ४०. क्षिटण् स्नेहने ।
४१. घट्टण् चलने । ४२. खट्टण् संवरणे । ४३. पट
४४. स्फिटण् हिंसायाम् । ४५. स्फुटण् परिहासे ।
४६. कीटण् वर्णने । ४७. वटुण् विभाजने । ४८.
लटण् रोषे ॥ (जान्ताः ॥२३॥) ॥

निशानयोः । [“गुप्तिजो” (३, ४, ५) इति सति तितिक्षते । निशाने ।
तु तेजते] ॥ [यज ब्रजण् मार्गणसंस्कारगत्यो] मार्गणो बाणस्तस्य संस्कारे
गतौ च । मार्गसंस्कारेऽपीत्यन्ये ॥ ११ ॥

अथ जान्तास्त्रयोविंशतिः । [नटण् अवस्यन्दने] अवस्यन्दनं श्रंशः
'णट नृनौ' [नटति] नतौ घटादिवाद्भ्रस्ये नटयति [शाणाम्] । नतेरन्यत्र
[घटादिवाभावे] नाटयति [नटम्] । [नडेति नन्दी । नटः नाडी प्रणाल
प्रणाली] ॥ [पुट्टण् अल्पीभावे] अपोपदेशोऽयमनादराद्यंश्वेत्यन्ये ॥ [मुटण्
संचूर्णने] 'मुट् आक्षेपप्रमर्दनयो' [मुटति] ॥ [स्फुटण् परिहासे] अय
स्फुटण् हत्येने [स्फोटयति] ॥ [वटुण् विभाजने] जान्ताऽयमित्येके, वण्डयति ।
'वटु विभाजने' लण्टति ॥ १२ ॥

४९. शठ ५०. श्वठ ५१. श्वठुण् संस्कारगत्योः ।
 ५२. शुठण् आलस्ये । ५३. शुठुण् शोषणे । ५४.
 गुठुण् वेष्टने ॥ (शान्ताः ॥ ६॥) ॥

५५. लडण् उपसेवायाम् । ५६. स्फुडुण् परिहासे ।
 ५७. ओलडुण् उत्क्षेपे । ५८. पीडण् गहने । ५९.
 तडण् आघाते । ६०. खड ६१. खडुण् भेदे । ६२.
 कडुण् खण्डने च । ६३. कुडुण् रक्षणे । ६४. गुडुण्
 वेष्टने च । ६५. चुडुण् छेदने । ६६. मडुण् भूषा-
 याम् । ६७. भडुण् कल्याणे । ६८. पिडुण् संघाते ।
 ६९. ईडण् स्तुति । ७०. चडुण् कोपे । ७१. जुड
 (शान्ताः ॥ १०॥)

अथ शान्ताः पद । [शठ संस्कारगत्योः] 'शठ कैतवे च' [शठति] ॥
 [शुठण् आलस्ये] 'शुठ गतिप्रतीघाते' [शोठति] ॥ [शुठुण् शोषणे] 'शुठ
 शोषणे' [शुण्ठति] ॥ ६ ॥

अथ शान्ताः सप्तदश । [लडण् उपसेवायाम्] [लाडयति । इत्य हत्वे
 वरलालयति । 'लड विलासे' लडति ।] जिह्वोन्मन्यने [पटादित्वाणिनि इत्वे]
 लडयति ॥ [पीडण् गहने] गहन याधा । भवगाहने इत्येके ॥ [कडुण्
 खण्डने च] चकारान्नेदे । 'कुडुण् सण्डने' इत्येके [मुण्डयति मुण्डितः] ॥
 [गुडुण् वेष्टने च] चकाराद्रक्षणे ॥ [भडुण्] शान्तोऽयमित्यन्ये [भन्दयति] ॥
 [पिडुण्] 'पडुण्' अयमित्यन्ये । [पण्डयति] ॥ [१०] ॥

७२. चूर्ण ७३. वर्णण् प्रेरणे । ७४. चूण ७५. तूणण्
सङ्कोचने । ७६. श्रणण् दाने । ७७. पूणण् संघाते ॥

[णान्ताः] ॥ ४ ॥

७८. चितुण् स्मृत्याम् । ७९. पुस्त ८० वुस्तण्
आदराऽनादरयोः । ८१. मुस्तण् संघाते । ८२. कृतण्
संशब्दने । ८३. स्वर्त (तान्ताः ॥ ४ ॥) ८४. पथुण् गतो ।
८५. श्रथण् प्रतिहर्षे । ८६. पृथण् प्रक्षेपणे । ८७.
प्रथण् प्रख्याने ॥ (यान्ताः ॥ ४ ॥) ॥

[श्रणण् दाने] । आणयति । 'श्रण दाने' श्रजति ॥ णान्ताः ४ ॥
तान्ताः षट् । [चितुण् स्मृत्याम्] उदित्वाचिन्तयति । "जिवेत्ती०"

[५, ३, १११] त्वनापवादे "भीषि-भूषी०" [५, ३, १०९] सटि चिन्ता ।
भीष्यादिभ्योऽनापवादेप्रत्ययेऽपि णेलुंकि भीषादीनां मिद्वावह्मिधानं णेलुंको-
ऽनित्यत्वज्ञापनार्थम् । तेन णेलुंगभावे "संवोगाद्" [२, १, ५२] इति द्वयि
चिन्तिया । तथा—

"न यमनेन न जातयेदसा न कुबेरेण न वज्रपाणिना ।
मभवो युधि सुप्रकम्पया असनेनेव वसुम्भरापते ॥ १ ॥"

अत्र सुप्रपूर्वात् कम्पेः तलि, णेलुंगभावे गुणेपादेशे च 'सुप्रकम्पया' इति
सिद्धम् । शापकेन च कचिदेव णिलुगभावे ज्ञाप्यते । भामादिषु तु सर्वत्रा-
ग्यभिचार्यऽपादेश इत्यामन्तेति वचनम् ॥ [पुस्त आदरानादरयोः] स-
वन्दने इति चन्द्रः ॥ [कृतण् संशब्दने] संशब्दने ख्यातिः ॥ [स्वर्तं गतं]
षोपदेशोऽयमिति नन्दी । कृष्णजीवनेऽप्ययमित्यन्ये ॥ [६] ॥

यान्ताधत्वारः । [श्रथण् प्रतिहर्षे] प्रतिहर्षे इत्यन्ये । 'श्रथण् व-
च' इति युगादौ षष्ठ्यमाणोऽप्यर्थभेदादिह पुनरुच्यते । आत्मनेपदे न क-
न्वावायं इह पाठ इत्येके [आथयते] ॥ [४] ॥

८८. छदण् संवरणे ८९. चुदण् संचोदने । ९०. मिदुण् स्नेहने । ९१. गुर्दण् निकेतने । ९२. छर्दण् वमने ॥ (दान्ताः ॥५॥) ॥

९३. वुधुण् हिंसायाम् । ९४. वर्धण् छेदन-पूरणयोः । ९५. गर्धण् अभिकाङ्क्षायाम् । ९६. वन्ध ९७. वधण् संयमने ॥ (दान्ताः ॥५॥) ॥

९८. छपुण् गतौ । ९९. क्षपुण् क्षान्तौ । १००. घृपण् समुच्छ्राये । १०१. डिपण् क्षेपे । १०२. हृपण् व्यक्तायां वाचि । १०३. डपु १०४. डिपुण् संघाते । १०५. शूर्पण् माने ॥ (दान्ताः ॥८॥) ॥

अथ दान्ताः पञ्च [छदण् संवरणे । छादयति] ऊर्जने तु घटादिधा-
द्भस्वे छदयति । अदन्तोप्ययमित्येके [छदयति] । 'छदण् अपवारणे' "युजादे०"
[३, ४, १८] रिति वा णिञि, छादयति छदति । रूपान्यस्वार्थं चेह पाठः,
छादयते । अत्रात्मनेपद सिद्धम् ॥ [चुदण् संचोदने] संचोदनं जोदनम् ॥
[मिदुण् स्नेहने] दान्तोयमित्येके [मिष्टयति] । नायमुद्दिदिति कौशिकः ॥
[गुर्दण् निकेतने] पूर्वमिकेतने इत्येके । पूर्वमिकेतनमाधो निवासः ॥ [छर्दण्
वमने] इह 'गर्दण् शब्दे' इत्येके पेटुः । गर्दयति गर्दभः । स्वादौ गर्दति ॥
अयं गर्जे इत्यपरे ॥ [५] ॥

[वुधुण् हिंसायाम्] दान्तोयमित्यन्ये [वुष्टयति] । [५] [दान्ताः-५] ॥
अथ दान्ता भट्टौ । [घृपण् समुच्छ्राये] अपोपदेशोऽयमित्यन्ये ॥ डपु
डिपुण् [संघाते] अभिमर्दने इत्येके ॥ [८] ॥

१०६. शुल्बण् सर्जने च । १०७. डबु १०८.
डिबुण् क्षेपे । १०९. सम्बण् सम्बन्धे । ११०. कुबुण्
आच्छादने । १११. लुबु ११२. तुबुण् अर्दने । ११३.
पुर्वण् निकेतने ॥ (वान्ताः ॥८॥) ॥

११४. यमण् परिवेषणे ॥ [मान्तः] १ ॥ ११५. व्ययण्
क्षये ॥ (यान्तः) ॥ ११६. यत्रुण् संकोचने । ११७. कुद्रुण्
अनृतभाषणे । ११८. श्वभ्रण् गतौ ॥ (रान्ताः ॥३॥) ॥

अथ वान्ता अष्टौ । [शुल्बण् सर्जने च] तालव्यादिः । चकारान्माने ॥
[डिबुण्] केचित्तु दभ-दभु-दिभूनपि भान्ताभिहाधीयते ॥

॥ इति श्रीपूर्वमहर्षिसङ्कलिता टिप्पणिका समाप्ता ॥

अग्रगा नाऽवलोक्यते, एतत्स्थाने मुनिश्रीदक्षविजय-
संयोजिता टिप्पणिका प्रारभ्यते—

सम्बण्—पोषदेशोऽयमित्यन्ये । तालव्यादिरयमिति द्रमिलाः ॥ तुबुण्
भद्र तुपुगित्यन्ये । तुम्पयति ॥ पुर्वण्—अचि पूर्वः । पूर्व इत्यमरको
भोष्टथान्तेषु पठितस्तत्प्रकृतिस्वानुरोधादान्तेष्वयमस्माभिरिहाधीतः ॥

यमण् परिवेषणे—अपरिवेषणे इत्यन्ये । यामयत्यतिधीन् । परिवेषण
दन्यत्र “यमोऽपरिवेषणे णिचि च” (४, २, २९) इति इस्वे यमयति
कुद्रुण्—गादिरयमित्यन्ये ॥

११९. तिलण् स्नेहने । १२०. जलण् अपवारणे ।
 १२१. क्षलण् शौचे । १२२. पुलण् समुच्छ्राये । १२३.
 विलण् भेदे । १२४. तलण् प्रतिष्ठायाम् । १२५. तुलण्
 उन्माने । १२६. दुलण् उत्क्षेपे । १२७. वुलण् निम-
 ज्जने । १२८. मूलण् रोहणे । १२९. कल १३०. किल
 १३१. पिलण् क्षेपे । १३२. पलण् रक्षणे । १३३. इलण्
 प्रेरणे । १३४. चलण् भृतौ ॥ (कान्ता ॥ १६॥) ॥

अथ कान्ता षोडश । तिलण् स्नेहने-तेजयति । 'तिलत् स्नेहने'
 तिलति ॥ जलण्-अयं लज्जण्-इति नन्दी । लाजयति । अचि लाजा । 'जल
 घाते' जलति ॥ क्षलण् शौचे-शौच शोधकर्म ॥ पुलण् समुच्छ्राये-पोळ-
 यति । 'पुल महस्वे' पोळति । तुददावप्ययमित्येके । तन्मते पुरति ॥
 विलण् भेदे-भोष्टयादि । अत्र भिलेति कौशिक । 'विलत् भेदने' विलति ॥
 तुलण्-पोळयति । तुलयतीति तुलशब्दात् "गिज बहुलम्" (३, ४, ४२)
 इति गिचि रूपम् ॥ मूलण् रोहणे-मूलयति । मुलेति नन्दी मोलयति ।
 'मूल प्रतिष्ठायाम्' मूलति ॥ कल-कालयति ना । अचि कालयति क्षिपति
 स्वेषु स्वेषु पर्यायान्तरेषु भावानिति षाल । 'कलण् सह्यानागत्यो' भदन्त,
 मेकलयति । 'कलि शब्दसह्यानायोः' कळते ॥ किल-केलयति । 'किलत्
 केत्यकीदनयो' किलति ॥ पलण्-पालयति । पालेति चन्द्र । पाली ॥ इलण्-
 एलयति "उपमर्गस्याऽग्निगेषेदोऽपि" (१, २, १९) इति भवर्गलोपे, प्रेरयति
 भरेलयति । 'इलत् गतिर्यप्रक्षेपणे' इलति ॥ चलण् भृतौ-चालयति । 'चल
 कम्पने' चलति । कम्पने घटादिवाद्भ्रम्ये चलयति । 'चलत् विम्वने' चमनी
 चलन्ती की कुले वा, अत्र "भवणादसोऽन्तो" (१, १, ११५) इति नागुर्यो
 न्नादेशो बोध्य ॥ १६ ॥

१३५. सान्त्वण् सामप्रयोगे ॥ (चान्तः ॥१॥) ॥ १३६.

धूशण् कान्तीकरणे ॥ [चान्तः] ॥ १३७. श्लिषण्

श्लेषणे । १३८. लूषण् हिंसायाम् । १३९. रूपण् रोषे ।

१४०. प्युषण् उत्सर्गे ॥ (चान्ताः ॥४॥) ॥

१४१. पसुण् नाशने । १४२. जसुण् रक्षणे । १४३.

पुंसण् अभिमर्दने । १४४. बूस १४५. पिस १४६. जस

सान्त्वण् सामप्रयोगे—सान्त्वयति । अपोपदेशत्वात् ‘जित्तोरेवा०’
(२, ३, ३०) इति पद्याभावे सिसान्त्वयिषति । पोपदेशोऽमित्येके, तन्मते
सिषान्त्वयिषति । साम सान्त्वप्रयोगे’ इति चन्द्रः । सामयति । ‘सामण
सान्त्वने’ अदन्वः, अममामत् ॥

धूशण्—धूशयति । दन्त्यान्त्वोऽयमित्येके धूपयति । मूर्धन्यान्त्वोऽय-
मित्यन्ये धूपयति ॥

अथ चान्ताश्चत्वारः । श्लिषण्—श्लेषयति । ‘श्लिष दाहे’ श्लेषति
‘श्लिषच् आलिङ्गने’ श्लिषयति ॥ रूपण्—रोषयति । ‘रूप हिंसायाम्’ रोषति ।
‘रषच् रोषे’ रषयति ॥ प्युषण्—प्युषयति । ‘प्युषच् विभागे’ प्युषयति ॥४॥

अथ चान्ताः षट् । जसुण्—अत्र ददुण् इत्यप्येके, दंढयति ॥ पुंसण्—
‘नञः पुंसेः’ (३२) इत्युणादिसूत्रेण अकप्रत्यये “नत्वादयः” (३, २, १२८)
इति नत्वादित्वाच्चभेदभावे नपुसकम् ॥ पिस—गतावयमित्येके । बलदाननिके-
तनेष्वपीत्यन्ये । ‘पिस गतो’ पेसति । ऋदनुबन्धत्वाच्चाणौ हे इत्याभावे अपि-
पेसत् । एके त्वाहुः नायमृदिद, तथा च णिचो नित्यत्वाच्चौरादिकेनैव पेसतीति
प्रयोगसिद्धौ म्वाच्चा पाठोऽस्यात्मनैपदार्थः, पेसते ॥ जस—‘जासनाट०’

(सान्ताः ॥६॥) १४७. वर्हण् हिंसायाम् । १४८. णिण्ह स्नेहने ॥ (हान्तौ ॥२॥) ॥

१४९. अक्षण् म्लेच्छने । १५०. भक्षण् अदने ।

१५१. पक्षण् परिग्रहे ॥ (क्षान्ताः ॥३॥) ॥

१५२. लक्ष्णीन् दर्शनाङ्गनयोः ॥ (क्षान्तः ॥१॥) ॥

॥ इतोऽर्थविशेषे आलक्षिणः ॥

(२, २, १४) इति कर्मणो वा कर्मत्वे “क्षेपे” (२, २, ८१) इति षष्ठ्याम्, धौरस्योच्चासयति ॥ ६ ॥

अथ हान्तौ । घृह्णन्-घृहयति । ‘वर्हिं प्राधान्ये’ वर्हते ॥ णिहण्-
“पाः सोऽष्टयै०” (२, ३, ९८) इति से स्नेहयति । पौषदेनात्वात् “गिस्तो-
रेवा०” (२, ३, ३७) इति षष्ठ्ये, सिण्णेहयिषति । ‘णिहोच् प्रीतौ’ स्निहति ॥

अथ क्षान्ताख्यः । अक्षण्-अक्षयति । म्यादी ‘अभ्ररोपे’ ह्रयेहे, अक्षति ॥
भक्षण्-गिति “भक्षेहिंसायाम्” (१, २, ६) इत्यगिण्तुः कर्मण्ये भक्षयति
गौर्यवान् भक्षयति गां गवान् भैरः । भक्ष यथानां प्रसवप्ररोहधर्मत्वेन चेतन-
त्वादक्षणे प्राग्वियोगलक्षणा हिंसाऽस्त्येव । हिंसाया अग्यत्र “गतिषोधाहारार्थे०”
(२, २, ५) इति प्राप्तकर्मत्वमपि न भवतीति “देतुक्तृ०” (१, २, ४३)
इति कर्त्तृहि लृप्तीयायाम्, भक्षयति विपक्षी तिष्ठता भैरः ॥ ३ ॥

अधोभयपदी क्षान्तः । लक्ष्णीन् दर्शनाङ्गनयोः-अदने गिहम् । अक्ष-
यति, अक्षयते । ‘लक्षिण् भाष्योचते’ अर्थविशेषे शुभति, लक्षयते ॥ १ ॥

इति परमार्थविशेषे चुरादयो लक्षिणपर्यन्ताः प्रसूयन्ते-

१५३. ज्ञाण् मारणादिनियोजनेषु ॥ [भादन्तः] १ ॥

१५४. च्युण् सहने ॥ [उदन्तः] १ ॥ १५५. भूण् अवक-
ल्कने ॥ [ऊदन्तः ॥ १॥] ॥

१५६. वुकण् भषणे १५७. रक १५८. लक

(कान्ताः ॥ ३॥) १५९. रग १६०. लगण् आस्वादने । १६१.

लिगुण् चित्रोकरणे ॥ (गान्ताः ॥ ३॥) ॥

ज्ञाण् मारणादिनियोजनेषु—मारणादयो “मारणतोरणनिशाने ज्ञश्च”
(१, २, ३०) इति सूत्रोक्तारतेषु नियोजने चार्थे जानातिश्रुगदिः । मारणे-
“मारण०” इति ह्रस्वे संज्ञपयति पद्यम् । तोषणे-विज्ञपयति गुरुम् । निशाने-
प्रज्ञपयति शस्त्रम् । नियोजने-भाषापयति भृत्यम्, अत्र मारणाद्यर्थाभावाद्
इत्याभावः । उक्तेभ्योऽर्थेभ्योऽन्यत्र न चुरादिरिति क्रयादिस्वात् इनाः, आजानाति ॥

च्युण् सहने—हसने इत्येके । च्यावयति शत्रान्, सहते इत्यर्थः ।
अन्यत्र ‘च्युङ् गतौ’ च्यवते ॥ भूण् अवकल्कने—अवकल्कन मिथीकरणम् ।
भावयति दध्नोदनम् । विकल्कने इति नन्दी । भाषयेद् ब्राह्मणं तपः । अव-
कल्पने इत्यन्ये । भावयति साधुः समयम् । ‘भू सत्तायाम्’ भवति । प्राप्नो-
तु “भूङ् प्राप्नोति” (३, ४, १९) इति वा णिङि भाषयते, भवते ॥

अथ कान्तास्त्रयः । वुकण् भषणे—भाषणे इत्येके । आभाषणे इत्यन्ये ।
वुकयति धा चौरान् । भषणादन्यत्र ‘वुक भाषणे’ वुक्नि ॥ रक लक आस्वा-
दने—आमादने इत्यन्ये । आराकयति आलाकयति घर्षम् ॥ ३ ॥

अथ गान्तास्त्रयः । रग लगण् आस्वादने—अन्यत्र ‘रगे नङ्गायाम्’
रगति । ‘लग्ने मङ्गे’ लगति । णिङि “घटादेह्रस्वो०” (४, २, २४) इति
ह्रस्वे, रगयति लगयति ॥ लिगुण् चित्रोकरणे—लिङ्गयति शब्दम् । खोपु-
नपुंसकलिङ्गैश्चित्रो करोतीत्यर्थः । अन्यत्र ‘लिगु गतौ’ लिङ्गति, आलिङ्गति ॥ ३ ॥

१६२. चर्चण् अध्ययने । १६३. अञ्चण् विशेषणे ।

१६४. मुचण् प्रमोचने ॥ (चान्ताः ॥३॥) ॥

१६५. अर्जण् प्रतियत्ने । १६६. भजण् विश्राणने ॥

(जान्तौ ॥३॥) ॥ १६७. चट १६८. स्फुटण् भेदे । १६९.

घटण् संघाते ॥ (टान्ताः ॥३॥) हन्त्यर्थाश्च ॥

अथ चान्ताख्यः । चर्चण्—चर्चयति शास्त्रम् । “भीषिभूयि०” (५, ३, १०९) इत्यादि, चर्चा । अन्यत्र ‘चर्चत् परिभाषणे’ इति केचित्, चर्चति ॥ अञ्चण् विशेषणे—विशेषणमतिशयः । अञ्चयत्यर्थम्, व्यक्तीकरोतीत्यर्थः । अन्यत्र ‘अञ्चू गतौ च’ भञ्जति ॥ मुचण्—मोचयति शरान् । प्रयोजने इत्यन्वे । मोचयति कुण्डले प्रयोजयतीत्यर्थः । अन्यत्र ‘मुचि कृच्छने’ इत्येके, मोचते । ‘मुचलंती मोक्षणे’ मुञ्चते मुञ्चति ॥ ३ ॥

अथ जान्तौ । अर्जण् प्रतियत्ने—प्रतियत्नः संस्कारः । अर्जयति हिरण्यम्, निवेशयतीत्यर्थः । अन्यत्र तु ‘मर्जं सज्जं अर्जने’ अर्जति ॥ भजण् विश्राणने—विश्राणनं विपचनम् । भाजयति । अन्यत्र ‘भञ्जी सेवयाम्’ भजते भजति ॥

अथ टान्ताख्यः । स्फुटण् भेदे—स्फोटयति । अर्धान्तरे तु ‘स्फुट् विसरणे’ स्फोटति । ‘स्फुटि विक्रसने’ स्फोटते । ‘स्फुटत् विक्रमने’ स्फुटति ॥ घटण् सङ्घाते—घाटयति । अर्धान्तरे तु ‘घटिप् प्लेष्टायाम्’ घटते । घटादिवा-
द्व्यस्ये घटयति ॥ हन्त्यर्थाश्च—येऽन्यत्र हन्त्यर्था हिंसायाः पठ्यन्ते तेऽप्यत्र चुरादी वेदितव्याः । ‘हन्क् हिंसागतयोः’ घातयति । ‘हिंसु तृष्ट् हिंसायाम्’ हिंसयति, तर्हयति । तत्तद्वर्णपाठसामर्थ्यांस्तु हन्ति दिनक्षि तृणेदीप्तादयोऽपि । अनेनैव च सिद्धेऽप्येषां हिंसायां च चुरादी पाठ भाष्येनैव सिद्धिरूपमेवार्थः । अन्ये तु घटास्फुटौ घट य इत्येषां इत्याद्यं पाठं न्यगन्ते । अस्याद्यं घट इत्येषां चानुराद्धृत्वा स्फुट इति घट इत्येषां च तयोऽप्येते हन्त्यर्थाः हिंसायाः मग्न-

१७०. कण् निमीलने ॥ (जान्त ॥१॥) ॥ १७१.

यतण् निकारोपस्कारयोः ॥ (जान्त ॥१॥) ॥ निरश्च प्रतिदाने ॥ १७२.

१७२. शब्दण् उपसर्गाद्भाषाविष्कारयोः । १७३.

भुरादौ भवन्ति । चाटयति आस्फोटयति घाटयति हन्तीत्यर्थं । अथांतरे तु न चुरादिस्त्वम्, चटति आस्फुटति घटते । अपरे त्वन्वया व्याचक्षते । चटास्फुटौ । आस्फुटत्यर्थे चुरादि, चाटयति । घट च । अथ चास्फुटत्यर्थे चुरादि, चाटयति । घट च । अथ चास्फुटत्यर्थे चुरादि, घाटयति । अन्यत्र चटति घटते ॥

कणण—अथांतरे तु 'कण शब्दे' कणति । गतौ घटादिस्वाणिगि इत्ये कणयति ॥

यतण् निकारोपस्कारयो—निकार खेदनम् । उपस्कारे यातयति दरिद्रो नागरस्य धनम् । प्रतियातयति प्रतिविश्रयतीत्यर्थं । अथांतरे तु 'यतैह प्रयत्ने' यतते । निरश्च प्रतिदाने—निर परो यति प्रतिदानेऽर्थे चुरादि, निर्यातयति ऋणम्, शोभयतीत्यर्थः ॥

अथ दान्ता घट । शब्दण् उपसर्गाद्भाषाविष्कारयो—भाषो भाषणम् । भाषे भाषिकारे चार्थे शब्द इत्ययं भातुरूपसर्गात्परश्चरादि । विशब्दयति, प्रशब्दयति । प्रतिशब्दयति प्रतिश्रुत्कामाविष्करोतीत्यर्थः । योगविभागेऽत्रेति नन्दी । तन्मते उपसर्गादित्येक शब्द इत्ययं धातुरूपसर्गात्परश्चरादि प्रशब्दयति विशब्दयति । भाषाविष्कारयोरित्यपरः । अनुपसर्गायाऽयमात्मनः पूर्वस्तु भाषणाविष्कारार्थं शब्दयति, विशब्दयति । अन्यस्तु शब्दक्रियायामित्यपीते, शब्दयति । भषणस्यापि शब्दविशेषक्रियारूपत्वादत्रैवातमात्रं । तत्र उपसर्गादाविष्कार इति पठित्वा प्रशब्दयति विशब्दयतीत्याविष्कारमात्रे तदादरितम् ॥

पूदण् आस्रवणे । १७४. आङः क्रन्दण् सातत्ये ।
 १७५. प्वदण् आस्वादने । १७६. आस्वदः सकर्मकात् ।
 १७७. मुदण् संसर्गे ॥ (दान्तः ॥ ६॥) ॥

१७८. शृधण् प्रसहने ॥ (धान्तः ॥ १॥) ॥ १७९.

कृपण् अवकल्कने ॥ (धान्तः ॥ १॥) ॥ १८०. जभुण् नाशने ॥

(मान्तः ॥ १॥) ॥ १८१. अमण् रोगे ॥ (मान्तः ॥ १॥) ॥ १८२.

पूदण् आस्रवणे—क्षरणे इत्येके । अर्धान्तरे तु 'पूदि क्षरणे' सूरते ॥

आङः क्रन्दण्—अर्धान्तरे तु 'क्रुदु रोदनाह्वानयोः' भाकन्दति ॥ प्वदण्

आस्वादने—संवरणे इत्यन्ये । अर्धान्तरे तु 'प्वदि आस्वादाने' मैत्राय स्वदते

दधि ॥ आस्वदः सकर्मकात्—भाङ्पूर्वाद् स्वदतेः सकर्मकाणिञ् भवति ।

आस्वादयति यवागूम् । अन्ये तु 'प्रसण् गहणे, पुषण् धारणे, दलण् विदारणे,

लोकृ तर्केति भासार्यदण्डकः; पूरण् आप्यायने, स्वदण् संवरणे इति क्रमेण

पठित्वा व्याख्यान्यति प्रतिमारभ्य आस्वदः स्वदमभिव्याप्य यो घातुः पठितस्त-

स्मात् सकर्मकक्रियावचनादेव णिञ् भवति । ततोऽकर्मकेभ्यो णिचो व्यावृत्तिः ॥

मुदण् संसर्गे—अर्धान्तरे 'मुदि हर्षे' मोदते ॥ ६ ॥

शृधण् प्रसहने—प्रसहनमभिभवः । अप्रसहने इत्येके । अप्रसहनम-

मर्षः । अर्धान्तरे तु 'शृधृश् शन्दुकुसायाम्' शर्धते । 'शृधृग् उन्दे' शर्धते शर्धति ॥

कृपण् अवकल्कने—अवकल्कनं मिथीकरणं सामर्थ्यं च । कल्पयति ।

अवकल्पने इत्यन्ये । चन्द्रस्तु भूकृषौ द्वावप्यवकल्कने चिन्तने इति व्याख्ययतः

सम्भावयति, अवकल्पयति । अर्धान्तरे तु 'कृषौश्च सामर्थ्ये' कल्पते ॥

जभुण्—बधे जम्भयते । जभणिति चन्द्रः । 'जभः स्वरे' (४, ४, १००)

इति स्वरात्परे ने जम्भयति । अर्धान्तरे तु 'जभुश्च गात्रविनामे' जम्भते ॥

अमण् रोगे—'अमोऽकमि-अमि-चमः' (४, २, २६) इत्यग्रामो

* अत्र 'आस्रवणे' इति पाठान्तरम् ॥

चरण् असंशये । १८३. पूरण् आप्यायने ॥ (शान्तो ॥ २०) ॥

१८४. दलण् विदारणे ॥ (शान्तः ॥ १०) ॥ १८५.

दिवण् अर्दने (शान्तः ॥ १०) १८६. पश (शान्तः ॥ ११) १८७.

पपण् वन्धने । १८८. पुपण् धारणे । १८९. घुपण्

विशब्दने, आडः क्रन्दे ।

घञेनात् 'यमो परिवेषणे' इत्यत्र णिचो नियमार्थादा इस्वाभावे "ह्रजार्थस्य०"
(२. २. १३) इति वा कर्मणः कर्मत्वे शेषपष्ठ्याम्, आमयति चौरस्य उवरः ।
अर्थान्तरे तु 'अम गतो' अमति ॥

चरण् असंशये—अभ्ये तु चरण् संशये इति पठन्ति । विचारणा हि
संशये तति भवतीति चाहुः । अर्थान्तरे तु 'चर भक्षणे च' चरति ॥ ;

पूरण् आप्यायने—अर्थान्तरे तु 'पौचि आप्यायने' पूर्यते ॥ दलण्
विदारणे—अर्थान्तरे तु 'दल निफला विदारणे' दलति । णिति घटादिस्वाद् इत्ये
दल्यतीत्येके ॥

दिवण्—अतिष्वादेव णिचिन्त्येके । अर्थान्तरे तु 'दिवूच् क्रीडादौ' दीव्यति ॥

अथ पान्ताश्चत्वारः । पपण्—दन्त्यान्त्योयमिन्त्येके । अर्थान्तरे तु 'पपी
बाधनेस्पशंनयोः', इति मूर्धन्यान्तस्तादव्यान्तो दन्त्यान्तश्च आचार्यमेदेन पशते
पोषति, पपते पपति, पसते पसति ॥ पुपण् धारणे—अर्थान्तरे तु 'पुप पुष्टौ'
पोषति । 'पुपंच् पुष्टौ' पुत्त्यति । 'पुपश् पुष्टौ' पुष्णाति ॥ घुपण् विशब्दने—
विशब्दनं विशिष्टशब्दकरणं नानाशब्दने वा । विशब्दने इत्येके । अपशोषयति
पापम् अपहनुते इत्यर्थः । क्रदिस्करणं चुरादिणिचोऽनित्यत्वे लिङ्गम् । तेन
"क्रदिङ्" (३, ४, ६५) इति वाङ्मि अधुपन्, पशे मयोपीव । वाच-
मुदिदिति फौशिकः । अर्थान्तरे तु 'घुप् शब्दे' घोषति । आडः क्रन्दे—
सातत्ये इत्यभ्ये । आडः परो घुपिः क्रन्देऽर्थे चुरादिर्भवति । आपोषयति ।

१९०. भूष (धान्ताः ॥४॥) १९१. तसुण् अलङ्कारे । १९२. जसण् ताडने । १९३. व्रसण् वारणे । १९४. वसण् स्नेह-च्छेदाज्वहरणेषु । १९५. ध्रसण् उत्क्षेपे । १९६. प्रसण् [ग्रहणे] । १९७. लसण् शिल्पयोगे ॥ (सान्ताः ॥१॥) १९८. अर्हण् पूजायाम् ॥ (धान्त. ॥१॥) १९९. मोक्षण् असने ॥ (क्षान्तः ॥१॥) ॥

अन्ये त्वाङ्ः क्रन्दः सातत्ये इति पठन्ति । आङ्ः परात् क्रन्देः 'सातत्येऽर्थे' णिञ् भवति । आक्रन्दयति नित्यम् । अन्यत्र आक्रन्दति ॥ भूष- 'भूष भङ्-ङ्कारे' भूषति ॥ ४ ॥

अथ सान्ताः सप्त । तसुण्- 'तसुण् भङ्ङ्कारे' तसति ॥ जसण्-अर्थान्तरे तु 'जसृच् मोक्षणे' जस्यति । 'जसण् हिंसायाम्' इति पठितोऽप्यर्थभेदात् पुनरधीतः ॥ व्रसण् वारणे-धारणे इति नन्दी । ग्रहणे इत्येके । प्रासयति मृगान् भिराकरोतीत्यर्थः । अर्थान्तरे तु 'व्रसृच् भये' व्रस्यति, व्रसति ॥ वसण्-अर्था-न्तरे तु 'वस निवासे' वसति । 'वसिक आच्छादने' वस्ते ॥ ध्रसण् उत्क्षेपे-ठन्ठे इत्येके । अर्थान्तरे तु 'ध्रसृच् उच्छे' ध्रस्यति । उकारादी इमावित्येके वधासयति, उध्रस्यति ॥ प्रसण्-अर्थान्तरे तु 'प्रसृङ् भङ्ने' प्रमते ॥ लसण् शिल्पयोगे-लासयति दाह, भ्रमादिना तदगोनीत्यर्थः । अर्थान्तरे तु 'लस स्नेहणक्रीडनयोः' लसति । भ्वाद्वा पाठः शिल्पयोगेऽपि णिञ्भाषायाः । एवमन्यत्रापि । धान्तोऽयमित्येके । लापयति दाह । अन्यत्र 'लपी कान्तौ' लपति, लप्यति । ताडयान्त इति तु कौशिकः ॥ ७ ॥

अर्हण्-अर्हयति । हे भर्तिष्ठत् । अन्यत्र 'अर्ह पूजायाम्' अर्हति ॥ मोक्षण्-अन्यत्र मोक्षति ॥

२००. लोक् २०१. तर्क (कान्तौ) २०२. रघु २०३.

लघु (घान्तौ) २०४. लोचृ (घान्तः) २०५. विछ (घान्तः)

२०६. अजु २०७. तुजु २०८. पिजु २०९. लजु २१०.

लुजु २११. भजु (जान्ताः ६) २१२. पट २१३. पुट २१४.

लुट २१५. घट २१६. घट्ट (जान्ताः ५)

अथ वर्णक्रमेण भासार्थाः—

तत्र कान्तौ । लोक्-अन्यत्र 'लोक् दशने' लोक्ते ॥ तर्क-गणान्त-
रेष्वपठिता अन्यत्र दण्डके पाठादात्तव एषेत्यर्थान्तरे तर्कन्ति ॥ २ ॥

अथ घान्तौ । रघु लघु-अन्यत्र 'रघु लघु गतौ' रङ्गते रुङ्गते ॥
लोचृ-अन्यत्र 'लोचृ दशने' लोचते ॥ विछ-"स्वरेभ्यः" (१, २, ३०)
इति द्वित्वे विच्छयति । अन्यत्र 'विछ गतौ' । "अश्वि ते वा" (३, ४, ४)
इति पाऽऽये विच्छायति, विच्छति ॥

अथ जान्ताः पठुदितश्च । अजु-अजयति । अन्यत्र 'अजौप् व्यत्तयादौ'
व्यनक्ति ॥ तुजु-अन्यत्र 'तुजु यक्ते च' तुजति ॥ पिजु-अन्यत्र 'पिजुकि
सम्पचने' पिङ्क्ते ॥ लजु-अन्यत्र 'लजु भर्त्सने' लजति ॥ लुजु-अन्यत्र
लुजति ॥ भजु-अन्यत्र 'भजौप् आमर्दने' भनक्ति ॥ ६ ॥

अथ जान्ताः पट्ट । पट-अन्यत्र 'पट गतौ' पटति । 'पटन् प्रत्ये'
भद्रन्तः, पटयति ॥ पुट-अन्यत्र 'पुट संखेयने' पुटति ॥ लुट-अन्यत्र 'लुटि
प्रतीपाते' लोटते । 'लुट् विलोचने' लुटयति ॥ घट-अन्यत्र 'घटि चेट-
याम्' घटते । णिणि "घटादेः" (४, २, २४) इति इत्वे घटयति । 'घटन्
सङ्घाते' इति पठितोऽपि सङ्घर्षकार्यविशेषार्थं च पुनरिहायमपीतः ॥ घट्ट-अन्यत्र
घट्टति । इह 'घट्टनटौ जान्तौ' लुट् लोटौ च जान्तौ केचिदधीयते । घट-रोटयति,
अन्यत्र 'घटि प्रतीपाते' रोटते । गट-नाटयति, अन्यत्र 'गट गतौ' नटति,

२१७. वृत् (तान्तः) २१८. पुथ (थान्तः) २१९. नद (दान्तः)
 २२०. वृध (थान्तः) २२१. गुप २२२. धूप २२३. कुप (पान्ताः १)
 २२४. चीव (वान्तः) २२५. दशु २२६. कुशु (तान्ती)
 २२७. त्रसु २२८. पिसु २२९. कुसु २३०. दसु (सान्ताः ४)
 २३१. वर्ह २३२. वृहु २३३. बल्ह २३४. अहु २३५. बहु
 २३६. महुण् (हान्ताः १) + भासार्थाः ॥ परस्मै भाषाः ॥

भवादावात्मनेपदीति नन्दी नटते । लङ्-लण्डयति, अन्यत्र लण्डति । तड-
 ताडयति, अन्यत्र तडति ॥ ५ ॥

वृत्-अन्यत्र 'वृत् इ वतने' वतते ॥ पुथ-अन्यत्र 'पुथन् हिंसायाम्' पुथति ॥
 नद-अन्यत्र 'णद अव्यक्ते शब्दे' नदति ॥ वृध-अन्यत्र 'वृध् इ वृद्धी' वर्धते ॥

अथ पान्तास्त्रयः । गुप-अन्यत्र 'गुपी रक्षणे' गोपायति ॥ धूप-पूष
 सन्तापे' धूपायति ॥ कुप-कुपन् क्रोधे' कुप्यति ॥ १ ॥

चीव-अन्यत्र 'चीवृग् स्पीवत्' चीवते चीवति ॥ दशु-दंशं दशने'
 दशति ॥ कुशु-अन्यत्र कुराति ॥

अथ सान्ताश्चत्वार उदितश्च । त्रसु पिसु कुसु दसु-अन्यत्र क्रमेण
 त्रमति, पिसति, कुंसति, दंसति ॥ ४ ॥

अथ हान्ताः षट् । वर्ह-अन्यत्र 'वर्हि प्राधान्ये' वर्हते ॥ वृहु-वृद्ध-
 शब्दे च' वृंहति ॥ बल्ह-बलिह प्राधान्ये' बल्हते ॥ अहु-अहुश्रौ' अंहते ॥
 बहु महुण्-अन्यत्र 'बहुह् महुह् वृद्धौ' वर्धते, मंहते । लोकतकादयः स्वार्थे
 णिच्मुत्पादयन्ति भासार्थश्चेति पारायणम् । भासयति दिशः दीपयति इन्धयति
 प्रकाशयति । गगान्तरपाठस्त्वेवामात्मनेपदान्तिकार्थार्थः ॥

+ अत्र 'भासार्थाः' इति पाठान्तरम् ॥

२३७. युणि जुगुप्सायाम् ॥ [उदन्तः] ॥ २३८. गणि

विज्ञाने ॥ [ऋदन्तः] ॥ २३९. वञ्चिण् प्रलम्भने ॥ [चान्तः] ॥

२४०. कुटिण् प्रतापने ॥ [टान्तः] ॥ २४१. मदिण् तृप्तियोगे ॥

२४२. विदिण् चेतनाख्याननिवासेषु ॥ [दान्तो] ॥ २४३.

मनिण् स्तम्भे ॥ [नान्तः] ॥ २४४. बलि २४५. भलिण् आभ-

॥ अथात्मनेपदिनः ॥

युणि—इदित्वाद् “इटितः” (३, ३, २२.) इत्यात्मनेपदे, याज्यते धर्मं जाहमः । अन्यत्र ‘युक् मिधने’ यीति । ‘युग्म् वन्धने’ युनीते, युनाति । युजिरयमित्येके, योजयति ॥ गणि विज्ञाने—विज्ञापने इत्येके । गारयते । अन्यत्र ‘गृत् निगरणे’ गिरति । ‘गृश् शब्दे’ गृणाति । कृणीति चन्द्रः । कारयते । अन्यत्र ‘कृत् जिज्ञेसे’ किरति ॥ वञ्चिण् प्रलम्भने—प्रलम्भनं सिप्यायते । फलाख्यानम् । अन्यत्र ‘वञ्च् गतौ’ वञ्चति । इदित्वादेव विज्ञान्तादात्मनेपदे सिद्धे प्रलम्भे गृधिवञ्चेरिति तद्विधानं निगन्तादकलवरकप्रघेमित्येके ॥ कुटिण्—‘कुट् कौटिश्ये’ कुटति ॥

अथ दान्तौ । मदिण् तृप्तियोगे—तृप्तिशोधने इत्यग्ये । तृप्तः शोधन सम्पत्तिः । ‘मदैच हर्षे’ माद्यति । हर्षरूपनयोर्घटादित्वाणिमि इत्ये, भदयति ॥ विदिण्—विवादेऽप्यग्ये । प्रवेदयते वादिना । अन्यत्र ‘विदक् ज्ञाने’ वेति । ‘विदिच् सत्तायाम्’ विधते । ‘विद्वंती लामे’ विन्दते, विन्दति । ‘विदिप विचारणे’ विन्ते ॥ २ ॥

मनिण् स्तम्भे—स्तम्भो गर्भः । मानयते विमानयते घृणः । पक्षे मनवीति चन्द्रः । अन्यत्र ‘मनिच् ज्ञाने’ मनयते । ‘मनूयि योधने’ मनुते ॥

अथ लान्तौ । बलि भलिण् आभण्डने—आभण्डनं निरूपणम् । बलितोप्यादिः । ‘बलि संवरणे’ बलते । ‘भलि परिमाण्यादौ’ भलते ॥ २ ॥

पडने ॥ [कान्तौ] ॥ २४६. दिविष् परिकूजने ॥ [कान्तः] ॥

२४७. वृषिष् शक्तिवन्धे ॥ [कान्तः] ॥ २४८. कुत्सिष्

अवक्षेपे ॥ [कान्तः] ॥ २४९. लक्षिष् आलोचने ॥ [कान्तः] ॥

[॥ अथ आत्मनेपदिन एवार्थान्तरेऽपि चुरादयः ॥]

२५०. हिष्कि २५१. किष्किष् हिंसायाम् । २५२.

निष्किष् परिमाणे ॥ [कान्ताः] ३ ॥ २५३. तर्जिष् संत-

र्जने ॥ [कान्तः] १ ॥ २५४. कूटिष् अप्रमादे । २५५.

दिविष्—‘दिवृच् क्रीडादौ’ दीव्यति ॥ वृषिष् शक्तियन्धे—आवर्षयते
प्राप्तः शक्तिं चभ्नातीत्यर्थः । शक्तिवन्धः प्रजनासामर्ष्यमित्यन्धे । वर्षयते वर्ष-
धरः । तद्वर्गतुर्यादिरयं सामर्ष्यवारणार्थं इत्येके । वर्षयतेऽरीन् । केचिदिममूढित
गिचोऽनित्यत्वाय पठन्ति । तन्मते शक्तिवन्धेऽपि गिचोऽभावादात्मनेपदाभावे,
वर्षति । अर्थान्तरे तु ‘वृष् सेचने’ वर्षति ॥

अथ कान्तः । लक्षिष्—‘लक्षीष् दशनाङ्गनयोः’ लक्षयति, लक्षयते ।
गिचोऽनित्यत्वात्, लक्षते ॥

॥ अथात्मनेपदिन एवार्थान्तरेऽपि चुरादयः ॥

अथ कान्तादयः । हिष्कि—‘हिक्किमिति तु ‘हिक्की अव्यक्ते शब्दे’
इत्यस्य ॥ ३ ॥

तर्जिष्—यत्तु लक्ष्ये तर्जयतीति परस्मैपदं इदयते, तथा भासयति,
निशामयति भालयति कुत्सयति वञ्चयति निवेदयतीत्यादि । तद् भ्वादौ राज्
दुभाजीति पुनर्भाजिग्रहणेनात्मनेपदस्याऽनित्यत्वजापनात् सिद्धम् । ‘तर्जं
भासने’ तर्जति ॥

कूटिष् अप्रमादे—भाषदाने इत्यन्धे । ‘कूट् दाहे’ भदन्तः, कूटयति ॥

श्रुटिण् छेदने ॥ [यान्तौ] २ ॥ २५६. शठिण् श्लाघायाम् ॥
[यान्तः] १ ॥ २५७. कूणिण् संकोचने । २५८. तूणिण्
पूरणे । २५९. भ्रूणिण् आशायाम् ॥ (यान्ताः ॥ ३ ॥) ॥

२६०. चितिण् संवेदने । २६१. वस्ति (यान्तौ ॥ २ ॥)
२६२. गन्धिण् अर्दने ॥ [यान्तः] १ ॥ २६३. डपि २६४.
डिपि २६५. डम्पि २६६. डिम्पि (यान्ताः ॥ ४ ॥) २६७. डम्भि
२६८. डिम्भिण् संघाते ॥ [यान्तौ] ॥ २६९. स्यमिण्
वितर्के । २७०. शमिण् आलोचने । २७१. कुस्मिण्
कुस्मयने ॥ (यान्ताः ॥ ३ ॥) ॥

श्रुटिण्—यान्तोऽयमित्येके । 'श्रुट् छेदने' श्रुट्यति, श्रुटति ॥
शठिण्—शठेति नन्दी । शठेति कौशिकः । 'शठ कतवे च' शठति
शठः ॥ तूणिण्—तूलेति चन्द्रः ॥ भ्रूणिण् आशायाम्—आशङ्कायामित्येके ॥
चित्तिण्—'चित्तै संज्ञाने' चेतते ॥
अथ यान्तास्त्रयः । स्यमिण्—'यमोऽपरिवेषणे' (४, २, २९) इत्यत्र ण्यधि-
कारेऽपि जिज्महणं नियमार्थम् । तेन "अमोऽकम्पमिचमः" (४, २, २६) इति
इक्षामावे, स्यामयते । 'स्यम् शब्दे' स्यमति । णिणि 'अम' इति ह्रस्वे स्यमयति ॥
शमिण्—'शमृच् उपशमे' शाम्यति । णिणि "शमोऽदर्शने" (४, २, २८)
इति ह्रस्वे, शमयति रोगम् ॥ कुस्मिण् कुस्मयने—मतिदष्टे बुद्धशुद्धेक्षितेऽर्थे
इत्यन्ये । कुत्सितं स्मयनं कुस्मयनम् । वये कुस्मयते । द्विपि गिलुको "न
सन्धि ङी०" (७, ४, १११) इति स्थानिवत्प्रतिषेधस्य स्कोलुङ्यभावात्स्थानिवत्प्रतिषेधे

*. 'आशङ्कायाम्' इत्यपि पाठः ॥

२७२. गूरिण् उद्यमे । २७३. तन्त्रिण् कुटुम्ब-
धारणे । २७४. मन्त्रिण् गुप्तभाषणे ॥ [शान्ताः] १ ॥

२७५. ललिण् ईप्सायाम् ॥ [शान्तः] १ ॥ २७६.
स्पर्शिण् ग्रहणश्लेषणयोः । २७७. दंशिण् दशने ॥
[शान्तो] २ ॥

“संयोगस्यादौ०” (२, १, ८८) इति सस्य लुगभावे, संयोगान्तलोपे तु
गिज्जुको “न सन्धि०” (७, ४, १११) इति स्यातिवत्प्रतिषेधात् “पदस्य”
(२, १, ८९) इति मस्य लुकि, सुहृः साधुहृः । कुपूर्वेण सिद्धैव कुस्यते
इति प्रयोगसिद्धेर्व्यर्थोऽयमिति चेत् ? नैवमिष्टापत्तेः । तथा हि, “गतिक्वन्त-
लुप्यः” (३, १, ४२) इति समासस्य नाम्नेव सह विधानातिवाच्यन्तेन सहा-
भावे “प्रथमोक्तं प्राक्” (३, १, १४८) इति प्राकृत्या नियम इति स्मयतेकु इत्यपि
स्यात् । उपसर्गस्य च धातोः पाठस्त्वनियमात् कुप्रस्यते । भट्टागमस्य च धात्वा-
दिवात् कोरप्रतः पाते, कस्यते । न्ये “दीर्घंभ्यो०” (४, ३, १०८) इति दीर्घं
कुरमीयते । क्त्वि कुसित्य कुप्रसित्य इत्यादीनि रूपाणि सित्ठः प्राप्नुवन्ति । अथ
कथं कुरमतीति ? कुपूर्वात् स्मयतेः “क्वचित्” (५, १, १०१) इति हे, कुरम
इवाचरतीति क्विपि क्रियाघंत्वाद्वातुल्ये “शेषाद्” (३, ३, १००) परस्मैपदे
भविष्यति । कुरमनाम्नस्तु गिज्ज्वाहुलकारेण्यते ॥ ३ ॥

अथ शान्तास्त्रयः । गूरिण्—‘गूरैचि गतौ’ गूर्यते ॥ तन्त्रिण् कुटुम्ब-
धारणे—कुटुम्बं परिवारः । उपलक्षणं चैतत् । कुटुम्बेति धातुरिति चान्द्राः ।
कुटुम्ब्यते ॥ ३ ॥

ललिण्—‘लल विलासे’ क्वकिदादिवाहुल्य लल्ये, ललति । ‘गलिण्
घ्रावणे’ इत्यन्वेके, गलप्यते । ‘गळ भङ्गे’ गळति ॥

अथ शान्तौ । ‘पपी बाधनस्पर्शनयोः’ । अयं स्पर्शीत्येके ॥ दंशिण्—
‘दशण् भासार्यः’ दंशयति । ‘दंशं दशने’ दशति । ‘दाशिण् दाने’ इत्यन्वेके,
दाशयते । ‘दाशृण् दाने’ दाशते, दाशति ॥ २ ॥

२७८. दंसिण् दर्शने च । २७९. भर्त्सिण्

संतर्जने ॥ [कान्तौ] २ ॥ २८०. यक्षिण् पूजायाम् ॥

[क्षान्तः] ॥१॥ ॥ आत्मनेभाषाः ॥

॥ इतोऽदन्ताः ॥

२८१. अङ्गण् लक्षणे । २८२. व्लेष्कण् दर्शने ॥

[कान्तौ] २ ॥ २८३. सुख २८४. दुःखण् तत्क्रियायाम् ॥

[क्षान्तौ] २ ॥

दंसिण् दर्शने च—चकारादशने । 'दसुण् भासार्यः' दंसयति । अन्यत्र, दमति ॥ आत्मनेभाषाः ॥

इतोऽदन्ताः—इत ऊर्ध्वं प्रागदन्तत्वं धातूनां विधीयते, ततश्च "अतः" (४, ३, ८२) इत्यल्लुकः स्थानित्वाद्गुणवृद्धयोः समानलोपित्वाच्च सन्वज्ञायदी-
घोषान्त्यद्वस्त्वानामभावः । यथा मुखयति रचयति । अत्र "अतः" (४, ३, ८२) इत्यल्लुकः स्वरदेशत्वेन पूर्वविधिं प्रति स्थानित्वाद्गुणवृद्धयभावः । अत्ररचत्, असुमुखत् । अत्र समानलोपित्वाद् "असमानलोपे०" (४, १, ६३) इति पूर्वस्य सन्वज्ञावो "लघोर्दीर्घे०" (४, १, ६४) इति दीर्घश्च न स्यात् । असु-
सूचत्, अत्रोपान्त्यद्वस्त्वाभावः । अङ्गादीनां तृप्तकलाभावेऽपि पूर्वाचार्यानुरोधेना-
दन्तेषु पाठः । गिजभावेऽनेकस्वरत्वाद्यहनिवृत्त्यर्थं इत्येके । द्रमिलास्तु एवंप्रका-
शित इति वृद्धौ स्वागमे च दुःखापयति कजापयति वष्टापयति अर्यापयते
सत्रापयते गर्वापयते इत्युदाहरन्ति । ते हि "ञिति" (४, ३, ५०) इति वृद्धिं
स्वरमात्रस्येच्छन्ति ॥

तत्र कान्तौ । अङ्गण्—अनदन्त एवायमित्येके । 'अङ्गण् लक्षणे' अङ्गते ॥
व्लेष्कण्—गिजभावेऽप्यदन्तत्वार्योऽस्य पाठः । तेनानेकस्वरत्वाप्रश्नं न भवति । एवं
मृत्ति-रक्षि-गर्विप्रभृतीनां पाठे प्रयोजनमुच्येयम् । अनदन्ता एवैते इत्येके ॥ २ ॥

२८५. अङ्गण् पदलक्षणयोः ॥ [गान्तः] १ ॥ २८६.
अघण् पापकरणे ॥ [यान्तः] १ ॥ २८७. रचण् प्रति-
यत्ने । २८८. सूचण् पैशून्ये ॥ [चान्तौ] ॥ ० ॥ ॥

२८९. भाजण् पृथक्कर्मणि । २९०. सभाजण्
प्रीतिसेवनयोः । २९१. लज २९२. लजुण् प्रकाशने ॥
[जान्ताः ॥ ४॥] ॥

२९३. कूटण् दाहे । २९४. पट २९५. वटण्
ग्रन्थे । २९६. खेटण् भक्षणे । २९७. खोटण् क्षेपे ।
२९८. पुटण् संसर्गे । २९९. वटुण् विभाजने
॥ [टान्ताः ॥ ७॥] ॥

अङ्गण्—अस्यापि पूर्वाचार्याजुरोधेनादन्तेषु पाठः ॥ सूचण्—मिप्रमृ-
तिभिः साहचर्यादेकस्वराणामेव हि पोपदेशस्मृतिः । अत एव सूत्र-सत्र-सहस्राम-
साम-सभाज-स्थूल-स्तन-स्तेन-स्तोम-सुखानामपोपदेशावात् सोसूयते तिसत्रविषते
इत्यादौ न पाठम् । 'पुत्रादय' (४५५) इति त्रै निपातनात् सूत्रम् ॥ सभा-
जण्—प्रीतिदर्शनयोरित्यन्ये ॥

अथ टान्ताः सप्त । कूटण् दाहे—आमन्त्रणेऽपीत्येके ॥ पट वटण्
ग्रन्थे—ग्रन्थो वेष्टनम् । वटण् विभाजनेऽपीत्यन्ये । 'पट गतौ' पठति । 'पटण्
भासार्यः' पाठयति । 'वट वेष्टने' वटति । गिति परिभाषणे, घटादिवाद्घस्वे
वटयति । 'वटुण् विभाजने' वण्टयति ॥ खेटण्—नायं खेटः, खेट इति देव-
नन्दी । 'खिट उग्रासे' खेटति ॥ खोटण्—टान्तोयमिति देवनन्दी । शम्भ
इत्यन्ये ॥ पुटण्—'पुटत् संक्षेपे' पुटति । 'पुटण् भासार्यः' पोठयति ॥ वटुण्—
वण्टयति । वण्टापयतीत्यन्येके । 'वटु विभाजने' वण्टति ॥ ७ ॥

३००. शठ ३०१. श्वठण् सम्यग्भापणे ॥ [शन्तौ] २ ॥
३०२. दण्डण् दण्डनिपातने ॥ [शन्तः] ॥

३०३. व्रणण् गात्रविचूर्णने । ३०४. वर्णण् वर्ण-
क्रिया-विस्तार-गुणवचनेषु । ३०५. पर्णण् हरित-
भावे । ३०६. कर्णण् भेदे । ३०७. तूणण् संकोचने ।
३०८. गणण् संख्याने । ३०९. कुण ३१०. गुण
(शान्ताः ॥८॥) ३११. केतण् आमन्त्रणे । ३१२. पतण् गतौ
वा । ३१३. वातण् गतिसुखसेवनयोः ॥ [शान्ताः] ३ ॥

अथ शन्तौ । शठ श्वठण्—‘शठ केतवे च’ शठति । गिति शाठयति ।
‘शठ श्वठण् संस्कारगत्योः’ शाठयति, श्वठयति, श्वण्ठयति ॥ २ ॥

दण्डण्—दण्डादेर्नाम्नो गिचि दण्डयत्यादिसिद्धौ दण्डण्प्रभृतीनां पाठो-
यथाभिधानं गिचि विनापि प्रयोगार्थः । अत्र, एवादन्तत्त्वमप्यनेकस्वरकार्यार्थं
फलवत् ॥

अथ शान्ता मष्टौ । व्रणण्—‘व्रण शब्दे’ व्रणति । गिति व्राणयति ॥
वर्णण् वर्णक्रिया-विस्तार-गुणवचनेषु—वर्णक्रिया वर्णेन वर्णकरणं वा ।
विस्तारे वर्णनेऽयम् । गुणवचनं स्तुतिः शुद्धाशुक्तिर्वा ॥ कुण गुण केतण्
आमन्त्रणे—आमन्त्रणं गूढोक्तिः । ‘कुणत् शब्दोपकरणयोः’ कुणति ॥ ८ ॥ ‘केतण्
निधावणनिमन्त्रणयोः’—रूपित्येके ॥ पतण् गतौ वा—वासन्त्यो गिजदन्तत्वयो-
र्गुणपद्विकल्पार्थः । ‘पतत् गतौ’ पतति, अपसत् ॥ वातण् गतिसुखसेव-
नयोः—सुखसेवनयोरित्येके । नायं वातः, किन्तु ‘वा’ इत्येके; वापयति
निर्वाप्य गतः ॥ ‘वाक् गतिगन्धनयोः’ वाति ॥ ३ ॥

३१४. कथण् वाक्यप्रबन्धे । ३१५. श्रथण् दौर्व-
ल्ये ॥ [धान्तो] २ ॥ ३१६. छेदण् द्वैधीकरणे । ३१७.
गदण् गर्जे ॥ [दान्तो] २ ॥ ३१८. अन्धण् दृष्ट्युपसंहारे
॥ [धान्तः] १ ॥

३१९. स्तनण् गर्जे । ३२०. ध्वनण् शब्दे । ३२१.
स्तेनण् चौर्ये । ३२२. ऊनण् परिहाणे ॥ [नान्ताः] ४ ॥

३२३. कृपण् दौर्वल्ये । ३२४. रूपण् रूपक्रिया-
याम् । ३२५. क्षप [पान्ताः ॥३॥] ३२६. लाभण् प्रेरणे
॥ [मान्तः] १ ॥

अथ धान्तौ । कथण् वाक्यप्रबन्धे—वाक्यप्रतिबन्धे इत्यन्ये । प्रति-
बन्धो विच्छेदोदीरणात् । वदने इत्यपरे । कथयति । कथमचीकथत् ? भूरिदा-
क्षिण्यसम्पन्नं यत्वं सान्धमचीकथ इति प्रयोगं दृष्ट्वा ये गणयतेभ्यसापि पूर्व-
स्वेत्वमिच्छन्ति तन्मते भविष्यति, प्रकृत्यन्तरं धान्वेष्ट्यम् ॥ श्रथण्—श्रथयति ।
कृकिरादित्वाद्युत्वे, क्षथयति । 'श्रथण् प्रतिहर्षे' श्राथयति । 'श्रथण् यम्भने च'
“युजादेर्नवा” (३. ४. १८) इति वा गिति, श्राथयति श्रथति । 'ध्रथुश्च'
धैथिष्ये' श्रथते ॥ २ ॥

गदण् गर्जे—गर्जो मेघशब्दः । 'गद इयक्तायां वाचि' गदति ॥

अथ नान्ताश्चत्वारः । स्तनण् गर्जे—गर्जो मेघशब्दः । 'स्तन शब्दे'
स्तनति ॥ ध्वनण्—ध्वनति । गिति शब्दादन्यत्र घटादिवाभावे ध्वनयति ॥३॥

अथ पान्ताश्चतस्रः । कृपण्—कृपयति । 'कृपौश्च सामर्थ्ये' कल्पते ।
'कृपण् क्षवकल्कने' कल्पयति ॥ रूपण् रूपक्रियायाम्—रूपक्रिया राजमुद्रा-
दिरूपस्य करणम् । रूपदर्शनं वा रूपक्रिया ॥ ३ ॥

३२७. भामण् क्रोधे । ३२८. गोमण् उपलेपने ।
 ३२९. सामण् सान्त्वने । ३३०. श्रामण् आमन्त्रणे ।
 ३३१. स्तोमण् श्लाघायाम् ॥ [मान्ताः] ५ ॥
 ३३२. व्ययण् वित्तसमुत्सर्गे ॥ [यान्तः] १ ॥ ३३३.
 सूत्रण् विमोचने । ३३४. मूत्रण् प्रस्त्रवणे । ३३५. पार
 ३३६. तीरण् कर्मसमाप्तौ । ३३७. कत्र ३३८. गात्रण्
 शैथिल्ये । ३३९. चित्रण् चित्रक्रिया-कदाचिद्दृष्टयोः ।
 ३४० छिद्रण् भेदे । ३४१. मिश्रण् संपर्चने । ३४२.
 वरण् ईप्सायाम् । ३४३. स्वरण् आक्षेपे । ३४४. शारण्

लाभण्—लभणिति सभ्याः । 'डुलभिप् प्राप्नो' लभते । गिति लभयति ॥
 अथ मान्ताः पञ्च । भामण्—'भामि क्रोधे' भामते ॥ सामण्

सान्त्वने—सान्त्वनं प्रीणनम् । भगोपदेशस्य भाषाभाषे मिमामयिषति ॥ ५ ॥
 व्ययण् वित्तसमुत्सर्गे—वित्तममुष्मन्तस्यागः । 'व्ययी गनौ' व्ययते,
 व्ययति ॥

अथ 'रान्तास्त्रयोदश । सूत्रण् विमोचने—विमोचनं मोचनाभारः,
 प्रग्ननमिति यावत् ॥ कत्र—कर्त्रणित्येकं । चन्द्रस्तु कर्तृगिति कर्तितं मन्वते ।
 कर्तयति । कर्त्रणिति देवतन्दी । कर्तयति ॥ चित्रण्—चित्रयति आलेख्य
 करोति, कदाचिद्विषयि चेत्यर्थः । वैचित्र्यकरणार्थोऽयं न चित्रयित्वा इत्यर्थे ।
 तन्मते विप्रयति वैचित्र्यं संपादयति कदाचिद्विषयि चेत्यर्थः ॥ मिश्रण
 सम्पर्चने—सम्पर्चनं श्लेषः ॥ स्वरण्—आलोपादन्यथ 'भोस्तु' शब्दोपपादयोः ।
 स्वरति ॥ शारण—

दीर्घल्ये । ३४५. कुमारण् क्रीडायाम् ॥ (साम्याः ४१३४) ॥
 ३४६. कलण् संख्यानगत्योः । ३४७. शीलण्
 उपधारणे । ३४८. वेल ३४९. कालण् उपदेशे । ३५०.
 पल्लूलण् लवनपवनयोः ॥ (साम्याः ४५४) ॥ ३५१. अंशण्
 समाधाते ॥ [साम्याः] १ ॥ ३५२. पपण् अनुपसर्गः ।
 ३५३. गवेपण् मार्गणे । ३५४. मृपण् क्षान्ते ॥
 (साम्याः ४१४) ॥

कुमारण्—कुमारपति । अयि कुमार . कुमारी मातोऽप्येति, समेतोऽप्येति
 उच्यते" (३०९ उणा०) इत्यारे वा कुमारः । साम्योऽप्यसिद्धेः, कुमारपति ३१३३
 अथ साम्याः पद्य । पल्लण्—'अति हृदयमन्वययोगो' इत्येति । 'अपण्
 होवे' इत्यपि मा. ॥ शीलण् उपधारणे—उपधारणमप्ययं वरिषयो वा ।
 'शील समाधी' इति । वेल—'वेत्तु' अन्ते' वेत्ति य साम्या—'उक्तोऽप्येति
 इत्यप्येति' इत्येति ॥ पल्लूलण्—पल्लूलप्येति । पपण्—'पप्ये' इत्येति ३५३
 अंशण् समाधाते—समाधायो विद्यमानम् । साम्यो इत्यप्ययम् ।
 गवेपण् मार्गणायः ।

३५५. रसण् आस्वादन-स्नेहनयोः । ३५६.

वासण् उपसेवायाम् । ३५७. निवासण् आच्छादने ॥

(सन्ता ॥३॥) ॥

३५८. चहण् कल्कने । ३५९. महण् पूजायाम् ।

३६०. रहण् त्यागे । ३६१. रहुण् गतौ । ३६२. स्पृहण्

ईप्सायाम् ॥ (हान्ता ॥५॥) ॥

३६३. रूक्षण् पारुष्ये ॥ [क्षान्त] । ॥ परस्मैभाषा ॥

[अथाऽदन्तेष्वेव कुहणिमभिध्याप्यात्मनेपदिनः ॥]

३६४. मृगणि अन्वेषणे । ३६५. अर्थणि उप-

अथ सान्ताछय । रसण्-‘रस शब्दे’ रसति ॥ वासण्-‘वस निवासे’ वसति ।
‘वसिक् आच्छादने’ वस्ते । ‘वासण् स्नेहादौ’ वासयति ॥ निवासण्-‘वासण
उपसेवायाम्’ निपर्यवत्य हे न्यववासत् ॥ ३ ॥

अथ हान्ता पञ्च । चहण् कल्कने-कल्कन दम्भ । ‘चह कल्कने’
चहति ॥ महण्-‘मह पूजायाम्’ महति ॥ रहण्-‘रह त्यागे’ रहति ॥ गिति
रादयति ॥ रहुण्-अदन्तत्वाद् “अत” (४, २, ८२) इति लुक् बाधित्वानु
पान्त्यस्याप्यतो ‘जिगिति’ (४, २, ५०) इति वृद्धौ ‘अतिरी’ (४, २, २१)
इति षी, रहापयति । ‘रहु गतौ’ रहति ॥ स्पृहण्-“स्पृहेऽप्य वा”
(२, २, २६) इति व्याप्यस्य वा सम्प्रदानत्वे, पुप्पेभ्य स्पृहयति । अकर्मक
त्वाद् “गत्यर्थकर्मक” (५, १, ११) इति कर्तरि क्ते, पुप्पेभ्य स्पृहितो
मैत्र । पक्षे पुप्पाणि स्पृहयति । कर्मणि क्ते, पुप्पाणि स्पृहितानि चैत्रेण ॥५॥

अथादन्तेष्वेव कुहणिमभिध्याप्यात्मनेपदिनः—

अर्थणि—पूर्वाचार्यास्तुतोभाददन्तेष्वस्य पाठ । पञ्च सत्रिगव्योरपि ।

याचने । ३६६. पदणि गतौ । ३६७. संग्रामणि युद्धे ।
 ३६८. शूर ३६९. वीरणि विक्रान्तौ । ३७०. सत्रणि
 संदानक्रियायाम् । ३७१. स्थूलणि परिवृंहणे । ३७२.
 गर्वणि माने । ३७३. गृहणि ग्रहणे । ३७४. कुहणि
 विस्मापने ॥ आत्मनेभाषाः ॥ अवसिता अदन्ताः ॥

[अथ विकल्पितणिचो युजादयः॥]

३७५. युजन् संपर्चने ॥ १ ॥ ३७६. लोण् द्रवीकरणे ।

केचित्तदन्तपाठशलादतो लुक् बाधित्वाऽनुपान्त्यस्यापि “ञिति” (४, ३, ५०)
 इति घृष्टौ “अर्तिरी०” (४, २, २१) इति यौ, अर्थापयते, सप्तापयते, गर्वा-
 पयते इत्याहुः । हे आर्तियत ॥ पदणि-‘पदिच् गतौ’ पद्यते । निगि उपपाद-
 यति ॥ सङ्ग्रामणि-अयं परस्मैपदीत्येके ॥

अथ रान्ताख्यः । शूर-‘शूरैचि स्तम्भे’ शूर्यते ॥ सत्रणि संदान-
 क्रियायाम्—सन्तानक्रियायामित्येके ॥ ३ ॥

स्थूलणि परिवृंहणे—परिवृंहणं पीनत्वम् ॥ गर्वणि—‘गर्वं दपे’
 गर्वति ॥ कुहणि-भिदागडि, कुहा नाम नदी । “नि वेत्यास०” (५, ३, १११)
 इत्यने कुहना दम्भः ॥ अवसिता अदन्ताः ॥

युजन्—“युजादेर्नञ” (३, ४, १८) इति वा निचि, योजयति ।
 पक्षे न्याय्यविकरणः शब्द, योजति । ‘युजिच् समाधौ’ युज्यते । ‘युजंपी घोते’
 युज्के, युनक्ति । इह युजादीनां नियतो निज्विकल्पचुरादीनां तु ययादर्शनं
 निजनित्य इत्युक्तमेव ॥

--- अदन्ताख्यः । लोण्—“लीयो नोन्तः स्नेहद्वये” (४, २, १५)

३७७. मीण् मतौ । ३७८. प्रीगूण् तर्पणे ॥ (ईदन्ताः ॥ ३॥) ॥
 ३७९. धूगूण् कम्पने ॥ [ऊदन्तः] १ ॥ ३८० वृगूण् आव-
 रणे ॥ [ऊदन्तः] १ ॥ ३८१. जृण् वयोहानौ ॥ [ऊदन्तः] १ ॥
 ३८२. चीक ३८३. शीकण् आमर्पणे ॥ [कान्तौ] २ ॥ ३८४.
 मार्गण् अन्वेषणे ॥ [गान्तः] १ ॥

इति नेऽन्ते पृतं विलीनयति । पक्षे 'नामिनोऽकलिहलेः' (४, ३, ५१) इति
 वृद्धौ, विलापयति । पक्षे 'भतिरी०' (४, २, २१) इति पौ, विलापयति ।
 गिजभावे, विलयति लयति । 'लीङ्च्' श्लेषणे' लीयते । 'लीङ्च्' श्लेषणे'
 किनाति ॥ मीण् मतौ-मतिर्मननम् । गतावित्यन्ये । 'मीङ्च्' हिसायाम्'
 मीयते । 'मीङ्च्' हिसायाम्' मीनाति, मीनीते ॥ प्रीगूण्-गिस्वस्य गिजभावे
 फलवत्कृत्यांश्मनेपदाधेस्वाणिचि "धूगूप्रीगोनः" (४, २, १८) इति नेऽन्ते,
 "शेषापरस्मै" (३, ३, १००) इति परस्मैपदे, प्रीणयति । श्रुपादेरेव नमि-
 ष्ठन्येके । तन्मते "नामिन०" (४, ३, ५१) इति वृद्धौ, प्राययति । पक्षे
 प्रयते प्रयति । 'प्रीङ्च्' प्रीतौ' प्रीयते । 'प्रीङ्च्' वृत्तिकान्त्योः' प्रीणीते प्रीणाति ॥

धूगूण्-"धूगूप्रीगोनः" (४, २, १८) इति ने, धूनयति । नं नेच्छ-
 न्येके, धावयति । पक्षे गिस्वाफलवत्कृत्यांश्मनेपदम् । अन्यत्र तु "शेषाद०"
 (३, ३, १००) इति परस्मैपदम्, धवते धवति । 'धूगू कम्पने' धूनुते
 धूनीति । 'धूव विधूने' धुवति । 'धूगू कम्पने' धुनीते धुनाति ॥ वृगूण्-
 वारयति । पक्षे वारते वारति । 'वृगूट् वरणे' वृणुते वृणोति । 'वृहृत् सम्भन्धौ'
 वृणीते ॥ जृण्-जारयति । पक्षे जारति । ज्रीति नन्दी, ज्ञापयति ज्ञपति ।
 'जृप्च्' जरति' जीर्यते । 'जृहृ वयोहानौ' जृगाति ॥
 अथ कान्तौ । शीकण्-ताडयति । 'शीकृच्' सेचने' शीकते ॥ २॥

३८५. पृचण् संपर्चने । ३८६. रिचण् वियोजने
 च । ३८७. वचण् भाषणे । ३८८. अर्चिण् पूजायाम् ॥
 [चान्ता] ४ ॥ ३८९. वृजैण् वर्जने । ३९०. मृजौण् शौचा-
 लङ्कारयोः ॥ [जान्तौ] २ ॥ ३९१. कटुण् शोके ॥ [जान्त
 ॥ १॥] ॥ ३९२. ग्रन्थ ३९३. ग्रन्थण् संदर्भे । ३९४. क्रथ
 ३९५. अर्दिण् हिंसायाम् ।

अथ चान्ताश्चत्वारः । पृचण्—‘पृचैङ्क् सम्पर्चने’ सम्पृक्ते । ‘पृचैप्
 सम्पर्के’ सम्पृणक्ति ॥ रिचण् वियोजने च-चकारात्सम्पर्चने । ‘रिचंषी विरे-
 चने’ रिङ्क्ते रिणक्ति ॥ वचण् भाषणे—सन्देशने इत्येके । यजादीत्यत्र
 योजादिकस्याऽप्रहणाद् श्चदभावे क्ये, वच्यते । ‘वचंक् भाषणे’ वक्ति । क्ये
 उच्यते ॥ अर्चिण्—‘अर्चं पूजायाम्’ अर्चंति ॥ ४ ॥

वृजैण्—घञि वगं । ‘वृजैकि वर्जने’ वृक्ते ॥ मृजौण्—‘मृजौऽस्य वृद्धि’
 (४, ३, ४२) इति वृद्धौ, मार्जयति । पक्षे मार्जति । औदिवाद्देङ् मार्षिता
 मार्षा । ‘मृजौक् शुद्धौ’ मार्षि ॥ कटुण्—‘कटुङ् शोके’ कण्ठते, उत्कण्ठते ॥

अथ चान्ताश्चत्वारः । ग्रन्थ ग्रन्थण् संदर्भे-संदर्भो घन्घनम् । ‘घथुङ्
 शेषिल्ये’ ग्रन्थते । ‘ग्रथुङ् कौटिल्ये’ ग्रन्थते । ग्रन्थश्च सोचनप्रतिहर्षयो
 ग्रन्थति । ‘ग्रन्थश्च संदर्भे’ ग्रन्थति ॥ क्रथ-क्रथ हिंसार्थे । गिति घटादि-
 त्वाद्भस्ये चौरमुक्कथयति ॥ ४ ॥

अथ लाघवायं भान्तमध्ये एवार्थानुगुण्येन दान्त । अर्दिण्—इदिश्वात्स्य
 गिजमावे आत्मनेपदे न सार्थकत्वाण्णिचि “शेषाद्” (३, ३, १००) इति परस्मै
 पदे, अर्दयति अर्दते । परस्मैपद्यमित्येके । अर्दति । ‘अर्दं गतिवाचनयो’ अर्दति ॥

३९६. श्रथण् वन्धने च ॥ (यान्ताः ॥४॥) ॥ ३९७.

वदिण् भाषणे । ३९८. छदण् अपवारणे । ३९९. आङः

सदण् गतौ । ४००. छृदण् संदीपने ॥ (यान्ताः ॥४॥) ॥

४०१. शुन्धिण् शुद्धौ ॥ [यान्तः] ॥ ४०२. तनूण्

श्रद्धाघाते । उपसर्गाद्विध्यै । ४०३. मानण् पूजायाम् ॥

(यान्तौ ॥२॥) ॥

अथण् वन्धने च-चकारादिसायाम् । मोक्षणे इत्येके । अथ श्रथण् हिसाया-
मित्यन्ये ॥ ४ ॥

अथ यान्ताश्चत्वारः । वदिण् भाषणे-संदेशने इत्यन्ये । वादयति,
संवादयति, पक्षे वदते । 'वद व्यक्तायां वाचि' वदति । यजादिस्वाद् ण्यति,
व्यते ॥ छृदण्--'छृदण् संवरणे' । ऊर्जने घटादिस्वाद्भ्रस्ये, छृदयति ॥ आङः
सदण् गतौ-आङः परः 'सद' इत्ययं धातुर्गतावर्थे युजादिः । आसादयति,
भासीदति । आसदतीत्येके । अनुस्वारेच्चावेडित्यन्ये, भासत्ता, आसात्सीत् ।
आहोऽन्यत्र सीदति । गतेरन्यत्र सीदति । 'पदलृङ् विशरणादौ' असदत् ॥
छृदण्--"कृत-चृत-नृत-छृद-तृदोऽसिचः सादेर्वा" (४, ४, ५०) इत्यत्र
तृदसाहचर्येण रुधादेरेव प्रहणात् सादौ इङ्विकल्पाभावे, छृदिष्यति । ऐदिदय-
मित्येके । 'ऊहृदृपी दीप्तिदेवनयोः छृन्ते, छृणन्ति ॥ ४ ॥

शुन्धिण् शुद्धौ-अनिदिदित्येके, शुन्धति । 'शुधंश् शौचे' शुष्पति ॥

अथ यान्तौ । तनूण् श्रद्धाघाते-श्रद्धोपकरणयोरित्यन्ये । 'तनूयी
विस्तारे' तनुते तनोति । कं ततः । उपसर्गाद्विध्यै-उपसर्गपूर्वसन् दैर्घ्येऽर्थे
युजादिः । आतानयति जितानयति प्रतानयति, आतनति चितनति प्रतनति ।
अन्यत्र तनोति । वन श्रद्धोपहिसनयोरिति चान्द्रं पारायणम् ॥
मानण्-अयं मनणित्वेके । 'मानि पूजायाम्' मीमांसते ॥ २ ॥

४०४. तपिण् दाहे । ४०५ तृपण् प्रीणने । ४०६.
 आप्लृण् लम्भने ॥ (पान्ताः ॥ ३॥) ॥ ४०७. दृभैण् भये ॥
 [भान्तः] १. ॥ ४०८. ईरण् क्षेपे ॥ [रान्तः] १ ॥ ४०९.
 मृषिण् तितिक्षायाम् । ४१०. शिषण् असर्वोपयोगे ।
 विपूर्वोऽतिशये । ४११. जुषण् परितर्कणे । ४१२. धृषण्
 प्रसहने ॥ (पान्ताः ॥ ४ ॥) ॥

अथ पान्ताश्चयः । तपिण्—‘तपं सन्तापे’ तपति । ‘तपिच् पेश्ये वा’
 तप्यते ॥ तृपण् प्रीणने—सन्दीपने इत्येके । अयं ‘तृपण् दृपण् संदीपने’
 इत्येके । ‘दृपौच् हर्षमोहनयोः’ दृप्यति । ‘तृपौच् प्रीतौ’ तृप्यति । ‘तृपद्
 प्रीणने’ तृप्नोति ॥ आप्लृण् लम्भने—लम्भनं प्राप्तिः । ‘आप्लृट् ग्राहौ’
 आप्नोति ॥ ३ ॥

दृभैण्—पेदिषवात् कयोर्नेट्, दृब्धः दृब्धवान् । ‘दृभैण् ग्रन्थे’ दृभति ॥
 ईरण् क्षेपे—गतावित्येके । क्षेपः प्रेरणम् । ‘ईरिक् गतिकम्पनयोः’ ईरते ॥
 अथ पान्ताश्चरारः । मृषिण्—मर्षयति, मर्षते । ‘मृषू सहने च’
 मर्षति । ‘मृषीच् तितिक्षायाम्’ मृष्यते, मृष्यति । ‘मृषण् क्षान्तौ’ मृष्यते
 मृषयति । णिचोऽनित्यत्वात् मृषति अदन्तत्वाच्च गुणः । भवि-शुब्धि-भवि-
 तपि-वदि-मृषयः पठवि परस्मैपदिन इति भीमसेनीयाः ॥ शिषण् असर्वो-
 पयोगे—असर्वोपयोगोऽनुपयुक्तत्वम् । ‘शिषण् विरोधे’ शिषति । विपूर्वोऽति-
 शये—अतिशय उरकपः । विपूर्वः शिपिरतिशये युजादिः ॥ जुषण् परितर्कणे-
 परितर्कणे इत्येके । ‘जुषेति प्रीतिसेवनयोः’ जुषते ॥ धृषण्—प्रसहनमभिभवः
 आदिदयमित्येके, तन्मते ‘न वा भायारम्भे’ (४, ४, ४२) इति कपोर्वा
 नेट्, प्रपृष्टमनेन । ‘जिष्टपाट् प्रागव्ये’ धृप्नोति ॥ ४ ॥

४१३. हिसुण् हिंसायाम् ॥ [सान्त] १ ॥ ४१४.

गर्हण् विनिन्दने । ४१५. पहण् मर्षणे ॥ [हान्तो] २ ॥

बहुलमेतन्निदर्शनम् ॥ १ ॥ [वृत्त युजादि] ॥

हिसुण्—‘हिसुप हिंसायाम्’ हिनस्ति ॥ गर्हण्—‘गर्हि कृत्स्ने’ गर्हते ॥
पहण्—‘पहि मर्षणे’ सहते ॥ २ ॥

बहुलमेतन्निदर्शनम्—यदेतद् भवत्यादिधातुपरिगणन तद्वाहुल्येन निदर्शनत्वेन श्रेयम् । तेनाग्राऽपठिता अपि ‘कृवि’ प्रभृतयो लौकिका, स्तम्भूयभृतय सौश्रुलुम्पादयश्च वाच्यकरणीया धातव उदाहर्या । वर्धते हि, धातुगण ।
पहण्यम्—

“मिलन्त्याशासु जीमूता, विह्वयन्ते दिवि ग्रहा ।

उपक्षपयति प्रावृट्, क्षीयन्ते कामिविग्रहा ॥ १ ॥ इत्यादि ।

मुसलक्षेपहुकारस्तोभे कलमरगण्डनि ।

कुचविष्कम्भमुत्तन्ननिस्कुभ्नातीव ते स्मर. ॥ १ ॥

नीपानन्दोलयचेप, प्रेहोलयति मे मन ।

पवनो वीजयनाशा, समाशामुन्मुलुम्पति ॥ २ ॥

तायत्स्वर प्रस्वरमुल्ललयाचकार ॥ ”

यद्वा भूवादिगणादुक्ता स्वार्थगिजन्ता अपि बहुल भवन्ति । चुगादि
रसु निदर्शनाय । यदाहु —

‘निरुत्तरेपणाद्धातो प्राकृतेऽर्थे गिनिष्यते ॥’ लृट्यम्—‘रामो राज्य
कायत्’ अरुरोदित्यर्थे । रक्षयति वरम् रजतीत्यर्थे । मेदयति कृत्यान्,
भनत्तीत्यर्थे । यद्वा प्रयोज्यव्यापारेऽपि प्रयोक्तृव्यापारानुप्रवेशो गिग चिरापि
दिधारोपाद्बहुल भवति ।

“पञ्चान राभं सधया इन्द्र” यत्नीचनदित्यर्थे । “अर द्वादशधा जजे”
नतिनमित्यर्थे । “पडिभ हरे कृति” कर्षयतीत्यर्थे ।

॥ इत्याचार्यश्रीहैमचन्द्रानुस्मृताश्चुरादयो णितो

धातवः ॥ ९ ॥ (?)

॥ इति आदिसूत्रं समाप्तम् ॥ छ (?) ॥

॥ सं(वत्) १५१६ वर्षे, जेठ शुदि ९, वार बुधे ॥

॥ म० राजालसितमस्ति (?) ॥ छ ॥

“ घान्ति पर्णशुपो घाता घान्ति पर्णमुचोऽपरे ।

घान्ति पर्णरुहोऽप्यन्ये, ततो देव प्रचर्षति ॥ १ ॥ इति ”

अथवा “ णिऽबहुल नास्ति कृगादिषु ” (३, ४, ४१) इत्येव सिद्धेऽत्र
सूत्रच्छिद्रान्धदण्डादय उदाहरणार्था । तेनाऽदन्तेऽवनुक्तं अपि बहुल इष्टम् ।
तेन ‘स्कन्ध समाहारे’ ‘ऊष चुराणे’ ‘स्कु’ प्रकटभावे’ ‘वस निवासे’ इत्या
दयोऽपि भवन्ति । तथा ओजयस्योञ्ज ।

तद्विस्तचयतीवाशा ॥

पांसुर्दिशा मुच्यमनुष्यदुःखितोद्ग ॥ इति ।

॥ समर्थित चेद् धातुपारायणमिति ॥

इत्याचार्यश्रीविजयनेमिसूरिपट्टालङ्कारविजयलावण्यसूरिशिष्येण

मुनिदक्षविजयेन विरचितं घुटितदिष्णिवानुसन्धानं

समाप्तम् ॥

॥ ॐ शान्तिः ॥

॥ ॐ अहं नमः ॥

॥ अथ कण्ड्वादिः ॥

१. कण्डून् ॥ [ऊदन्तः १] ॥

श्रीस्याधन्तरत्नाकरादिकर्तृ-मुनिश्रीदक्षविजयप्रणीतः

कण्ड्वादिप्रकाशः

[अगधरावृत्तम्]

नामं नामं जिनेन्द्रं विबुधपतिनतं सार्वसावेज्ञवाचं ।
सूरीशं हेमचन्द्रं सुगुणगणनिधिं नेमिसूरिप्रकाण्डम् ॥
श्रीमल्लावण्यसूरिं निजगुरुप्रघरं सर्वतन्त्रस्वतन्त्रं
श्रीकण्ड्वादिप्रकाशं स्वपरहितकृते दक्षसाधुः करोति ॥ १ ॥

द्विविधा. कण्ड्वादयः, धातवो नामानि च । तत्र धातुत्वं “धातो कण्ड्वा-
देर्यक्” (३. ४. ८) इति सूत्रे धातुग्रहणाद् यक् कित्वाच्चावसीयते । नामत्वं
तु केषाञ्चित् कण्ड्वादीनां दीर्घान्तपाठात् । कण्ड्वयते इत्यादि रूपं तु मन्तूय-
तीतिवत् “दीर्घश्चि-यङ्-यक्-क्येपु च्” (४. ३. १०८) इति भविष्यति ।
यदाहुः कलिकालसर्वज्ञाः श्रीमन्तो भगवन्तो हेमचन्द्रसूरीशः—

॥ इत्याचार्यश्रीहैमचन्द्रानुस्मृताश्वुरादयो णितो

धातवः ॥ ९ ॥ (?)

॥ इति आदिसूत्रं समाप्तम् ॥ छ (?) ॥

॥ सं(वत्) १५१६ वर्षे, जेठ शुदि ९, वार बुधे ॥

॥ म० राजालसितमस्ति (?) ॥ छ ॥

“ घान्ति पर्णशुपो वाता घान्ति पर्णमुचोऽपरे ।

घान्ति पर्णरहोऽप्यन्ये, ततो देव प्रघर्षन्ति ॥ १ ॥ इति ”

अथवा “ गिज्जबहुल नास कृगादिषु ” (१, ४, ४२) इत्येव सिद्धेस्तत्र सूत्रच्छिद्वान्धदण्डादय उदाहरणार्था । तेनाऽदन्तेष्वनुक्तं अपि बहुल इष्टया । तेन ‘स्कन्ध समाहारे’ ‘ऊप हुरणे’ ‘स्कु’ प्रकटभावे’ ‘वस निवासे’ इत्यादयोऽपि भवन्ति । तथा ओजपत्योज ।

तद्विरचयतीषाशा ॥

पांसुर्दिशा मुस्रमतुष्यदुत्थितोद्रे ॥ इति ।

॥ समर्थित चेद् धातुपारायणमिति ॥

इत्याचार्यश्रीविजयनेमिसूरिवह्वाङ्कारविजयलावण्यसूरिशिष्येण

मुनिदक्षविजयेन विरचितं पुनितटिप्पणिकानुसन्धानं

समाप्तम् ॥

॥ ॐ शान्तिः ॥

॥ ॐ अर्हं नमः ॥

॥ अथ कण्डूवादिः ॥

१. कण्डूग्न ॥ [उदन्तः १] ॥

श्रीस्याद्यन्तरल्लारादिकर्तृ-मुनिश्रीदक्षविजयप्रणीतः

कण्डूवादिप्रकाशः

[स्रग्भरावृत्तम्]

नामं नामं जिनेन्द्रं विबुधपतिनतं सार्वसाधैश्वराचं ।
सूरीशं हेमचन्द्रं सुगुणगणनिधिं नेमिसूरिप्रकाण्डम् ॥
श्रीमल्लाघण्यसूरिं निजगुरुप्रघरं सर्वतन्त्रस्वतन्त्रं
श्रीकण्डूवादिप्रकाशं स्वपरहितकृते दक्षस्तापुः करोति ॥ १ ॥

द्विविधाः कण्डूवादयः, धातवो नामानि च । तत्र धातुत्वं “धातोः कण्डूवा-
देर्यक्” (३. ४. ८) इति सूत्रे धातुप्रहणाद् यरुः कित्वाच्चावसीयते । नामत्वं
तु केषाञ्चित् कण्डूवादीनां दीर्घान्तपाठात् । कण्डूयते इत्यादि रूपं तु मन्तूय-
तीतिवत् “दीर्घश्चिब-यङ्-यङ्-क्येपु च” (४. ३. १०८) इति भविष्यति ।
यदाहुः कलिकालसर्वज्ञाः श्रीमन्तो भगवन्तो हेमचन्द्रसूरीशः—

“इह केचित् कण्ठ्वादयः क्रियामाहुः केचिदक्रियाम् । तथा हि—कण्ठ्यतीति पूर्वाऽपरीभूता साधनाकाङ्क्षिणो क्रिया गात्रविकपणलक्षणा प्रतीयते, कण्ठूरिति च निरस्तकमा साधननिरपेक्षा वेदना, यामपनेतुं कण्ठ्यतीति । यल्लस्यम्—‘गात्रे मे कण्ठूरुदिता’ इत्यादि । ननु च यदीमे कण्ठ्वादयः साध्यमानरूपां साधनसम्बन्धिनीति प्रकृतां क्रियामाहुस्तदा धातव एव, क्रियार्थत्वात् ; नष्टेयं रूपस्याऽधातुत्वं सम्भवति, विरोधात् । अथ नैवंरूपाः, संवृतकमां साधननिरपेक्षां सिद्धरूपां द्रव्यात्मानमवस्थामाहुर्न तर्हि धातवः, न हि अक्रियावचनो धातुर्भवति । न चैकस्योभयरूपता सम्भवति, विरोधात् ; न हि क्रियां भुवनक्रियां ब्रवीतीति चेद् ? उच्यते,—नचैकस्मिन्निर्विभागे विशेषामनि उभयरूपता सम्भवति, अविशेषात्मनि तु अनेकविशेषात्मकत्वात् सम्भवति, क्वचित् कदाचित् कस्यचिदर्थस्याभिधानात् । एवंरूपमेव चाश्रित्य ‘एकः शब्दोऽनेकार्थः’ इति व्यवहियते इत्यदोषः ॥ ”

एवं कण्ठ्वादीनां धातु—नामभेदाद् द्वैविच्येऽपीयं व्यवस्था, धातुरूपेभ्यः कण्ठ्वादिभ्यो यकि त्यादौ च कण्ठ्यती गादि, नामरूपेभ्यः कण्ठ्वादिभ्यस्तु धातुत्वामावाद् यक् न भवति, किन्तु एकत्वादिमदर्थवृत्तित्वात् त्यादौ ‘कण्ठ्वाः कण्ठ्वौ’ इत्यादि भवति ॥

ननु नामरूपेभ्यः कण्ठ्वादिभ्यः वृत्तेऽपि यकि न कश्चिदोषः, तथा हि—यकि कृष्करणे “अतः” (४, ३, ८२) इत्यकारलोपे “योऽशति” (४, ३, ८०) इति यकारलोपे च कण्ठूरिति सिद्धयति, एवं च “धातोः कण्ठ्वादेर्यक्” (३, ४, ८) इति सूत्रे धातुग्रहणं तत्प्रतिसन्धानं वा न विधेयमिति चेत् ? न, कृष् प्रत्यय एव न सम्भवति, स हि धातोर्भवति, नाम्नायाऽक्रियावचनं न धातुवाऽभावात् । न हि स्वार्थिको यक् क्रियामभिधातुं शक्नोति ॥

धातुत्वेऽपि 'कण्डूवौ कण्डूव' इत्यादौ "संयोगात्" (२. १. ५२) इत्युवादेशे 'कण्डूवौ कण्डूव' इत्यनिष्टमापद्येत, यथा कटप्रुवौ कटप्रुव इति । मन्तुरित्यत्र च यकि "दीर्घश्चिन्-यङ् यक् क्येषु च" (४. ३. १०८) इति दीर्घवे मन्तूरित्यनिष्टमापद्येत, दीर्घाभावेऽपि "ह्रस्वस्य त पितृकृति" (४. ४. ११३) इति तोऽन्त स्यात्, तथा च 'मन्तुत्' इत्यनिष्टमापद्येत । निञ्च क्विप् "कर्त्तरि" (५. १. ३) इति कर्त्तरि स्यात्, ततश्च क्तिबत्ताद् वेदनामात्रप्रती-
तिर्न स्याद्, अपि तु वेदनाकर्तुः । यदि "क्रुध्-सम्पदादिभ्य क्विप्" (५. ३. ११४) इत्यत्र कण्डूवादिगणस्य पाठमभ्युपगम्य भावे क्विप् विधीयेत, तदा वेदनामात्रप्रतीति सम्भवति, तथाऽपि 'कण्डूया मन्तूया' इत्यत्र "शंसि प्रत्ययात्" (५. ३. १०५) इति 'अ' प्रत्ययो यो भवति स न स्यात्, 'यस्मिन् प्राप्ते यो विधिरारभ्यते स तस्य बाधको भवति' इति न्यायाद्, 'अस्मिन् प्राप्ते "क्रुध्-सम्पदादिभ्य क्विप्" (५. ३. ११४) इति क्विप् स्याद्, आरभ्यमाणत्वात्, न तु 'अ' प्रत्ययः । अतोऽपि, नाम्नो यक्प्रत्ययोऽभ्युपगन्तुं न शक्यते, यक् कित्वादिति । यदि धातुभ्यो यक् न स्यात्तदा यक् कित्वा-
मनर्थकं स्यात्, तद्वि धातोर्विहिते प्रत्यये गुणप्रतिषेधार्थं त्रियते, अतः कित्वा-
धातोरेव 'यक्' इति स्थितम् ॥

१. कण्डूग इति । कण्डूग गात्रविकरणे । कित्वात् फलवति कर्त्तरि ईगित" (३. ३. ९५) इत्यात्मनेपदम्, फलवत्कर्तृवाभावे तु "शेषात् परस्मै" (३. ३. १००) इति परस्मैपदम् । तथा व्यवस्थया, उभयपदमिति फलितम् । अत एवाभियुक्तोक्तिः — "जेनोभयपदी प्रोक्त" इति । "अवयवे कृतं लिङ्गं समुदायस्यापि विशेषकम्, यं समुदायं सोऽवयवो न व्यभिचरति" इति

२. महीङ् । ३. हृणीङ् ॥ [इदन्तो २] ॥

४. वेङ् [एदन्तः] ५. लाङ् ॥ [आदन्तः] ॥

न्यायात् 'कण्डू' इत्यस्य गित्वेऽपि कण्डूय इत्यस्य गित्वात्, तफलं वेदितव्यम्, एवमन्यत्रापि अनुबन्धान्तरस्य समुदायार्थवम् । एतेन कण्डूय इति समुदायस्य गित्वाभावात् कथं तत्फलभाक्त्वमिति शङ्का निरस्ता । " धातोः कण्डूवादेर्यक् " (३. ४. ८.) इति त्वार्थे यकि 'कण्डूयति कण्डूयते' इत्यादि । अत्र यकः कित्वाद् गुणाभावः । पूर्वाचार्यप्रसिद्धचतुरोघेनादावस्य पाठः ॥

अथ 'सूचिकदाह' न्यायेन, अल्पा आत्मनेपदिनो वाच्याः, ते च चत्वारस्तत्राऽन्यादिक्रमेण द्वौ ईदन्तौ, तत एकारान्तः, ततो वर्णक्रमेण प्रथमपाठाऽहोऽपि, अर्थसाम्याल्लाघवार्थमादन्तः ।

२. महीङ् इति । महीङ् वृद्धौ पूजायां च । व्यस्तार्थनिर्देशः कैवल्यपूजार्थस्वीकृतः प्रतिबोधाय, यथा पूजायां तथा वृद्धावपि । अपलापोऽनुचित इत्यर्थः । 'महीङ् पूजायाम्' इति माधवीयधातुवृत्तिः । अत्र पूजा पूज्यमानकर्तृका, तेनाऽयमकर्मकः, महीयते पूजामधिगच्छतीत्यर्थः । यथा—"प्रेय स्वो महीयते" इति रामायणम् । ङित्वाद "इङितः कर्त्तरि" (३. ३. २२) इत्यात्मनेपदे, महीयते इत्यादि ॥

३. हृणीङ् इति । हृणीङ् रोपलजयो । ङित्वादात्मनेपदे हृणीयते इत्यादि ॥ ४ वेङ् ५ लाङ् इति । एतौ धौर्त्ये पूर्वभावे त्वने च । ङित्वादात्मनेपदे वेयते लायते इत्यादि ॥

६. मन्तु । ७. वल्गु । ८. असु ॥ [उदन्ताश्रयः ३] ॥

९. वेद् । १०. लाट् । (वेट् लाटित्यन्ये) ॥ ११. लिट् ।

१२. लोट् ॥ [टकारान्ताश्रयः ॥ ४ ॥] ॥

अथ पारिशेष्यात् परस्मैपदिनो घञ्जाः, तत्रादौ त्रय उदन्ताः । ६ मन्तु इति । मन्तु रोपवैमनस्ययोः । “शेषात् परस्मै” (३. ३. १००) इति परस्मै-पदे “दीर्घश्चिञ्” (४. ३. १०८) इति दीर्घवे मन्तूयतीत्यादि । चन्द्रस्तु-जितं पठित्वा ‘मन्तूयते’ इत्यात्मनेपदमप्याह ॥

७. वल्गु इति । वल्गु माधुर्यपूजयोः । यकि दीर्घे वल्गूयतीत्यादि ॥ ८. असु इति । असु मानस उपतापे । यकि दीर्घे असूयतीत्यादि । केचित् ‘असूङ्’ इति द्वितं दीर्घान्तं च पठन्ति; असूयते इत्यात्मनेपदं चोदाहरन्ति । सायणाचार्यस्तु-‘असु मनस्’ एतावुपतापे, इत्याह । तन्मते, असूयति मनस्यतीति । वर्धमान-हरदत्त-गणरत्नमहोदधिकारा-आधनुसारेणासुरा-न्दमसिति सान्तं पठित्वा, असूजि दीर्घान्तमेके पठन्तीत्याहुस्तन्मते ‘असूयति असूयते’ इति भवति । “न ह्यनुसूयन् कुलसूयते” इति श्रीशेषाहेः प्रयोगः ॥

अथ टकारान्ताश्रयः । ९ वेद् १० लाट् इति । एतौ वेट् लाट् । यथा ‘वेड् लाट्’ घोल्ये स्वने च वर्तते तथा इमावपीत्यर्थः, लाघवार्थमेवं निर्देशः । वेड्यति लाट्यतीत्यादि । अत्र मतान्तरमाह-वेट् लाटित्यन्ये । केचित्तु ‘वेट् लाट्’ इत्येकमेव धातुं पठन्ति, तन्मते वेट् लाट् इत्यतीत्यादि ॥ ११ लिट् इति । लिट् अन्पार्थे कुलसायां च । लिट्यतीत्यादि ॥ १२ लोट् इति । लोट् दीप्तौ । लोट्यतीत्यादि । सायणाचार्यस्तु, ‘लेट् लोट् घोल्ये पूर्वभावे स्वने च’ इत्याह ॥

१३. उरस् । १४. उपस् । १५. इरस् । १६. तिरस्
 १७. इयस् १८. इमस् । १९. अस् । २०. पयस्
 २१. सम्भूयस् ।

अथ सकारान्ता दश । १३ उरस् इति । उरस् ऐश्वर्ये । उरस्यति
 बलार्थे इति सायणाचार्यः, उरस्यति बलवान् भवतीत्यर्थः ॥ १४ उप
 इति । चिन्त्याऽर्थोऽयमिति श्रीहैमचन्द्रसूरीशा भगवन्त । 'उपस् प्रभातीभा
 इति सायणाचार्यः, उपस्यति रात्रि ॥ १५ इरस् इति । इरस् ईर्ष्यायाम्
 इरस्यतीत्यादि ॥ १६ तिरस् इति । तिरस् प्रसिद्धार्थः, अन्ताद्धावित्यर्थः
 तिरस्यतीत्यादि ॥

१७. इयस् १८. इमस् १९. अस् २० पयस् २१. सम्भूया
 इति । एते चिन्त्यार्था इति श्रीहैमचन्द्रसूरीशा भगवन्त ॥

सायणाचार्यस्तु—

१७. इयस् इति । इयस् ऐश्वर्ये, अमुं दुर्गो न पठतीति गणरत्नम्
 होदधौ । इयस्यतीत्यादि ॥

१८. इमस् इति । एतत्स्थाने 'ईस्' इत्यपि पाठो दृश्यते । इमस्यति,
 ईस्यति, इत्यादि ॥

१९. अस् इति । प्रयन्तरे नाऽयं दृश्यते । अस्यति ॥

२०. पयस् इति । पयस् प्रसूनी । प्रसूति परिमाणविशेषः ।
 पयस्यतीत्यादि ॥

२१. सम्भूयस् इति । सम्भूयस् प्रभूतभावे, बहुत्वे इत्यर्थः । "प्रभुर्ब
 प्रचुरं प्राज्य—मदधं बहुलं तथा" इत्यमरः । सम्भूयस्यतीत्यादि ॥

(ध्रीद्वैमघातुपारायणे कण्ठ्वादिप्रकाशयुक्ताः कण्ठ्वादिधातवः।) १२१

२२. दुवस् ॥ [सकारान्ता दश-१५] ॥

२३. इरज् । २४. भिपज् । २५. भिष्णज् ॥

[जकारान्तास्त्रयः-१] ॥

२२. दुवस् इति । दुवस् परिताप-परिचरणयो. दुवस्यती यादि । सन्दीपनेऽपि केचित् । यल्लस्यम्-‘समिधाग्निं दुवस्यति’ इति । एतत्स्थाने ‘द्रवम्’ इति केचित्, द्रवस्यतीत्यादि ॥

॥ इति सकारान्ता दश-१० ॥

प्रथ जकारान्तास्त्रयः -

२३. इरज् इति । इरज् ईर्ष्यायाम् । इरज्यति । एत स्थाने ‘इरज् ईर्ष्यायाम्’ इति माघवीयधातुवृत्तिः । तन्मते ईर्यति । अत्र वर्धमान-हर दत्तौ-‘इरम् इरज् इरज्’ ईर्ष्यायामिति त्रीन् पठतु । इरस्यति, इरज्यति, ईर्यति ।

‘इरज्यन्तान्ने प्रथयस्व जन्तुभिः’ इत्यत्र भट्टभास्करादिभिर्द्रष्टव्यर्थोऽयमभिहितः ; तथा-‘इरज्यन्ता वसव्यस्य भूमे’ इत्यत्र ऐश्वर्यार्थः । ईर्यतिमाणां नमानार्थोऽपि, उक्तं च-ईर्यतिरोच्चोपाधिरिति स्थितिरिति ॥

२४. भिपज् इति । भिपज् चिकित्सायाम् । भिपयती यादि ॥

२५. भिष्णज् इति । भिष्णज् उपसेवायाम् । भिष्णयती यादि ॥

॥ इति जकारान्तास्त्रय -३ ॥

२६. रेखा । २७. लेखा । २८. एला । २९. वेला ।
३०. केला । ३१. खेला । खेल इत्यन्ये । ३२. गोधा ।

अथ भादन्ता अष्टौ—

२६. रेखा, २७ लेखा इति । 'रेखालेखार्थौ चिन्त्यौ' इति श्री-
हैमचन्द्रसूरीशा भगवन्तः । रेखा श्लाघाऽऽसादनयोः । आसादनं प्राप्तिः प्रापणा
वा । रेखायति । 'श्लाघामनुभवति, अनुभावयति वा' इति माधवीयधातुशेषः ॥

२७. लेखा इति । लेखा स्वल्पे च । लेखायति । एतस्थाने 'लेख'
इत्यन्ये । तन्मते "अतः" (४. ३. ८२) इत्यञ्छकि लेखयति ॥

२८. एला इति । एला विलासार्थः । एलायति । अत्र 'इला' इत्यपरे
पठन्ति । तन्मते इलायति ॥

२९. वेला इति । 'वेला चिन्त्यार्थः' इति श्रीहैमचन्द्रसूरीशा भगवन्तः ।
वेलायतीत्यादि ॥

३०. केला, ३१ खेला इति । 'केलखेलौ' एलावत्, विलास इत्यर्थः ।
केलायति, खेलायति इत्यादि । अत्र मतान्तरमाह—'खेल इत्यन्ये' इति ।
"अतः" (४. ३. ८२) इत्यञ्छकि खेलयतीत्यादि ॥

३२. गोधा इति । गोधा चिन्त्यार्थ इति श्रीहैमचन्द्रसूरीशा भगवन्तः ।
गोधायतीत्यादि ॥

(श्रीहैमधातुपारायणे कण्ठ्वादिप्रकाशयुक्ताः कण्ठ्वादिधातवः १) १२३

३३. मेघा ॥ [आदन्ता अष्टो-८] ॥

३४. मगध । ३५. इरघ । ३६. इषुध ॥

[धान्तास्त्रयः-३] ॥

३७. कुपुभ ॥ [भान्तः-१] ॥

३३. मेघा इति । मेघा आशुग्रहणे । मेघायतीत्यादि ॥

॥ इत्यादन्ता अष्टो-८ ॥

अथ धान्तास्त्रयः-

३४. मगध इति । मगध परिवेष्टने । नीचदास्ये इत्येके । “अतः”

४. ३. ८२) इत्यल्लुकि मगध्यतीत्यादि ॥

३५. इरघ इति । अयं चिन्त्यार्थ इति श्रीहैमचन्द्रसूरीश भगवन्तः ।

अत्रापि “अतः” इत्यल्लुकि, इरध्यतीत्यादि ॥

३६. इषुध इति । इषुध शरधारणे । अल्लुकि, इषुध्यतीत्यादि ॥

॥ इति धान्तास्त्रयः-३ ॥

अथ भान्तः-

३७. कुपुभ इति । कुपुभ क्षेपे । अल्लुकि कुपुभ्यतीत्यादि । एतत्स्थाने

‘कुरु’ इति क्रियारत्नसमुच्चये, एवं ‘कुकुरु’ इत्यपि पाठोऽन्यत्र दृश्यते ।

अत्र “दीर्घश्च-यङ्-यक्-क्येपु च” (४. ३. १०८) इति दीर्घे कुरुष्यति,

कुकुरुष्यतीत्यादि ॥

॥ इति भान्तः-१ ॥

३८. सुख । ३९. दुःख ॥ [स्वान्तौ-२] ॥

४०. अगद । ४१. गद्गद । 'गद्गदङ्' इत्येके ॥
[दान्तौ-२] ॥

अथ स्वान्तौ—

३८. सुख, ३९ दुःख इति । सुख, दुःख, तत्क्रियायाम् । तच्छब्देन सुखदुःखार्थौ परामृश्येते । तेन सुखदुःखरूपायाः क्रियायामित्यर्थो भवति । “अतः” (४. ३. ८२) इत्यञ्जलि सुख्यति दुःख्यति, सुखमनुभवति दुःखमनुभवतीत्यर्थः ॥

॥ इति स्वान्तौ-२ ॥

अथ दान्तौ—

४०. अगद इति । चिन्त्यार्थोऽयमिति श्रीहेमचन्द्रसूरीशा . भगवन्तः । ‘अगद नीरोगत्वे’ इति माघवीया धातुवृत्तिः । अमुं भोजो नेच्छतीति गणरत्नमहोदधौ । अञ्जलि अगद्यतीत्यादि ॥

४१. गद्गद इति । गद्गद वान्मयस्वलने । अञ्जलि गद्गद्यतीत्यादि । अत्र मतान्तरं दर्शयति—‘गद्गदङ् इत्येके’ इति । तन्मते गद्गद्यते इत्यादि ॥

॥ इति दान्तौ-२ ॥

(प्रतिपन्नतुषारयमे कण्ठ्यादिप्रकाशयुक्तताः कण्ठ्यादिधातवः ॥) १२५

४२. तरण । ४३. चरण । ४४. उरण । ४५.
तुण । ४६. पुरण । ४७. भुरण । ४८. चुरण ।

अथ कर्त्तव्यं—

४२. तरण इति । तरण प्रसिद्धार्थः । गताविति माधवीयघातुवृत्तिः ।
कण्ठ्ये, उन्मत्तये ॥

४३. चरण इति । चरण गतौ । एतस्याने—'वरण' इति भोजः ।
मोहदहनं कण्ठ्ये—'कण्ठाधार्यैर्वैलान्' इति माधवीयघातुवृत्तिः ।
'माध' इति तु क्रियारत्नसमुच्चये । कण्ठ्ये 'चरण्यति, वरण्यति,
मन्दं' इति ॥

४४. उरण इति । चिन्त्यार्थोऽस्मिन् श्रीहिमचन्द्रसूरीणां भावन्तः ।
कण्ठ्ये, उन्मत्तये ॥

३८. सुख । ३९. दुःख ॥ [स्वान्तौ-२] ॥

४०. अगद । ४१. गद्गद । 'गद्गदङ्' इत्येके ॥
[दान्तौ-२] ॥

अथ स्वान्तौ—

३८. सुख, ३९ दुःख इति । सुख, दुःख, तत्क्रियायाम् । तच्छब्देन सुखदुःखार्थौ परामृश्येते । तेन सुखदुःखरूपायाः क्रियायामित्यर्थो भवति । "अतः" (४. ३. ८२) इत्यन्तुकि सुख्यति दुःख्यति, सुखमनुभवति दुःखमनुभवतीत्यर्थः ॥

॥ इति स्वान्तौ-२ ॥

अथ दान्तौ—

४०. अगद इति । चिन्त्यार्थोऽयमिति श्रीहेमचन्द्रसूरीशा . भगवन्तः । 'अगद नीरोगत्वे' इति माधवीया धातुवृत्तिः । अमुं भोजो नेच्छतीति गणरत्नमहोदधौ । अन्तुकि अगयतीयादि ॥

४१. गद्गद इति । गद्गद वाक्पयम्बल्ले । अन्तुकि गद्गदनीयादि । अत्र मतान्तरं दर्शयति—'गद्गदङ्' इत्येके' इति । तन्मते गद्गदते इत्यादि ॥

॥ इति अन्तौ-२ ॥

धोहमधातुपारायणे कण्वादिप्रकाशयुक्ता. कण्वादिधातवः।) १२५

४२. तरण । ४३. चरण । ४४. उरण । ४५.
तुरण । ४६. पुरण । ४७. भुरण । ४८. चुरण ।

अथ गान्ता अष्टौ—

४२. तरण इति । तरण प्रसिद्धार्थः । गताविति माघवीयधातुवृत्तिः ।
अन्लुकि तरण्यतीत्यादि ॥

४३. चरण इति । चरण गतो । एतत्स्थाने—‘वरण’ इति भोजः ।
तयोरुदाहरणं कान्ये—‘वरणाश्चारण्यैर्वेलाम्’ इति माघवीयधातुवृत्तिः ।
‘भरण’ इति तु क्रियास्त्नसमुच्चये । अन्लुकि ‘चरण्यति, वरण्यति,
भरण्यति’ इति ॥

४४. उरण इति । चिन्त्यार्थोऽमिति श्रीहैमचन्द्रसूरीशा भगवन्तः ।
अन्लुकि, उरण्यतीत्यादि ॥

४५. तुरण इति । तुरण त्वरायाम् । अन्लुकि तुरण्यतीत्यादि ॥

४६. पुरण इति । पुरण गतो । अन्लुकि पुरण्यतीत्यादि ॥

४७. भुरण इति । भुग्ण धारण-पोषण-युद्धेषु । ‘भुग्ण धारणपोषणयो.,
पणधारणयोरियन्ये’ इति माघवीया धातुवृत्तिः । अन्लुकि भुग्यतीत्यादि ॥

४८. चुरण इति । चुग्ण मतिचौर्ययोः । ‘चौर्ये प्व’ इति माघवीया
धातुवृत्तिः । अन्लुकि चुरण्यतीत्यादि ॥

४९. भरण ॥ [णान्ता अष्टो-८] ॥

५०. तन्तस, ५१. पम्पस ॥ [सान्तौ द्वौ-२] ॥

५२. अरर । ५३. समर । ५४. सपर ॥
[रान्ताख्यः-३] ॥

॥ इति कण्ठ्वादिः ॥ छ ॥ श्रीः ॥ छ ॥ श्रीः ॥ छ ॥

४९. भरण इति । भरण प्रसिद्धार्थः । अल्लुकि भरण्यतीत्यादि ॥

॥ इति णान्ता अष्टो-८ ॥

अथ सान्तौ—

५०. तन्तस, ५१ पम्पस इति । एतौ दुःस्वार्थौ । एतस्स्थाने—
'तन्तस् पम्पस्' इत्यपि पाठो दृश्यते । तन्तस्यति, पम्पस्यति । भदन्तत्वे तु
अल्लोपो विज्ञेयः ॥ ॥ इति सान्तौ-२ ॥

अथ रान्ताख्यः—

५२. अरर इति । अरर आराकर्मणि । आरा प्रतोदा । अल्लुकि,
अरर्यतीत्यादि ॥

५३. समर इति । समर युद्धे । अल्लुकि समर्यतीत्यादि ॥

५४. सपर इति । सपर पूजायाम् । अल्लुकि सपर्यतीत्यादि ॥

॥ इति रान्ताख्यः ॥

कण्ठ्वादेराकृतिगणत्वात् धनादीनामपि सङ्ग्रहणेन धनायती यादि ॥

अत्र क्रियारत्नसमुच्चयः—

क्ये, कण्डूयते ॥ अयतन्याम्—अकण्डूयीत्; अकण्डूयीष्ट । “अतः”
(४. ३. ८२) इत्यल्लुकि “योऽशिति” (४. ३. ८०) इति यल्लुकि, अभिप-
जीत् । अकण्डूयि । अभिपजि । अत्रान्लुकः स्यानित्वान्न वृद्धिः । कण्डूयाञ्चकार,
कण्डूयाञ्चके वा । भिपजाञ्चकार । कण्डूयिता । भिपजिता । “क्योवा”
(४. ३. ८१) इत्यत्र यकोऽपि लुगित्यन्ये । भिपजिता; भिपजियता ।
“कण्डूवादेस्तृतीय.” (४. १. ९) इति तृतीयस्य द्विवे; कण्डूयियिषति,
कण्डूयियिषते । असूयियिषति । णिगि, कण्डूययति, डे, अकण्डूयियत् । अत्र
“अतः” (४. ३. ८२) इत्यनेन विषयेऽप्यकारलोपात् “स्वरस्य०” (७.
४. ११०) इति स्यानिवाभावात्, ‘यि’ इत्यस्य द्वित्वम्, न तु ‘य’ इत्यस्य ।
एवमासूयियत् । कण्डूयिवा । कण्डूयिता । कण्डूयितुम् ॥ इति कण्डूवादिः ॥१॥

ते धीतयोगच्छाम्बराम्बरमणि—श्वेताम्बरशिरोमणि—शासनसम्राट्—क्षमापाळावलि-
रजितपादपद्म—प्रौढप्रतापि—श्रीकदम्बगिरिप्रमुखानेकतीर्थोद्धारक—सूत्रचक्रचक्र-
वर्ति सर्वतन्त्रस्वतन्त्र—जगद्गुरु—महाराकाचार्य—श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वर-
पद्मालंकार—श्याकरणाचस्पति—कविरत्न—शास्त्रविशारद—विबुधशिरोमणि-
महाराकाचार्य—श्रीमद्विजयलावण्यसूरीश्वर—विनेयमुनि-
दक्षविजयविरचितः कण्डूवादिप्रकाशः समाप्तः ॥

थीहैमधातुपारायणस्य शुद्धिपत्रकम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
वृत्त	वृत्ते	४	३	विंशत्	विंशत्	७०	६
नीचै	नीचै	७	४	विंशत्	विंशत्	७०	७
एव	एवं	१५	१५	छेदन	छेदने	७१	१४
अवयेव	अवयवे	१६	१६	धृत्	धृत्	७२	४
वृह	वृहु	२३	११	स्मृताः	स्मृता	७२	१०
अधो	अधो	२३	१७	ऋत्वादे०	ऋत्वादे०	७६	१८
लौह्य	लौह्यं	२६	२०	पश	पुश	७७	७
दनयाः	दनयोः	३०	६	जश	जुश	"	९
आहः	आहः	३६	५	कश	कुश	"	१०
गार्दि	गार्हि	३६	८	बाधने	बोधने	"	१२
शैश्यं	शैश्यं	३७	१२	यूम	युस	८७	६
मेदग	मेदग्	३९	१०	मित्येके	यमित्येके	"	८
घतादिः	घुतादिः	४२	१३	श्लिपण	श्लिपण्	"	१३
वैकृत्ये	वैकृत्ये	४३	२०	विणण्ह	विणहण्	८८	१
भूयि	भुवि	५१	६	अक्षयति	अक्षयति	"	१२
इक्	इक्	५१	८	तोरण	तोपण	८९	७
पृचद्	पृचद्	५१	२०	घट च । अयं	घट च ९१ ६		
वसिक्	वसिक्	५२	४	चास्फुटस्यर्थे जु-			
धान्ता	धान्ताः	५६	२	रादिः, चाटयति ।			
निष्पत्तिः	निष्पत्तिः	५७	१५	कणण	कणण्	९१	८
पुण्या	पुण्या	५८	१६	मुदण	मुदण्	९२	१५
शमूच्	शमू	५९	८	तसुण्	तसु	९४	१०
ढीहृच्	ढीहृच्	६०	५	युक्	युक्	९७	८
असौ	असु	६०	८	विदिप	विदिप्	१०	१८
पुण्यादिखं	पुण्यादिखं	६०	११	चेतते	चेतति	९९	१३
सूर्यस्यादि	सूर्यस्यादि	६०	१२	पाकव	पाकव	१००	१३
पीकव	पीकव	६१	११	प्यायति	प्यायति	१०१	१२
"	"	"	११	प्यायति	प्यायति	१०१	१२
शिगट्	शिगट्	६४	३	मिधण	मिधण्	१०५	१९
ओत्र	ओत्र	६७	१६	शारण	शारण्	"	२१
इफत्	इफत्	६९	५	वासण	वासण्	१०७	१०
गुंफत्	गुंफत्	६९	५	अधिण	अधिण्	११०	११
उभम्	उभम्	६९	७	परिभः	परिभि	११३	२४
शुंभत्	शुंभत्	६९	७				

थीदेमघातुपारायणस्य शुद्धिपत्रकम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
वृत्त	वृत्ते	४	३	रिशत्	रिशत्	७०	६
नाच	नीचे	७	४	विशत्	विशत्	७०	७
एव	एवं	१५	१५	छेदन	छेदने	७१	१४
भवयेध	भवयवे	१६	१६	धृहत्	धृहत्	७२	४
वृह	वृह	२३	११	स्मृताः	स्मृता	७२	१०
अर्धो	अर्धो	२३	१७	कृत्वादे०	कृत्वादे०	७६	१८
लौख्य	लौख्यं	२६	२०	पश	पुश	७७	७
दनयाः	दनयोः	३०	६	जश	जुश	"	९
भाहः	भाहः	३६	५	कश	कुश	"	१०
गर्दि	गर्दि	३६	८	बाधने	बोधने	"	१२
शैष्यं	शैष्यं	३७	१२	वृम	वृम	८७	६
मेहग	मेहग	३९	१०	मित्येके	यमित्येके	"	८
घतादिः	घुतादिः	४२	१३	क्षिपण	क्षिपण	"	१३
वह्म्ये	वैह्म्ये	४३	२७	क्षिणह	क्षिणह	८८	१
भूवि	भुवि	५१	६	अश यति	अश्रयति	"	१२
इंक	इह्क	५१	८	तोरण	तोयण	८९	७
पृचह	पृचह	५१	२०	घट च । अयं चास्फुटत्यर्थे चु- रादि., चाटयति ।		घट च ९१	६
वशिक	वसिक	५२	४				
भान्ता	धान्ताः	५६	२	कणण	कणण	९१	८
निष्पति.	निष्पतिः	५७	१५	मुदण	मुदण	९२	१५
पुण्या	पुण्या	५८	१६	तसुण	तसु	९४	१७
शमूच	शमू	५९	८	युक	युक्	९७	८
डीह्च	डीह्च	६०	५	'विदिप	विदिप	१०	१८
असौ	असू	६०	८	चेतते	चेतति	९९	१३
पुण्यादिखं	पुण्यादिखं	६०	११	पाकव	प्राकव	१००	१२
सूर्यत्यादि	सुयत्यादि	६०	१२	ध्वनति	ध्वनति	१०४	१९
पीह्च	पीह्च	६१	११	ध्यानयति	ध्यानयति	१०४	१९
"	"	"	११	मिधण	मिधण	१०५	१९
शिग्ट	शिग्ट	६४	३	शारण	शारण	"	२१
ओम	ओम	६७	१६	वासण	वासण	१०७	१०
इफत्	इफत्	६९	५	अचिण	अचिण	११०	११
गुफत्	गुफत्	६९	५	पदिम.	पदिम	११३	२४
उभत्	उभत्	६९	७				
शुभत्	शुभत्	६९	८				

Bharat Vidyapeeth's Central
NOTICE
 BOOK CARD

Call No Sauve/Hom 6283 Title _____

સાવુ પારાણ

Author દેવચંદ્ર

Date of
 issue

Borrower's
 No

Date of
 issue

7/9/51

Mamaji